

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA, VELIKA GORICA

Konzervatorski elaborat s izvješćem o konzervatorsko-restauratorskim istraživanjima interijera zgrade

Naručitelj: APZ HIDRIA d.o.o.

Zagrebačka cesta 233, 10000 Zagreb

Izradili: dr.sc. Krasanka Majer Jurišić, konzervator savjetnik pov. umj.

Vjekoslav Varšić, viši konzervator restaurator

Zagreb, listopad, 2023.

Sadržaj:

1. Uvod i administrativni podaci
 - 1.1. Rješenje o zaštiti kulturnog dobra
 - 1.2. Preslici dopuštenja za rad na kulturnim dobrima
2. Svrha, metode i plan istraživanja zgrade Muzeja Turopolja u Velikoj Gorici
3. Povijesni pregled i građevinski razvoj
 - 3.1. „Drveni“ povijesni centar Velike Gorice u 17. stoljeću
 - 3.2. Izgradnja zidane vijećnice 1764. godine
 - 3.3. Prijedlog dogradnje vijećnice i planovi za smještaj ureda Kotarske oblasti krajem 19. stoljeća
 - 3.4. Vijećnica nakon 1960. godine – zgrada Muzeja Turopolja
 - 3.5. Povijesni slikovni prilozi
 - 3.6. Popis izvora i literature
4. Analiza postojećeg stanja
 - 4.1. Smještaj
 - 4.2. Opis, materijali i tehnike gradnje, stanje očuvanosti
 - 4.3. Fotografije postojećeg stanja
 - 4.4. Arhitektonska snimka postojećeg stanja
5. Interpretacija rezultata konzervatorsko-restauratorskih istražnih radova
 - 5.1. Istraživanje vanjštine
 - 5.2. Istraživanje unutrašnjosti
6. Valorizacija
7. Prijedlog prezentacije i smjernice za obnovu
8. Prilog: Izvješće o konzervatorsko-restauratorskim istraživačkim radovima u interijeru zgrade Muzeja Turopolja u Velikoj Gorici (izradio: Vjekoslav Varšić, viši konz. rest.)

1. Uvod i administrativni podaci

Povod za izradu ovog elaborata je priprema dokumentacije za projekt cjelovite obnove od potresa zgrade Muzeja Turopolja u Velikoj Gorici. Zgrada je dijelom stradala tijekom 2020. godine u zagrebačkom i petrinjskom potresu iz ožujka i prosinca, te u naknadnim podrhtavanjima koja su uslijedila. Zgrada Muzeja Turopolja zaštićena je kao nepokretno kulturno dobro i upisana u Registar kulturnih dobara RH pod brojem Z-4334, a nalazi se i unutar kulturno-povijesne urbane cjeline Velike Gorice, zaštićene pod brojem Z-4188. Vlasnik zgrade Muzeja je Grad Velika Gorica, a njome upravlja i koristi ju od 1960. godine Javna ustanova Muzej Turopolja.

Uz izradu arhitektonske dokumentacije postojećeg stanja, kao prva faza buduće obnove, u 2023. godini su provedena sondažna konzervatorsko-restauratorska istraživanja te je izrađen je ovaj elaborat sa smjernicama i prijedlogom prezentacije. Prethodno odobrenje za istražne radove izdao je nadležni Konzervatorski odjel u Zagrebu.

Administrativni podaci:

Naziv kulturnog dobra:	Zgrada Muzeja Turopolje
Županija:	Zagrebačka županija
Grad/općina:	Velika Gorica
Adresa:	Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica
Katastarski podaci:	k.č. br. 470, ZK- 3423, k.o. Velika Gorica
Nadležnost:	Konzervatorski odjel u Zagrebu
Datacija:	18. stoljeće
Vlasništvo:	Grad Velika Gorica
Pravni status:	pojedinačno zaštićeno nepokretno kulturno dobro, Z-4334
Namjena:	javna (muzejska djelatnost)

1.1. Rješenje o zaštiti kulturnog dobra¹

Ministarstvo kulture i medija

Web Registar kulturnih dobara RH

Opći podatci

Naziv dobra: Zgrada Muzeja Turopolja
Naziv dobra (eng):
Lista i registarski broj: Nepokretna pojedinačna, Z-4334
Pravni status: Zaštićeno kulturno dobro
Vrsta: Nepokretna pojedinačna
Klasifikacija: javne građevine
Datacija: 18 st. n.e. - 19 st. n.e.
Autor:
UNESCO:

Smještaj kulturnog dobra

Županija: Zagrebačka županija
Grad/općina: VELIKA GORICA
Adresa: Velika Gorica, TRG KRALJA TOMISLAVA, 1

Nadležni konzervatorski odjel

Naziv KO: Konzervatorski odjel u Zagrebu za područje Zagrebačke županije
Adresa KO: Mesnička 49
Telefon: 01 4851 522
e-mail: amelio.vekic@min-kulture.hr

¹ Podaci preuzeti s: <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-4334>

1.2. Preslici dopuštenja za rad na kulturnim dobrima

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO KULTURE

KLASA: UP/I-612-08/16-10/0009
URBROJ: 532-04-01-02/1-17-2
Zagreb, 7. rujna 2017.

Ministrica kulture, na temelju članka 31. Pravilnika o stručnim zvanjima u konzervatorsko-restauratorskoj djelatnosti te uvjetima i načinu njihova stjecanja ("Narodne novine" br. 59/09, 117/12 i 57/13), rješavajući povodom zahtjeva dr. sc. Krasanke Majer Jurišić, a na prijedlog Stručnog povjerenstva za dodjelu viših stručnih zvanja u konzervatorsko-restauratorskoj djelatnosti, donosi

RJEŠENJE

dr. sc. KRASANKI MAJER JURIŠIĆ

dodjeljuje se više stručno zvanje

KONZERVATOR SAVJETNIK POVJESNIČAR UMJETNOSTI

Obrazloženje

Stručno povjerenstvo za dodjelu viših stručnih zvanja u konzervatorsko-restauratorskoj djelatnosti na sjednici održanoj 24. srpnja 2017. godine, ocijenilo je da je dr. sc. Krasanka Majer Jurišić, rođena 30. studenog 1975. godine u Zagrebu, ispunila uvjete za više stručno zvanje konzervator savjetnik povjesničar umjetnosti u skladu s člankom 9. Pravilnika o stručnim zvanjima u konzervatorsko-restauratorskoj djelatnosti te uvjetima i načinu njihova stjecanja.

Sukladno tome, Stručno povjerenstvo predložilo je ministrici kulture da se dr. sc. Krasanki Majer Jurišić dodijeli više stručno zvanje konzervator savjetnik povjesničar umjetnosti.

Iz gore navedenih razloga riješeno je kao u dispozitivu.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovog rješenja nije dopuštena žalba, ali se može pokrenuti upravni spor tužbom Upravnom sudu u Zagrebu. Tužba se podnosi u roku od 30 dana od dostave ovog rješenja. Tužba se predaje Upravnom sudu u Zagrebu neposredno u pisanom obliku, usmeno na zapisnik ili se šalje poštom. Uz tužbu se dostavlja izvornik ili preslika ovog rješenja za Upravni sud, te prijepis tužbe i priloga za tuženika i, ako ih ima, za svaku zainteresiranu osobu.

MINISTRICA
dr. sc. Nina Obuljen Koržinek

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO KULTURE

Klasa: UP/I-612-08/15-03/0398
Urbroj: 532-04-01-02-01/5-16-3
Zagreb, 8. veljače 2016.g.

Ministarstvo kulture rješavajući o zahtjevu Vjekoslava Varšića iz Zagreba, Kriška 83 na temelju članka 100. stavka 1. i 3. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara ("Narodne novine", br. 69/99, 151/03, 157/03, 87/09, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14, 98/15) i članka 11. stavka 1. Pravilnika o uvjetima za fizičke i pravne osobe radi dobivanja dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara ("Narodne novine", br. 74/03, 44/10), u postupku izdavanja dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, na prijedlog Stručnog povjerenstva za utvrđivanje uvjeta za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, donosi

RJEŠENJE

1. Dopušta se Vjekoslavu Varšiću iz Zagreba, Kriška 83, obavljanje poslova zaštite i očuvanja kulturnih dobara iz članka 2. stavka 1. toč. 4. i 6. Pravilnika o uvjetima za fizičke i pravne osobe radi dobivanja dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, i to za izradu prijedloga i izvođenje restauratorsko-konzervatorskih radova na polikromiranoj drvenoj skulpturi, slikama na različitim nosiocima i zidnim slikama.

2. Utvrđuje se da Vjekoslav Varšić iz Zagreba, Kriška 83, ispunjava sve uvjete propisane citiranim Pravilnikom za obavljanje poslova iz toč. 1. izreke ovoga rješenja. Vjekoslav Varšić iz Zagreba, Kriška 83, dužan je o svakoj promjeni glede ispunjenja propisanih uvjeta za obavljanje poslova iz toč. 1. izreke ovoga rješenja, pisano obavijestiti Ministarstvo kulture u roku od 8 dana od nastale promjene.

3. Ovo dopuštenje daje se na vrijeme od pet godina.

4. Rješenjem Klasa:UP/I-612-08/10-03/0322, Urbroj:532-04-02-1/6-11-2, Vjekoslav Varšić iz Zagreba, Kriška 83, upisan je u Upisnik specijaliziranih pravnih i fizičkih osoba koje imaju dopuštenje za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara pod rednim brojem 1599.

Obrazloženje

Vjekoslav Varšić iz Zagreba, Kriška 83 podnio je Ministarstvu kulture zahtjev za izdavanje dopuštenja za obavljanje poslova zaštite i očuvanja kulturnih dobara iz članka 2. stavka 1. toč. 4. i 6. Pravilnika o uvjetima za fizičke i pravne osobe radi dobivanja dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Navedenom zahtjevu su priloženi preslika Uvjerenja o prevođenju u stručno zvanje viši konzervator-restaurator za užu specijalnost – slike na različitim nosiocima, polikromirana drvena skulptura, zisno slikarstvo (Klasa: UP/I-612-08/04-09-09, Urbr: 532-04-02-1/2-07-2) od 17. siječnja 2007. godine, Popis kulturnih dobara i poslova na kojima je podnositelj zahtjeva radio, Opis tehničke opremljenosti te Izjava o poduzimanju potrebnih mjera iz članka 7. uvodno cit. Pravilnika.

U provedenom postupku utvrđivanja uvjeta za obavljanje poslova zaštite i očuvanja kulturnih dobara, Stručno povjerenstvo Ministarstva kulture za utvrđivanje uvjeta za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara zatražilo je stručno mišljenje Konzervatorskog odjela u Zagrebu.

Stručno povjerenstvo je na temelju priložene dokumentacije, sukladno članku 10. stavku 4. Pravilnika, utvrdilo da postoje svi propisani uvjeti za obavljanje poslova iz članka 2. stavka 1. toč. 4. i 6. Pravilnika, te je stoga podnijelo prijedlog da se donese rješenje kojim se dopušta podnositelju zahtjeva obavljanje gore navedenih poslova.

Prema odredbi članka 12. uvodno cit. Pravilnika ovo dopuštenje se daje na vrijeme od pet godina, a podnositelj zahtjeva kojoj je ono izdano može šest mjeseci prije isteka važenja dopuštenja Ministarstvu kulture podnijeti zahtjev za njegovo produljenje.

Podnositelj zahtjeva kojem je izdano dopuštenje za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara dužna je o svakoj promjeni glede ispunjenja Pravilnikom propisanih uvjeta, pisano obavijestiti Ministarstvo kulture u roku od 8 dana od nastale promjene, sukladno članku 13. stavku 1. Pravilnika.

Sukladno članku 100. stavku 3. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i članku 11. stavku 3. Pravilnika po pravomoćnosti ovoga rješenja, izvršit će se upis podnositelja zahtjeva u Upisnik specijaliziranih pravnih i fizičkih osoba koje imaju dopuštenje za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, u kojem će se evidentirati da je dobio dopuštenje za obavljanje poslova iz toč. 1. izreke ovoga rješenja.

Iz gore navedenog riješeno je kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovoga Rješenja može se izjaviti žalba Povjerenstvu za žalbe pri Ministarstvu kulture u roku 15 dana od dana primitka Rješenja. Žalba se predaje ovom tijelu neposredno ili šalje poštom preporučeno, a može se izjaviti i u zapisnik.

Po ovlaštenju ministra
Načelnica Sektora za zaštitu kulturne baštine

Ranka Saračević Würth, prof. pov. Umjetnosti

2. Svrha, metode i plan istraživanja zgrade Muzeja Turopolja u Velikoj Gorici

U Velikoj Gorici i bližjoj okolici nalaze se vrijedna arheološka nalazišta od prapovijesti do ranog srednjeg vijeka među kojima je poznatije naselje Andautonija. Također je kraj poznat i po drvenim kapelicama i plemićkim kurijama, isprva također građenim od drveta, najčešće hrasta koji je jedan od glavnih prirodnih resursa Turopolja. U užem području Velike Gorice, koje obuhvaća nekadašnja sela Veliku Goricu, Malu Goricu, Kurilovec, Pleso i Rakarje, ne nalazimo mnogo sačuvanih povijesnih znamenitosti. Na starom velikogoričkom trgu nalazi se barokna vijećnica Plemenite općine turopoljske, zvana i Turopoljski grad, sagrađena 1765. godine na mjestu ranije drvene zgrade. Danas se u njoj nalazi Muzej Turopolja. Djelomično je očuvan i niz historicističkih kuća s kraja 19. i početka 20. stoljeća. Najznačajnije su neorenesansna zgrada Kotarskog suda (danas Općinski sud) iz 1894. – 95. godine i zgrada Prve hrvatske štedionice (1907.). Župna crkva Navještenja Blažene Djevice Marije (1893. – 94. godine) građena je u neoromaničkom stilu, prema projektu zagrebačkog arhitekta Hermanna Bolléa. Od moderne arhitekture u Velikoj Gorici postoji nekoliko značajnih ostvarenja arhitekta Stjepana Planića.²

Povijesna cjelina Velike Gorice (upisana na Listu zaštićenih kulturnih dobara pod oznakom Z-4188) „današnje je gradsko središte s glavnim trgom (na kojem se nalaze župna crkva i zgrada Turopoljske vijećnice) i prilaznim ulicama. Primjer je srednjovjekovnog trgovišta formiranog spontanom razvojem koje se od 14. stoljeća razvija kao trgovačko, obrtničko i upravno središte. Urbani ustroj naselja izdužene, linearne forme, u čijem je središtu prostor trga, uvjetovan je topografijom i položajem uz glavnu prometnicu Zagreb-Sisak. Ima očuvana prostorna obilježja, povijesnu parcelaciju koja je uvjetovala tipologiju izgradnje uličnih nizova stambeno obrtničke arhitekture druge polovine 19. i početka 20. st. te pojedine primjere tradicijskog drvenog graditeljstva.“³

Rbr.	Registarski broj	Naziv kulturnog dobra	Adresa	Vrsta	Pravni status
1	Z-4188	Kulturno-povijesna cjelina Velike Gorice	Velika Gorica	Kulturnopovijesna cjelina	Zaštićeno kulturno dobro
2	Z-4071	Crkva Navještenja Blažene Djevice Marije	Velika Gorica, ŠENOINA ULICA	Nepokretna pojedinačna	Zaštićeno kulturno dobro
3	Z-5499	Crkva Ranjenog Isusa	Velika Gorica, AERODROMSKA ULICA	Nepokretna pojedinačna	Zaštićeno kulturno dobro
4	Z-4334	Zgrada Muzeja Turopolja	Velika Gorica, TRG KRALJA TOMISLAVA 1	Nepokretna pojedinačna	Zaštićeno kulturno dobro
5	Z-6253	Kapela sv. Filomene na gradskom groblju	Velika Gorica, ULICA DR JURJA DOBRILE 1	Nepokretna pojedinačna	Zaštićeno kulturno dobro
6	Z-7298	Tradicijska esperanta u Hrvatskoj	Više adresa	Nematerijalna	Zaštićeno kulturno dobro

Tablica 1. Popis zaštićene kulturne baštine na području grada Velike Gorice

U povijesnoj se jezgri nalazi i zgrada Muzeja Turopolja (upisana na Listu zaštićenih kulturnih dobara, Z-4334). To je „zidana jednokatnica baroknih obilježja sagrađena 1765. godine kao vijećnica

² O Turopolju i Velikog Gorici vidi više primjerice na: <http://www.gorica.hr/>; <http://www.tzvg.hr/>; https://hr.wikipedia.org/wiki/Velika_Gorica; <https://www.enciklopedija.hr/natuknica.aspx?id=62804>.

³ <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-4188>

Plemenite općine turopoljske. Pravokutnog je tlocrta s arkadnim trijemom u prizemnoj zoni zapadnog pročelja i manjom dogradnjom iz 19. stoljeća. Prostorije su svođene, a na katu dekorirane štukom i oslikom. Osim izvorne prostorne dispozicije sačuvan je velik dio izvorne opreme. Zgrada je rijedak primjer zidanja opekom u 18. stoljeća na turopoljskom području, najznačajnija je barokna građevina grada Velike Gorice i jedna od najznačajnijih u Turopolju.”⁴

Izrada konzervatorskog elaborata i izvješća konzervatorsko-restauratorskih istraživanja za zgradu Muzeja Turopolja bila je usmjerena na prikupljanje poznatih povijesnih podataka i definiranje građevinskog razvoja te valorizaciju dosadašnjih faza gradnje i uređenja zgrade uz prijedlog smjernica za njezinu buduću obnovu.

Zona obuhvata provedenih sondažnih istraživanja, prema uputama nadležnog Konzervatorskog odjela u Zagrebu, bila je unutrašnjost zgrade, odnosno prostori kata. Terenski radovi provedeni su u listopadu 2023. godine. Prethodno je zgrada već bila sondirana, tijekom obnova u svrhu adaptacije za korištenje Muzeja, no o tome je sačuvana tek djelomična dokumentacija.

Metodologija istraživanja slijedila je uobičajenu konzervatorsko-restauratorsku praksu. Prikupljeni su dostupni povijesni podaci, dokumentirano je zatečeno stanje (uz opis, fotografije i arhitektonsku snimku). Provedena su sondiranja naliča, žbuka i građe, te je utvrđeno stanje očuvanosti pojedinih povijesnih slojeva. Uzeti su u obzir i podaci prethodnih istraživanja, posebice radova na obnovi vanjštine. Na temelju svih prikupljenih raspoloživih podataka i dobivenih rezultata provedenog istraživanja, dana je valorizacija kao temelj za donošenje prijedloga konzervatorskih smjernica za obnovu.

⁴ <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-4334>

3. Povijesni pregled i građevinski razvoj

U 13. stoljeću na prostoru Turopolja formirana je zajednica plemića. Godine 1278. u Hrvatskom saboru propisano im je običajno pravo i povlastice, a taj je statut Plemenite općine Turopolje 1279. godine potvrdio i kralja Ladislav IV. Isprva se kraj nazivao Zagrebačkim poljem (*Campus Zagrabienensis*), a pod današnjim se imenom (*Campus Turouo*) prvi put spominje 1334. godine u popisu župa Zagrebačke biskupije koji je sastavio Ivan Arhiđakon Gorički.⁵

Ponukani učestalošću osmanlijskih upada već u 15. stoljeću, turopoljski su plemenitaši odlučili izgraditi obrambenu utvrdnu Lukavec, koja je, osim za obranu od Turaka, trebala poslužiti i za čuvanje dragocjenosti, imetka i važnih povijesnih dokumenata Plemenite općine. Turopoljsko bratstvo u 16. stoljeću brojilo je 113 plemića, a 1570. godine pristupio mu je i slavni hrvatski ban Ivan Drašković sa svojim rođacima. Prestanak ratnih opasnosti u Turopolje povezan je uz veličanstvenu pobjedu hrvatske vojske u bici kod Siska 22. lipnja 1593. godine i time započinje mirnije razdoblje i razvitak. Radi ojačanja svojih gospodarskih pozicija već početkom 17. stoljeća za Veliku su Goricu od kralja tražene sajamske privilegije. Prvu takvu privilegiju odobrio je 1602. godine, a drugu 1649. godine.⁶

3.1. „Drveni“ povijesni centar Velike Gorice u 17. stoljeću

Tijekom 17. i 18. stoljeća Velika se Gorica razvila iz malog sjedišta župe Blažene Djevice Marije u glavno mjesto turopoljskog života. Razvoj je započeo ispravom kralja Rudolfa II. iz 1602. godine kojom je naselje Velika Gorica dobilo sajmišno pravo.⁷ Jedan od razloga dobivanja prava na organizaciju sajmovi bio je povoljan položaj naselja koje se nalazilo se na staroj cesti između Zagreba i Siska, odnosno u središtu između Vukomeričkih gorica na jugu i Posavine na sjeveru. Sajmovi su održavani tjedno, najprije nedjeljom pa i četvrtkom, a uz to su bili i veliki godišnji sajmovi. Najprije ih je početkom 17. stoljeća bilo četiri, a s razvojem trgovine i obrta te ulaganjima Plemenite općine Turopoljske, krajem 19. stoljeća održavano ih je čak 12. Sajmišno pravo uvelike je doprinijelo gospodarskom razvoju i omogućilo je daljnja ulaganja u društveni i gospodarski rast Velike Gorice.⁸

⁵ Franjo Rački, Popis župa zagrebačke biskupije 1334. i 1501. godine, *Starine*, 4 (1872.), str. 210.

⁶ Zdravko Lučić, *Kratka povijest Turopolja, Ljetopis Grada Velike Gorice*, 10 (2010.), str. 153-154.

⁷ Emilij Laszowski, *Povijest Plemenite općine Turopolja*, svezak I, Zagreb, 1910; Emilij Laszowski, *Povijest Plemenite općine Turopolja*, svezak II, Zagreb-Hrašće, 1996.

⁸ Hrvoje Malčić, *Plemenita općina Turopolje i velikogoričko sajmište*, *Kaj*, 1-2 (2014.), str. 107-126.

Do kraja 16. stoljeća u čitavom Turopolju u pravilu se gradilo drvetom.⁹ Uz drvene kapele i kurije, iznimke su bile primjerice župne crkve u Šćitarjevu, Dubrancu, Starom Čiču i Vukovini.¹⁰ Župna crkva u Velikoj Gorici je to vrijeme, odnosno kako se navodi 1642. godine, također još bila drvena, no sa zidanim i nadsvođenim svetištem. Vjerojatno je taj svod bio križni, gotički, tipičan za ruralne krajeve i kroz 17. stoljeće. Crkva je imala i sakristiju te drveno predvorje koje se navodi u kanonskoj vizitaciji iz 1653. godine kada je lokalni majstor Nikola Stančević dogradio i drveni toranj te iznova prekrrio krovno područje crkve. S vremenom su drveni dijelovi zamijenjeni zidanim, crkva je uređivana i dograđene su kapele, a svi su radovi dovršeni do 1781. godine kada je crkvu posveti biskup Josip Galjuf.¹¹

Oko crkve je bilo groblje s cinktorom, a u ulici nasuprot nje je bio smješten župni dvor. U starim se dokumentima navodi kao jednokatna drvena građevina. Iako je običaj bio da se o župi brinula neka plemićka obitelj, pokrovitelj velikogoričke je bila Plemenita općina turopoljska čiji je grb i stajao na pročelju te je u vrijeme Bolléove obnove krajem 19. stoljeća premješten iznad ulaza u zgradu vijećnice.¹²

U 17. je stoljeću na glavnom trgu, uz župni dvor i crkvu, sagrađena i vijećnica. Iako su redovite skupštine (spravišća) plemenite općine turopoljske održavane još od njezina osnutka, a za što je u pravilu korišten stari grad u Lukavcu, jačanjem Velike Gorice kao sajmenog i prometnog centra sjedište je općine izmješteno. Nova je drvena kuća za vijećnicu izgrađena 1614. godine, vjerojatno kao skromna katnica, odnosno drveni čardak okružen zemljanom šancem i palisadom.¹³ U spisima se spominje i kao *propugnaculum*, *fortalitium* ili *bascha*, a spominje se i kao čardak, dok njezinu javnu upravnu funkciju, uz onu obrambenu, potvrđuje naziv *domus consistorialum*. Ne znaju se njezini graditelji, ali u dokumentu iz 1615. se uzgred spominju imena dvojice majstora, Gašpara Čosića i Lovra Blaškovića, koji su bili angažirani i na Lukavcu, i na tvrđici u Velikoj Gorici.¹⁴

⁹ Od zidanih crkava bile su samo župne crkve u Velikoj Gorici, Odri i Petrovini no one su vrlo oštećene, odnosno srušene u vrijeme turskih provala kroz drugu polovinu 16. stoljeća, Petar Puhmajer, Razvoj i izgradnja od feudalnog doba do kraja Drugog svjetskog rata, u: Petar Puhmajer, Kristina Vujica, Maja Vahčić Lušić, Gordan Murat, Arhitektura Velike Gorice, Velika Gorica, 2005., str. 11

¹⁰ Branko Lučić, Stara turopoljska vijećnica u Velikoj Gorici, Vijesti muzealaca i konzervatora Hrvatske, 5 (1961.), str. 161-164.

¹¹ Petar Puhmajer, Razvoj i izgradnja od feudalnog doba do kraja Drugog svjetskog rata, u: Petar Puhmajer, Kristina Vujica, Maja Vahčić Lušić, Gordan Murat, Arhitektura Velike Gorice, Velika Gorica, 2005., str. 12.

¹² Petar Puhmajer, Razvoj i izgradnja od feudalnog doba do kraja Drugog svjetskog rata, u: Petar Puhmajer, Kristina Vujica, Maja Vahčić Lušić, Gordan Murat, Arhitektura Velike Gorice, Velika Gorica, 2005., str. 12-13.

¹³ Emilij Laszowski, Povijest Plemenite općine Turopolja, svezak I, Zagreb, 1910., str. 395-396; Emilij Laszowski, Povijesni spomenici Plemenite općine Turopolja, svezak IV, 1908., str. 501-503.

¹⁴ Emilij Laszowski, Povijesni spomenici Plemenite općine Turopolja, svezak IV, Zagreb, 1908., str. 495, 509, 525; Branko Lučić, Stara turopoljska vijećnica u Velikoj Gorici, Vijesti muzealaca i konzervatora Hrvatske, 5 (1961.), str. 161-164.

3.2. Izgradnja zidane vijećnice 1764. godine

Nakon završetka dugotrajne opasnosti od napada Osmanlija na području Turopolja, vrijeme 17. i 18. stoljeća je bilo razdoblje velikog građevinskog zamaha, obnove starih zdanja i izgradnje novih – crkava, kapela, kuća, kurija i raznih javnih građevina. Ubrzo po završetku obnove starog grada Lukavca, počela je i gradnja nove vijećnice u Velikoj Gorici. Turopoljski su plemići na sjednici od 2. siječnja 1764. godine o tome donijeli odluku, a u zapisniku stoji da je stara drvena vijećnica ruševna te da treba sagraditi novu od opeke, jednokatnu, sa svodovima u prizemlju i na katu. Za radove su bili angažirani zagrebački majstori zidari. Već 16. srpnja iste godine radovi su bili u punom jeku, a 7. siječnja 1765. potiče se ubrzani dovršetak radova, uz prijetnju isključenjem iz zajednice onih koji se ne pridržavaju svojih obaveza u gradnji. Godine 1765. naručuju se i dodatni materijali, navodi se količina i vrsta željezna koju treba bravar za učvršćenje svodova u prizemlju i na katu, te popis lima potrebnog za okove prozora i vrata. Također je u zapisnicima skupština navedeno da je od majstora Andraša Hrvačića godinu ranije naručeno 108 000 komada opeke za gradnju.¹⁵ Stoga je moguće upravo godinu 1765. smatrati godinom dovršenja turopoljske nove zidane vijećnice.

Zgrada vijećnice je izgrađena kao slobodnostojeća jednokatnica. U prizemlju je bilo nekoliko prostorija, od kojih su pojedine služile kao tamnice. Nije poznat smještaj izvornog stubišta (a mogao je biti unutar perimetra zidanog dijela današnje zgrade), odnosno kako se uspinjalo na kat gdje su prostorije u pravilu i do danas zadržale izvorni raspored i bile organizirane oko središnje postavljenog uzdužnog hodnika. Jedna je prostorija služila kao županova soba, druge za bilježništvo, blagajnu i arhiv, a zadnja je bila velika prostorija u kojoj su se održavala vijeća. Izvorna je stolarija bila drvena, vrata su bila uklađena i s oplatama, dok su prozori imali stakalca u obliku pčelinjeg saća i stakla su bila bojana. Prizemlje je nakon 18. stoljeća iznajmljivano privatnicima. U južnom dijelu je bila gostionica „Pod Turopoljskim gradom“, a u sjevernom dijelu je bio najamni stan. Početkom 19. stoljeća u zgradi je djelovala i škola.¹⁶

¹⁵ Prema zapisnicima turopoljskih skupština, fol 100-114, HR-HDA-49, podatke donosi Branko Lučić, Stara turopoljska vijećnica u Velikoj Gorici, *Vijesti muzealaca i konzervatora Hrvatske*, 5 (1961.), str. 164.

¹⁶ Emilij Laszowski, *Povijesni spomenici Plemenite općine Turopolja*, svezak IV, Zagreb, 1908., str. 11, 391-392; Petar Puhmajer, *Razvoj i izgradnja od feudalnog doba do kraja Drugog svjetskog rata*, u: Petar Puhmajer, Kristina Vujica, Maja Vahčić Lučić, Gordan Murat, *Arhitektura Velike Gorice*, Velika Gorica, 2005., str. 173.

Prema jednoj staroj karti s kraja 18. stoljeća može se naslutiti da je već tada u Velikoj Gorici bio definiran i stari trg s vijećnicom i župnom crkvom.¹⁷ To je po svemu sudeći bio slobodan, otvoren javni prostor, dovoljno prostran za potrebe općine. Trg je jasnije uređen, te je tijekom druge polovice 19. stoljeća na njemu uređen perivoj, a danas se tamo nalazi gradski park.

Godine 1848., s obzirom na politička previranja, turopoljsko se plemstvo podijelilo. Jedan dio plemstva staje na strani Mađara, a drugi se dio borio uz bana Josipa Jelačića i podupirao njegovu viziju Hrvatske.¹⁸ Ta se godina ponekad navodi i kao vrijeme od kada se tek spravišća počinju održavati u zgradi današnjeg Muzeja Turopolja, što nije ispravno.

3.3. Prijedlog dogradnje vijećnice i planovi za smještaj ureda Kotarske oblasti krajem 19. stoljeća

Krajem 19. stoljeća, odnosno 1880. godine, Veliku je Goricu zadesio veliki potres koji je pogodio i grad Zagreb i širu okolicu. Dio je građevina znatno stradao te je uslijedila velika obnova. Najznačajniji je bio projekt rušenja zvonika i prepravak crkve, odnosno cjelovita restauracija u duhu historicizma koja je izvedena prema nacrtima Hermanna Bolléa. Crkva je uređena u neoromaničkom stilu, a novi je zvonik podignut sred glavnog pročelja. Građevinski su radovi dovršeni 1893. godine. Izveli su ih sisački poduzetnici Andrija Codussi i Ivan Butazzoni, pod nadzorom Koste Tomca.¹⁹

Kosta Tomac je bio civilni inženjer zaposlen u Sisku za velikogoričko područje i obnašao je dužnost „kotarskog nadinžinira“. Nadzirao je gradnje svih važnijih građevina, a i sam je izradio neke od projekata. Tako je bio zadužen i za projekt dogradnje vijećnice koji je u ožujku 1891. godine župan turopoljski Stjepan Josipović predložio turopoljskoj skupštini. Tražio je „da se na grad turopoljski u Velikoj Gorici jošte podigne drugi kat u kojem bi se nastanila Kraljevska kotarska oblast u Vel. Gorici. Gradnja bi jedva 6000 forinti stajati mogla a godišnji dohodak iznašao bi preko 700 forinti.“ Istaknuto je i kako bi se „vez od krova i criep sadanji upotriebiti mogao, a štenge i zahode sadašnje ionako moramo već ove godine preurediti dati.“ Tomac je prijedlog za dogradnju izradio u travnju 1891. godine, predviđajući novi stubišni toranj u središnjoj osi glavnog pročelja i podizanje drugog kata. Tlocrtni raspored zgrade je predložio u pravilu zadržati, a onaj na drugom katu bi ponovio raspored s prvog. Oblikovanje pročelja bilo je zamišljeno u oblicima srednjovjekovnih neostilova,

¹⁷ Petar Puhmajer, Razvoj i izgradnja od feudalnog doba do kraja Drugog svjetskog rata, u: Petar Puhmajer, Kristina Vujica, Maja Vahčić Lušić, Gordan Murat, Arhitektura Velike Gorice, Velika Gorica, 2005., str. 14.

¹⁸ Zdravko Lučić, Kratka povijest Turopolja, Ljetopis Grada Velike Gorice, 10 (2010.), str. 153-154.

¹⁹ Petar Puhmajer, Razvoj i izgradnja od feudalnog doba do kraja Drugog svjetskog rata, u: Petar Puhmajer, Kristina Vujica, Maja Vahčić Lušić, Gordan Murat, Arhitektura Velike Gorice, Velika Gorica, 2005., str. 38-39.

dokidajući u potpunosti barokne izričaje. Ipak do realizacije projekta nije došlo već se za urede Kotarske oblasti izgradila sasvim nova zgrada.²⁰

Tako je zgrada vijećnice ipak zadržala svoju izvornu osnovu. No, neke su se promjene i dogradnje ipak dogodile. Godine 1886. većina prozora na zgradi zamijenjena je novima od tisovog drveta. Na zgradi vijećnice je nekada došlo i do dogradnje najprije drvenog ganjka uz sjeverno pročelje, a kasnije i do njegovog ostakljivanja, što je svakako bilo prije 1890. jer se tada dva dotrajala prozora mijenjaju.²¹ Tim je ganjkom ostvarena komunikacija iz prizemlja na kat, i ona je zadržana sve do danas.

U zgradi vijećnice jedno je vrijeme bio i prostor podružnice Prve hrvatske štedionice u Velikoj Gorici, osnovane 1892. godine,²² o čemu svjedoče i stare fotografije na kojima se vidi natpis štedionice na južnom pročelju.

3.4. Vijećnica nakon 1960. godine – zgrada Muzeja Turopolja

Nakon Drugog svjetskog rata krenule su prve akcije usmjerene na očuvanje bogatog kulturnog nasljeđa Turopolja i okolice, a glavni inicijatori bili su Kazimir Kosović i Mijo Kos-Zorko. Njima su se 1952. godine pridružili konzervatori Joža Ladović i Branko Lučić i studentice etnologije među kojima je bila i Višnja Huzjak, kasnije prva djelatnica i ravnateljica Muzeja Turopolja. Akcija skupljanja predmeta trajala je tri dana i posjećeno je devet sela u okolici Velike Gorice. Sakupljeno je stotinjak etnografskih predmeta koji su bili smješteni na tavanu Turopoljskog grada.²³

Takvi i slični primjeri jačali su potrebu da se konačno donese odluka o osnivanju Muzeja. Jedan od prvih pobornika koji je dao i pismeni prijedlog za njegovo osnivanje i uređenje bio je Vojko Miklaušić. Narodni odbor općine Velika Gorica na 15. sjednici Općinskog vijeća i 12. sjednici Vijeća proizvođača 13. srpnja 1960. godine donio je rješenje o osnivanju ustanove Muzej Turopolja. Zgrada poznata kao Turopoljski grad predana je na upravljanje Muzeju.²⁴ Prvi kat zgrade ubrzo je

²⁰ Petar Puhmajer, Razvoj i izgradnja od feudalnog doba do kraja Drugog svjetskog rata, u: Petar Puhmajer, Kristina Vujica, Maja Vahčić Lušić, Gordan Murat, Arhitektura Velike Gorice, Velika Gorica, 2005., str. 34

²¹ Petar Puhmajer, Razvoj i izgradnja od feudalnog doba do kraja Drugog svjetskog rata, u: Petar Puhmajer, Kristina Vujica, Maja Vahčić Lušić, Gordan Murat, Arhitektura Velike Gorice, Velika Gorica, 2005., str. 173.

²² Zdravko Lučić, Kratka povijest Turopolja, Ljetopis Grada Velike Gorice, 10 (2010.), str. 153-154.

²³ Dragica Dada Modrić, „50. obljetnica Muzeja Turopolja“, u: Ljetopis Grada Velike Gorice, br. 6, 2009.

²⁴ Dokumentacija Muzeja Turopolje; Rješenje o osnivanju ustanove Muzej Turopolja, broj: 4640/60. od 13. srpnja 1960.; Rješenje o dodjeli na korištenje i upravu Muzeja Turopolja, broj: 04/1-326/61. od 24. listopada 1961. Usporedi i: Magdalena Prvonožec, Zgrada bivše Plemenite općine turopoljske, povijest i prenamjena u kontekstu historicističke izgradnje u Velikoj Gorici, diplomski rad, Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci, Rijeka, 2023.

ispražnjen, dok su se prostorije u prizemlju mogle koristiti tek od 1968. godine, budući da je u njima još stanovalo devet stanara. Najprije je rađena rekonstrukcija i sanacija krovišta, postavljena je gromobranska instalacija, restaurirani su metalni dijelovi i okovi i djelomično je zamijenjena drvenarija. Radove na prozorima i vratima obavio je stolar Josip Zrnčić iz Mraclina, a na metalnim elementima akademski kipar Vilim Leskovar. Tijekom obnove zgrade 1961. godine, na stropu velike središnje dvorane na prvom katu otkrivena je velika crvena freska s likom golubice koju je restaurirao akademski slikar Mladen Pejaković. Godinu dana kasnije otvoren je stalni postav muzeja i počelo se s izložbenom djelatnošću.²⁵

Veći radovi izvedeni su u dvije faze, od 1968. do 1970. te kasnije 1970ih. U svrhu obnove prizemlja zgrade, kao i zbog iznimno velike količine vlage, 1969. godine je provedena izolacija zidova, a uz to i drenaža te površinska odvodnja uokolo cijele zgrade (radove je prema projektu RZH izvela tvrtka GP Beton). Uvedeno je i centralno grijanje te nove elektroinstalacije. Troškovnik za dio nužnih radova na krovu i limariji pripremio je još 1969. godine RZH, a 1974. je godine Regionalni zavod za zaštitu spomenika kulture izradio je nacrt rekonstrukcije pročelja u suradnji s profesorima Likovne akademije i arhitektom Tomislavom Permerlom.²⁶ Godinu dana kasnije uređena je i velika dvorana za povremene izložbe u prizemlju.²⁷

U obnovi vanjštine zgrade otučena ja sva žbuka u zoni prizemlja i stavljena je nova sa drugačijom modelacijom detalja. Dobila je jako stiliziranu rustiku i uleknute rubove lukova arkada, što asocira na historicizam. Nije poznato je li spomenuta rekonstrukcija pročelja slijedila konzervatorske nalaze.²⁸

I nakon toga obavljani su redoviti popravci, kao i neki potrebni veći radovi na zgradi, posebice nakon 1996. godine (tvrtka Redom d.o.o, Zagreb). Zamijenjen je dio pokrova, obavljani su radovi na krovu, izvedena je sanacija ulaznih stepenica, sanacija dimnjaka sanirana je žbuka i obojenje na pročeljima, popravljene su elektroinstalacije, a kasnije je još i postavljen sustav za dojavu požara (Velteh d.o.o., Zagreb). U kolovozu 2015. godine započela sanacija krova (zamjena dotrajalih žljebova, crjepova i snjegobrana). Radove je izvela tvrtka Đurašin gradnja. Dvije godine kasnije obavljani su radovi i na obnovi fasade pročelja prizemlja i kata.²⁹

²⁵ Dokumentacija Muzeja Turopolje.

²⁶ Dokumentacija Muzeja Turopolje, dokumentacija HRZ-a, arhiv RZH.

²⁷ Dokumentacija Muzeja Turopolje.

²⁸ Petar Puhmajer, Razvoj i izgradnja od feudalnog doba do kraja Drugog svjetskog rata, u: Petar Puhmajer, Kristina Vujica, Maja Vahčić Lušić, Gordan Murat, Arhitektura Velike Gorice, Velika Gorica, 2005., str. 174.

²⁹ Magdalena Prvonožec, Zgrada bivše Plemenite općine turopoljske, povijest i prenamjena u kontekstu historicističke izgradnje u Velikoj Gorici, diplomski rad, Filozofski fakultet Sveučilišta u Rijeci, Rijeka, 2023.

Zgrada Muzeja stradala je tijekom 2020. i početkom 2021. godine, kada je središnju Hrvatsku zadesila serija razornih potresa čiji su epicentri bili na području Zagreba, Petrinje, Siska i Gline. U pregledu šteta na području velike Gorice utvrđeno je da je od gradskih institucija najveću štetu pretrpio Muzej Turopolja.³⁰ Urušeni su dimnjaci, na zidovima i svodovima kata su vidljive pukotine te je mjestimično otpala žbuka. Oštećen je i dio muzejskog inventara.

Prema podacima preuzetim od ravnateljice Muzeja Margarete Biškupić Čurla nijanse boja za fasadu zgrade Muzeja bile su definirane 1996. godine, a kasnije se ponovila identična boja koja je s vremenom izblijedjela. Za provođenje radova na obnovi fasade, sredstva je osigurao Grad Velika Gorica iz spomeničke rente, a obnova se odvijala na osnovu dozvole Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture.

³⁰ Barica Sakoman Božić, Katastrofalni potresi 28. i 29. prosinca 2020., Velikogorički zbornik, 3 (2020.), 8-14.

3.5. Povijesni slikovni prilozi

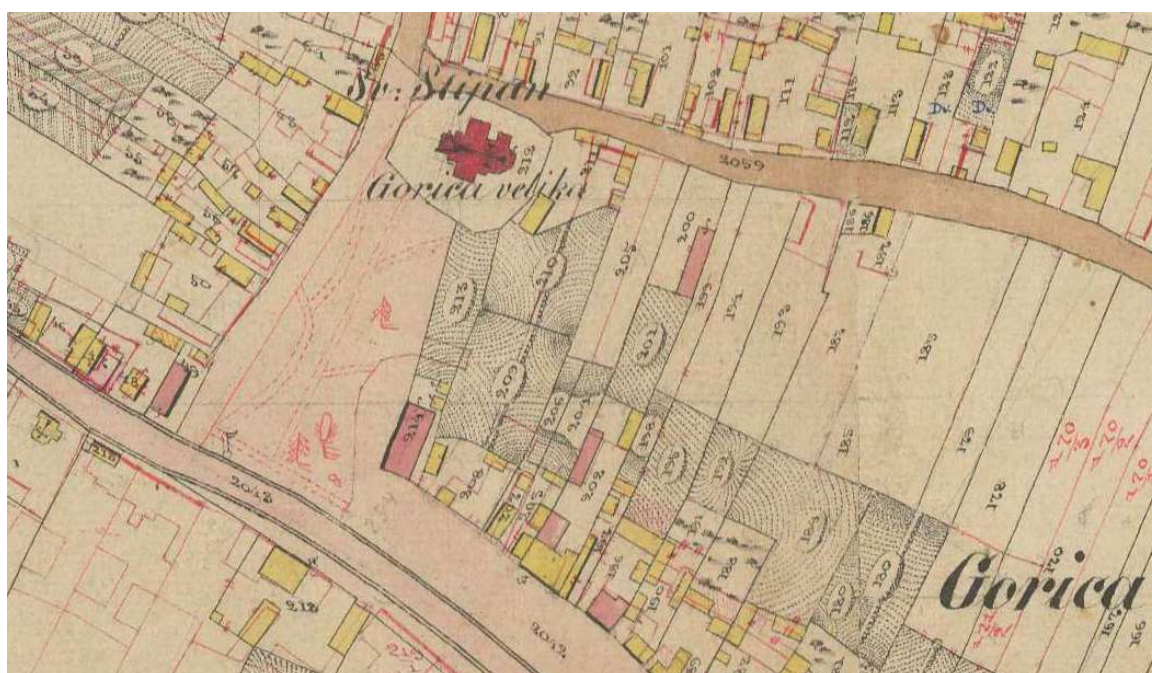
sl. 1. Velika Gorica na vojnoj karti iz 18. stoljeća - First Military Survey (1773. – 1775.)
(Izvor: <https://maps.arcanum.com/en/>)

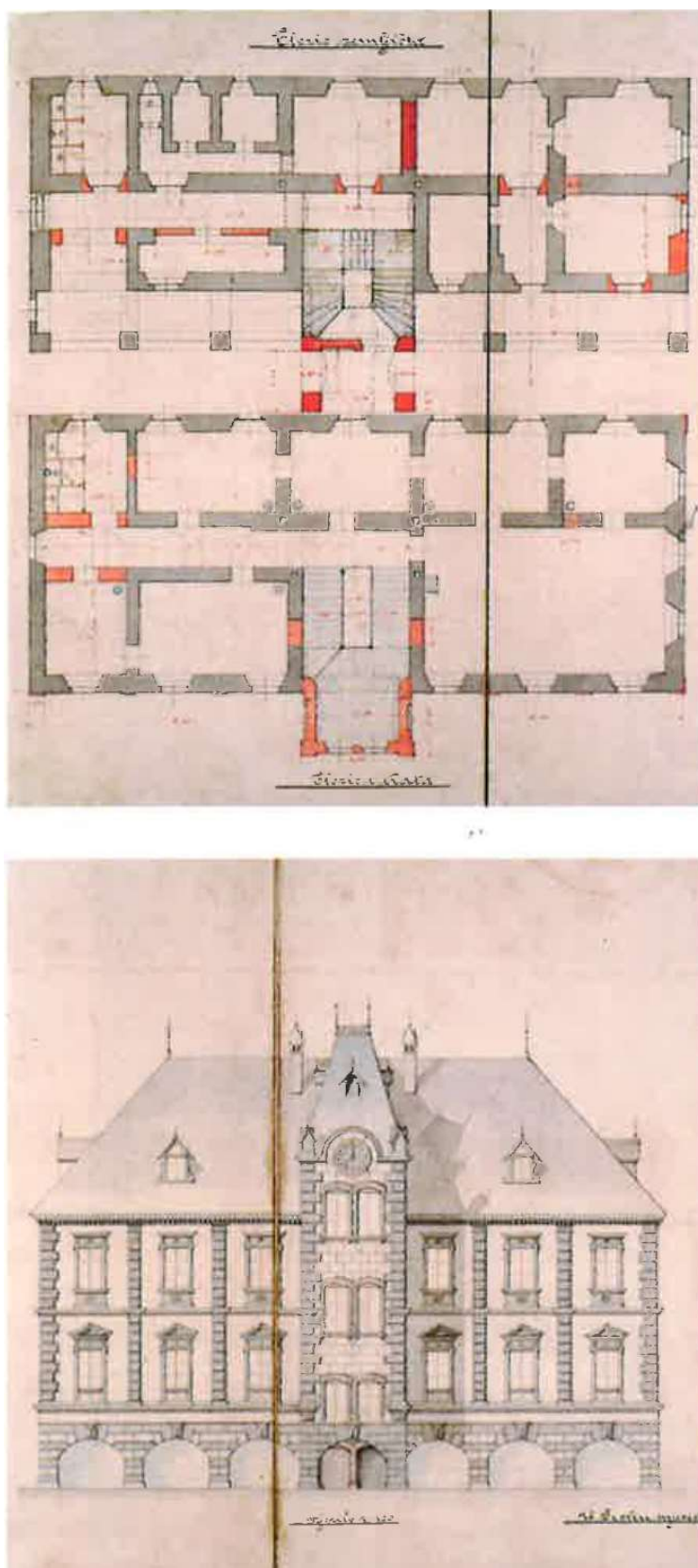
sl. 2. Velika Gorica na vojnoj karti iz 19. stoljeća - Second Military Survey (1865. – 1869.)
(Izvor: <https://maps.arcanum.com/en/>)

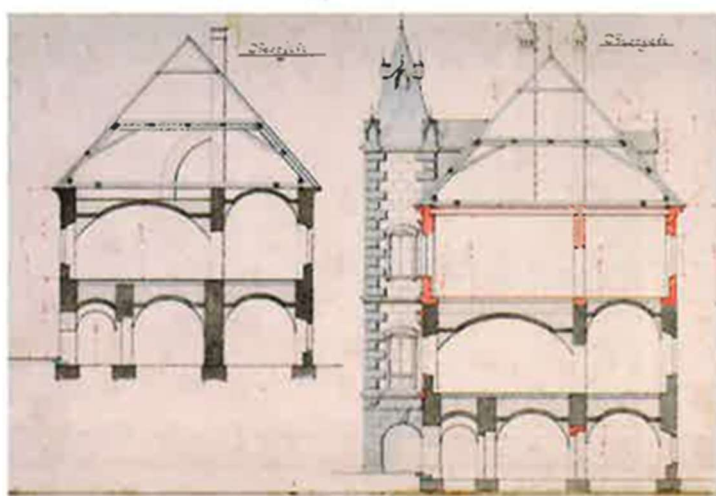
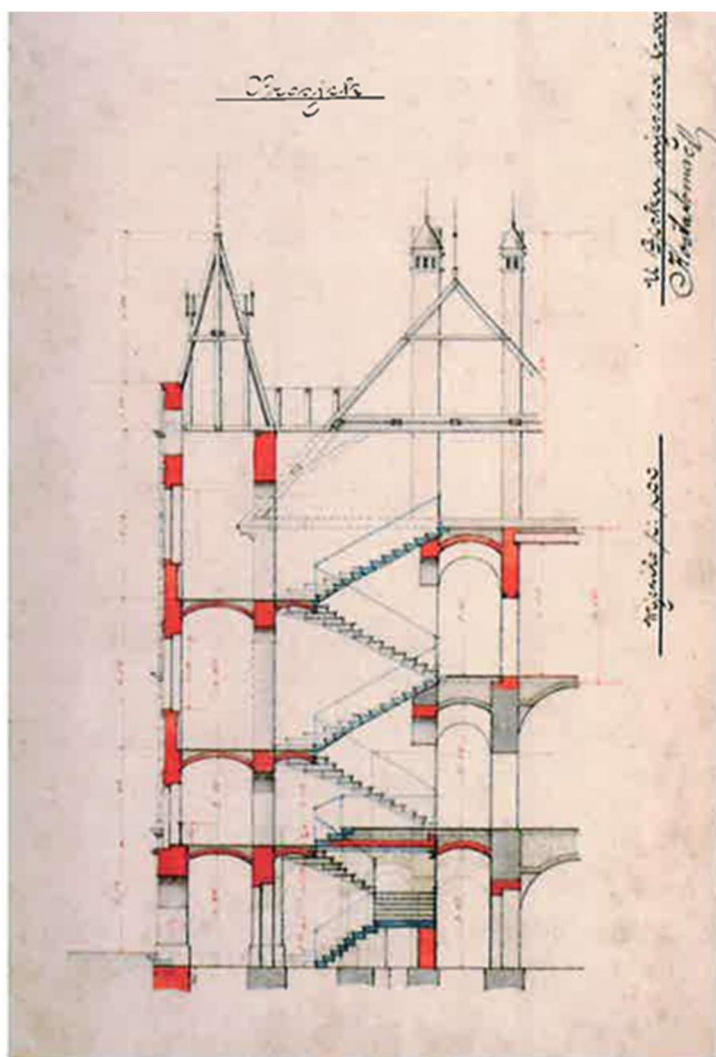
sl. 3. Velika Gorica na vojnoj karti iz 19. stoljeća - Third Military Survey (1869. – 1887.)
(Izvor: <https://maps.arcanum.com/en/>)

sl. 4. Velika Gorica na katastarskoj karti iz 19. stoljeća (Izvor: <https://maps.arcanum.com/en/>)

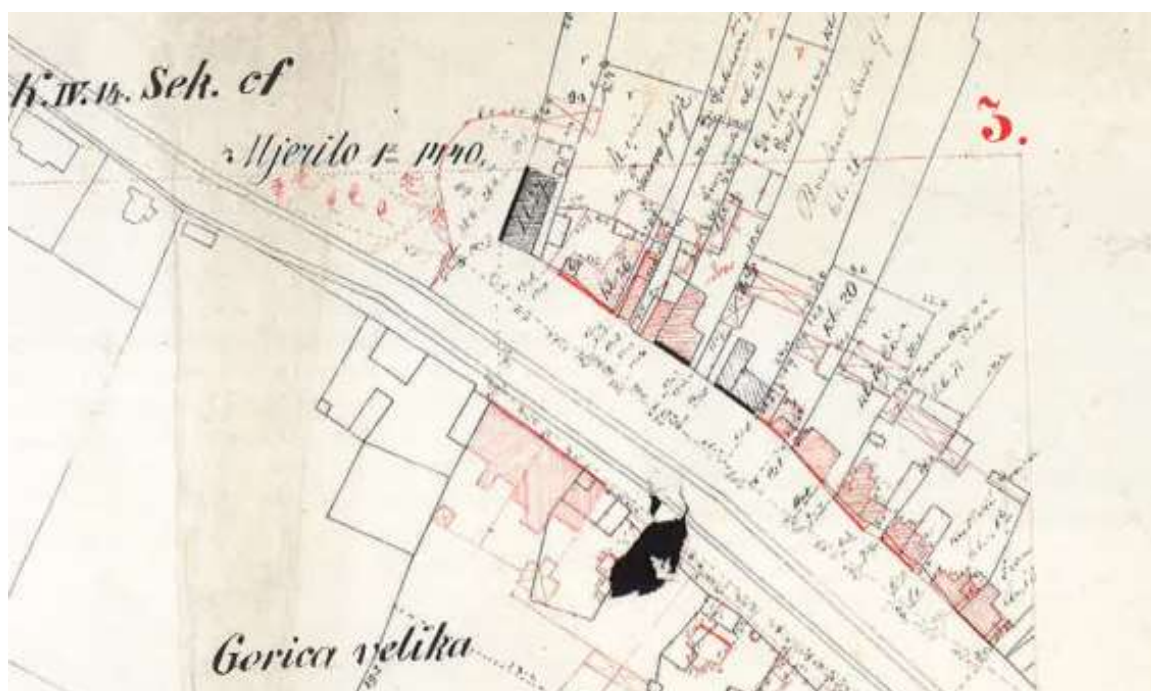
sl. 5. Neizvedeni nacrti Koste Tomca za pregradnju vijećnice, 1891. – tlocrt prizemlja i kata, glavno pročelje (izvor: P. Puhmajer, 2005.)

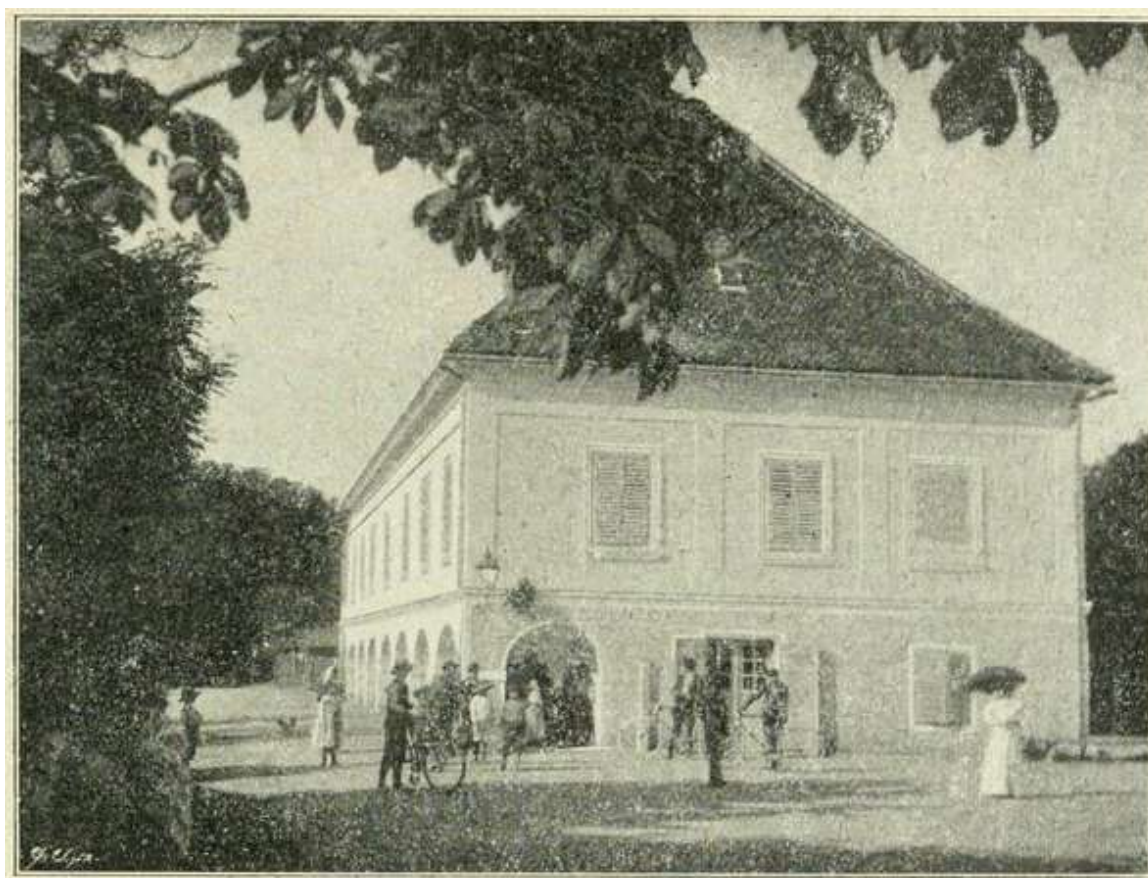
sl. 6. Neizvedeni nacrti Koste Tomca za pregradnju vijećnice, 1891. – presjeci (izvor: P. Puhmajer, 2005.)

sl. 7. Stara fotografija vijećnice u Velikoj Gorici – iz vremena štedionice

sl. 8. Detalj katastarske izmjere dijela glavnog trga u Velikoj Gorici, 1910. (izvor: HDA)

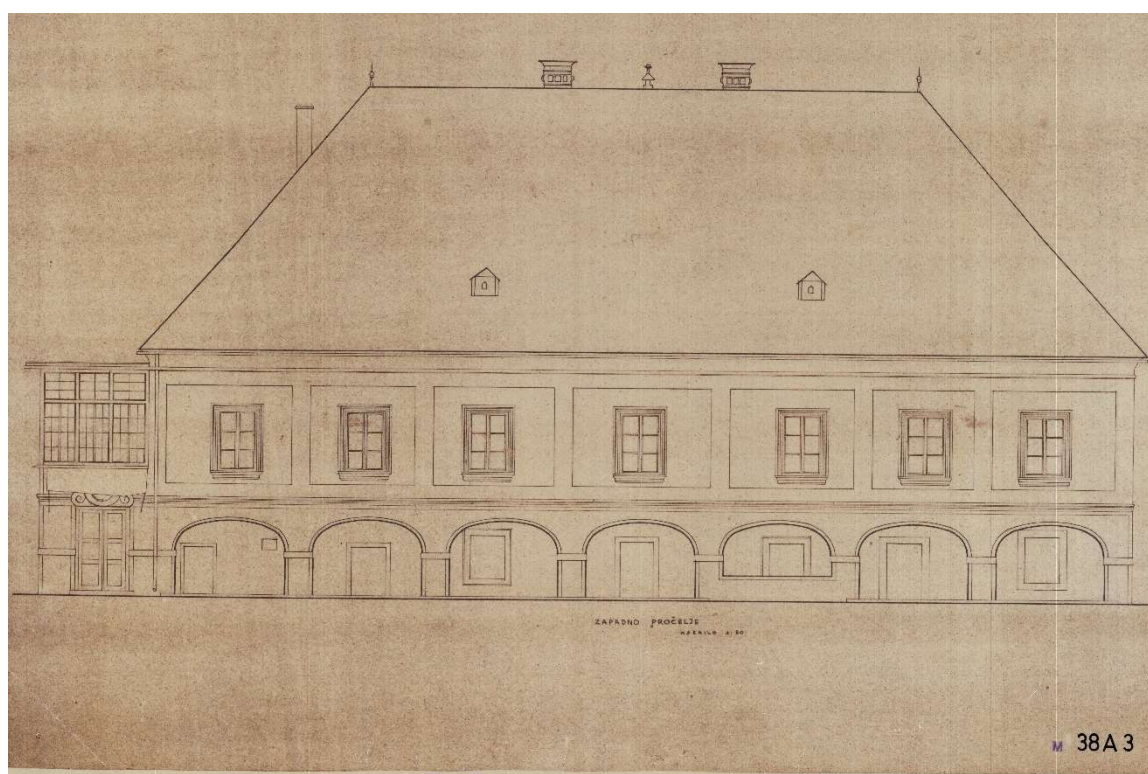
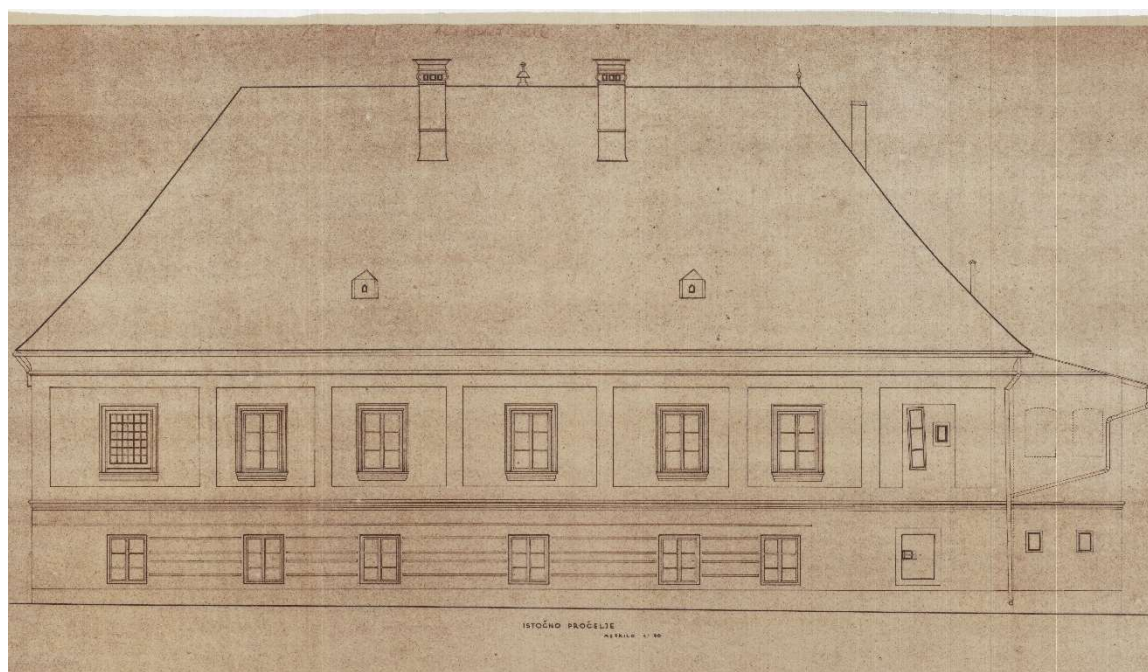
Sl. 9. Stara fotografija vijećnice u Velikoj Gorici s početka 20. stoljeća (izvor: E. Laszowski, 1924.)

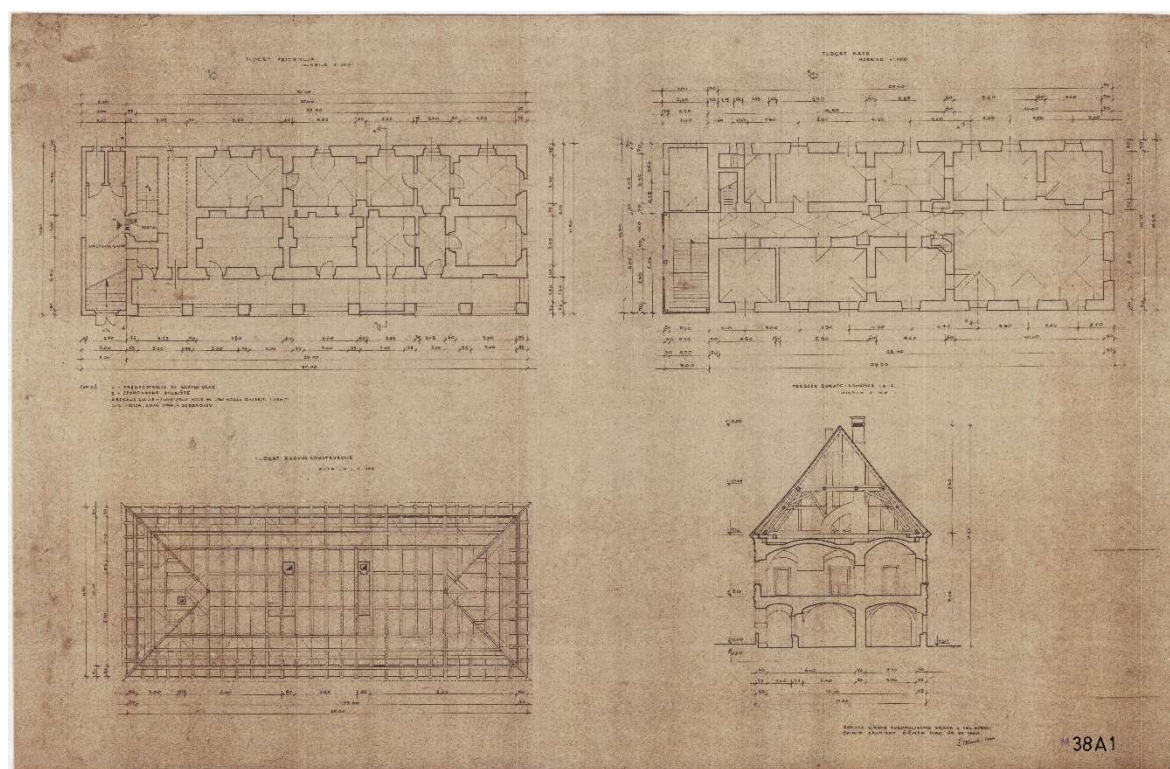
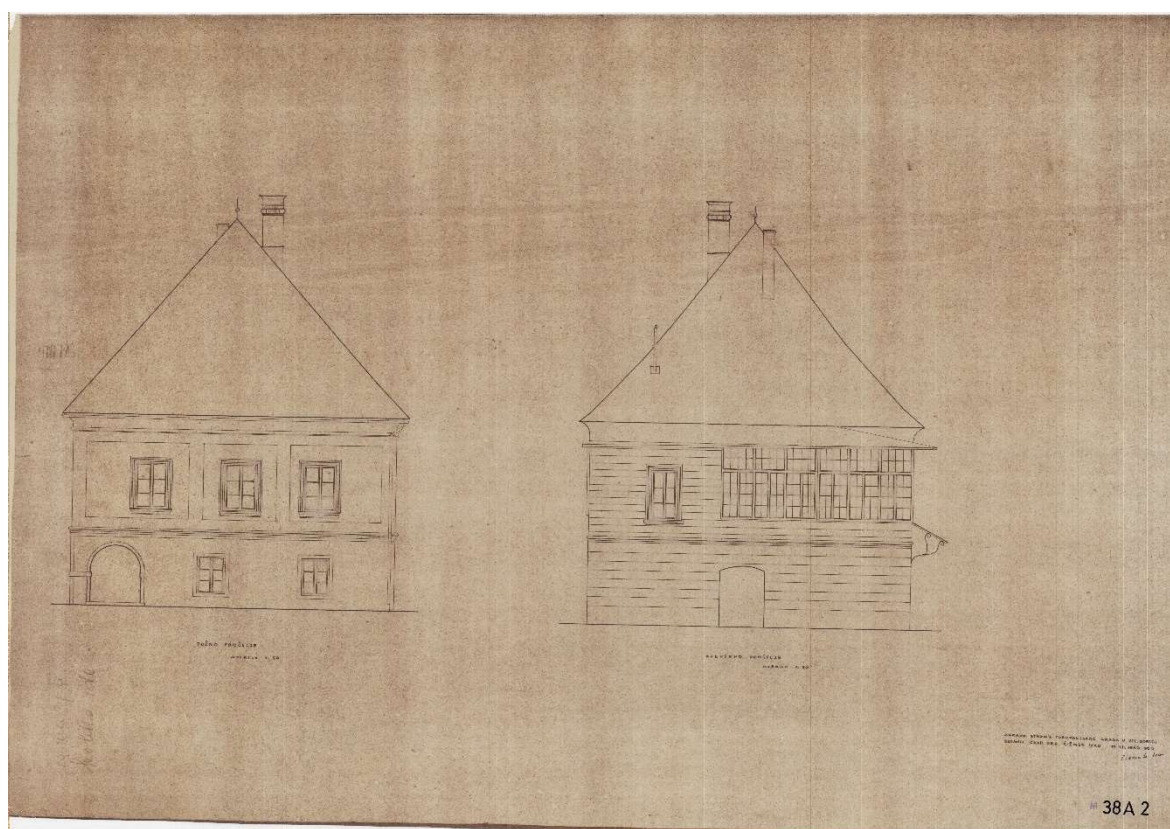
Sl. 10. Stara fotografija vijećnice u Velikoj Gorici

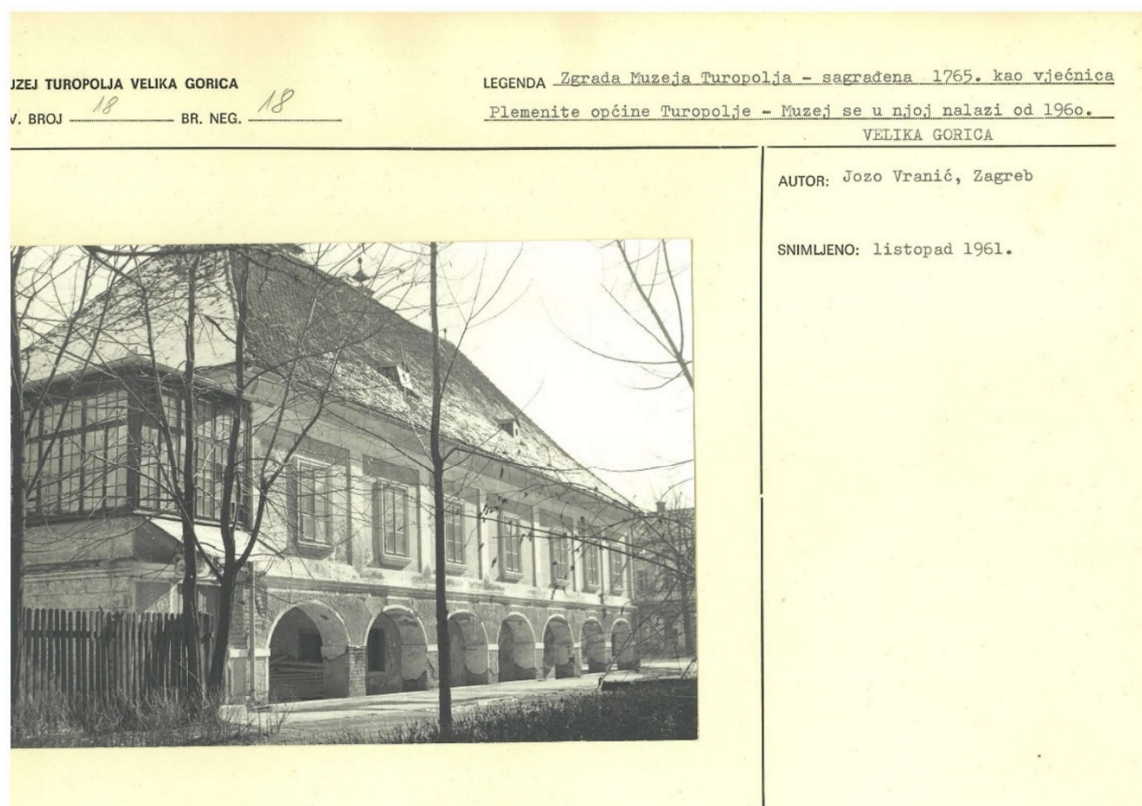
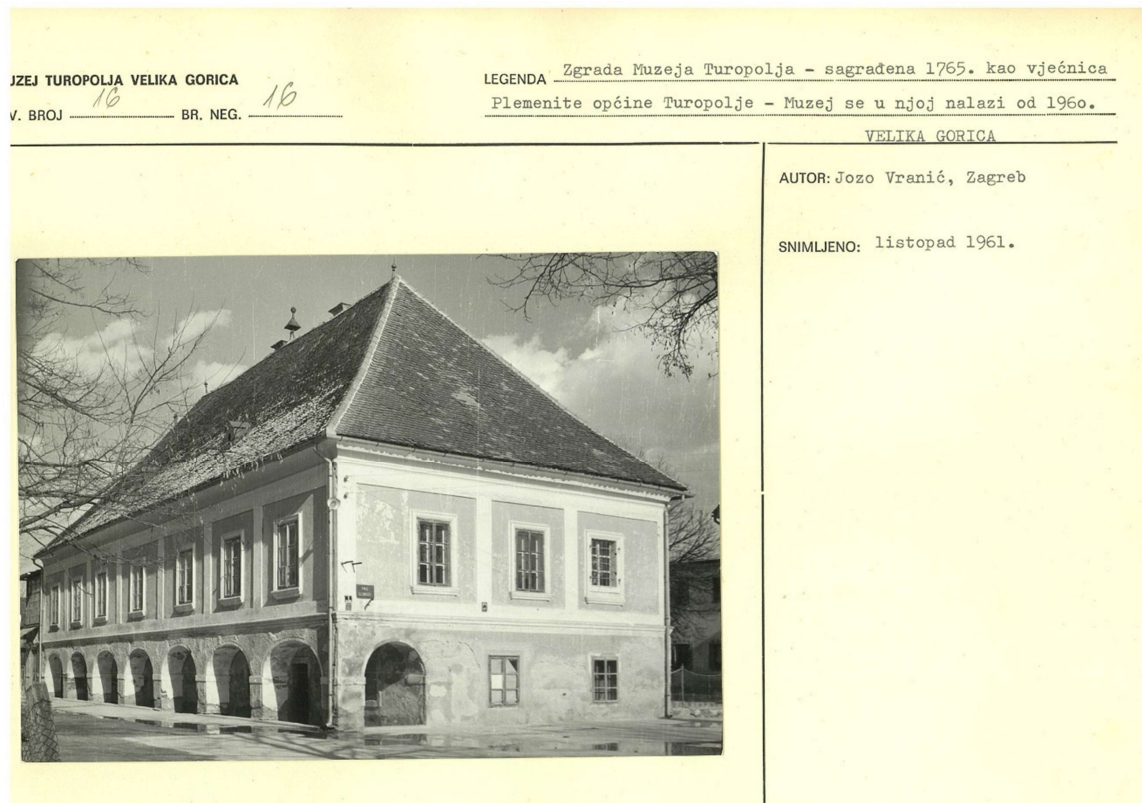
Sl. 11. Stara fotografija vijećnice u Velikoj Gorici 1960-ih

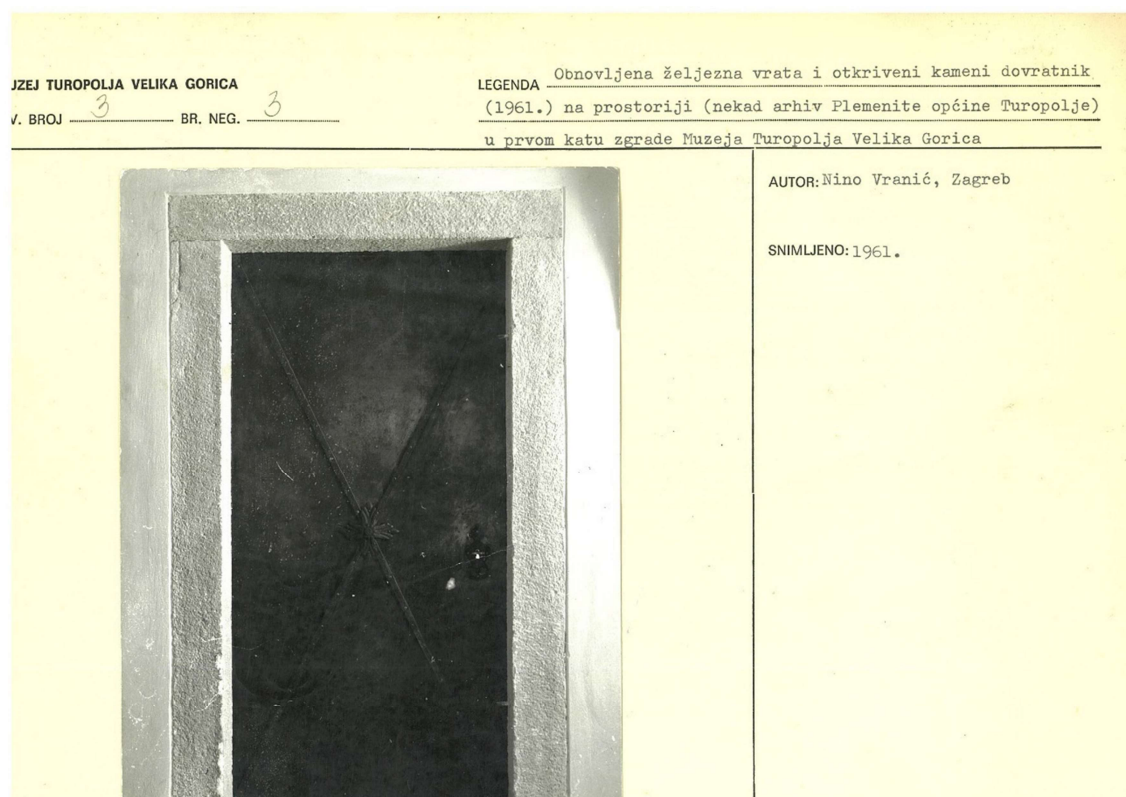
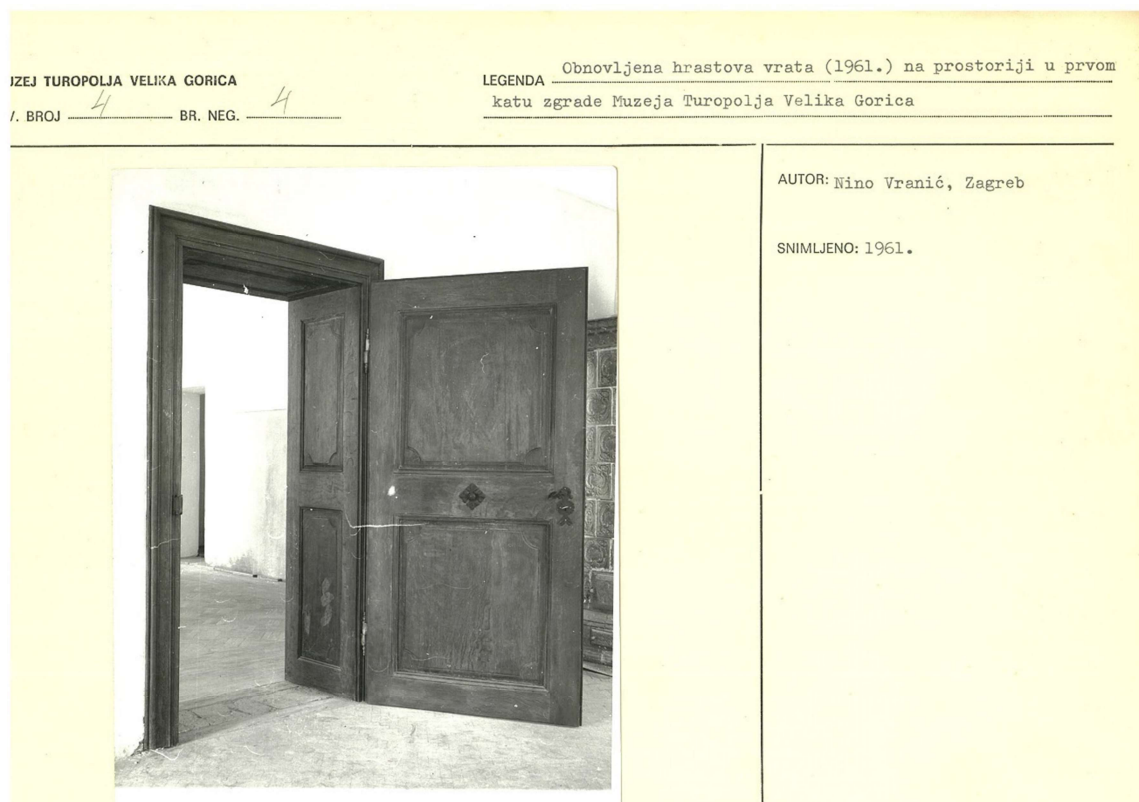
Sl. 12, 13. Nacrti zatečenog stanja vijećnice iz 1960., izradio: I. Čizmek

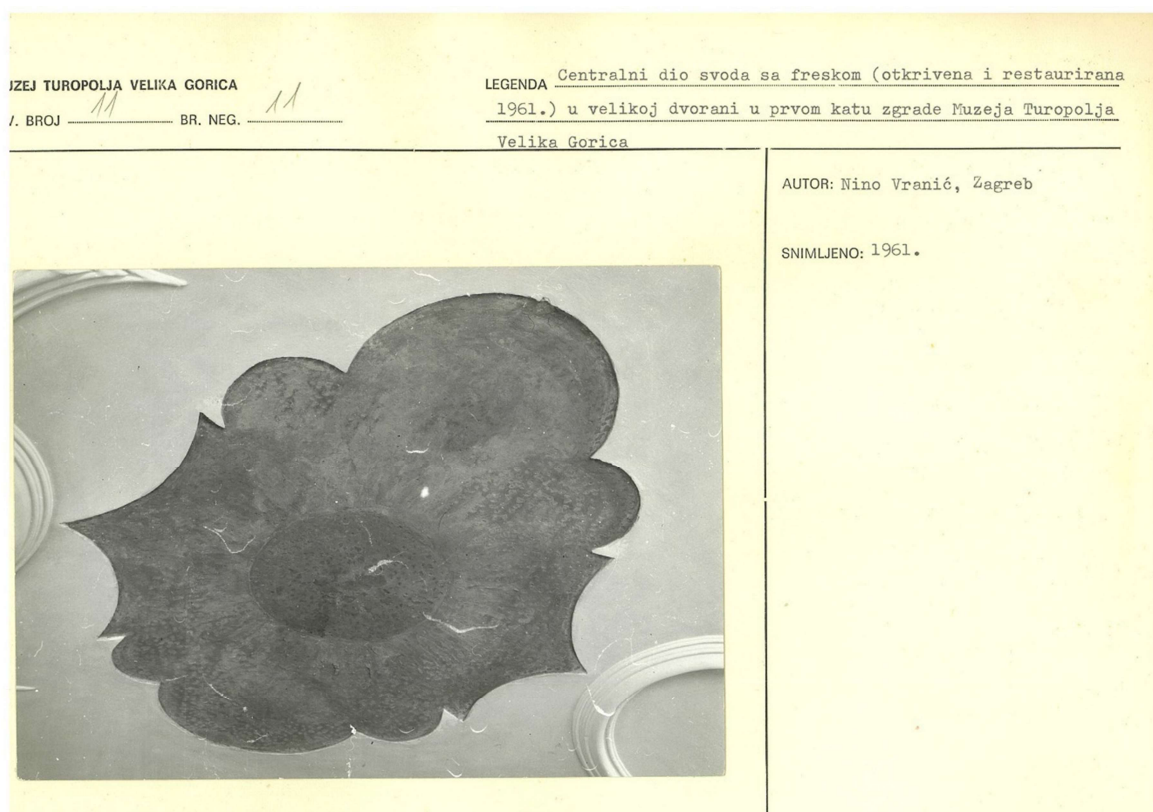
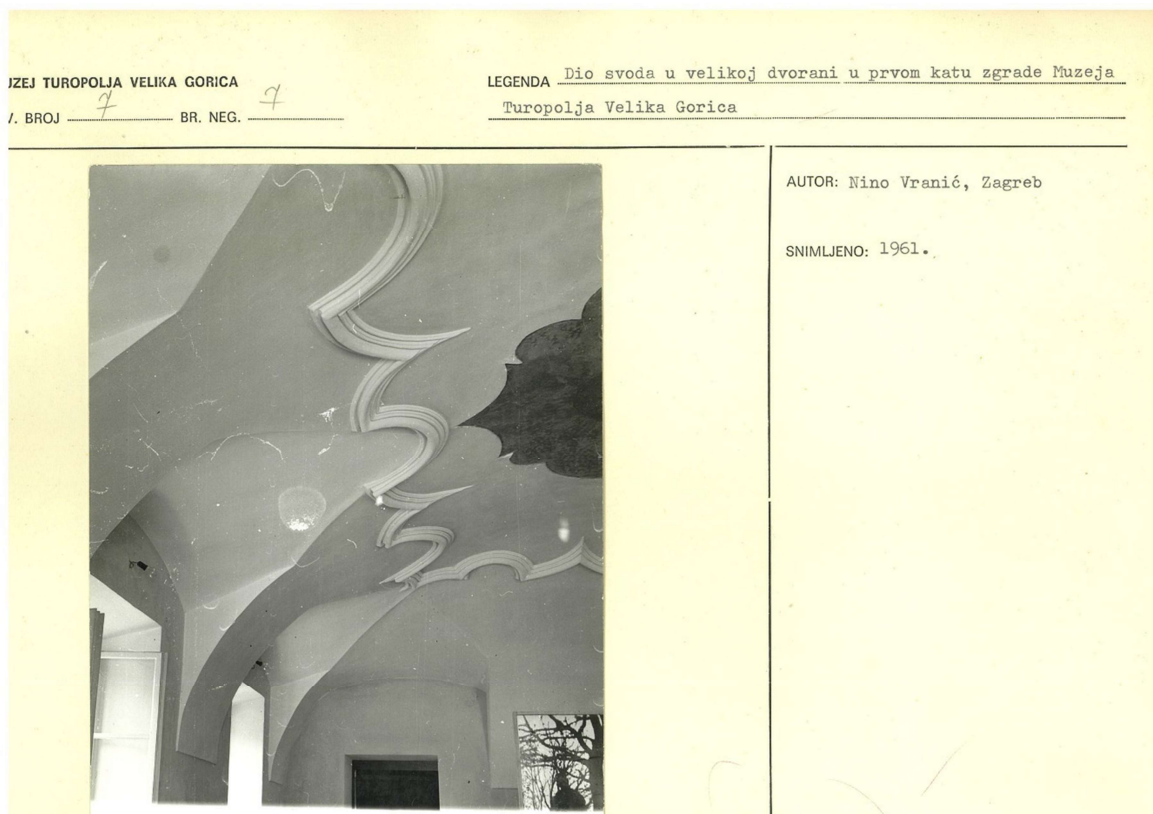
Sl. 14, 15. Nacrti zatečenog stanja vijećnice iz 1960., izradio: I. Čizmek

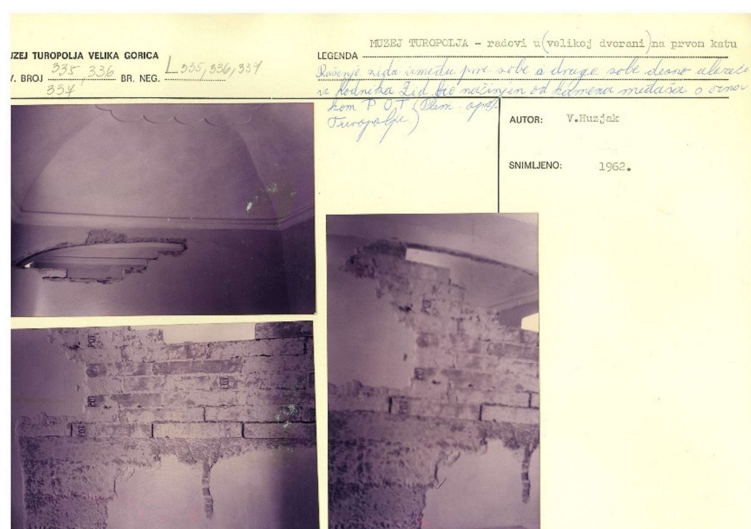
Sl. 16, 17. Fotodokumentacija vijećnice iz 1961. (Muzej Turopolja)

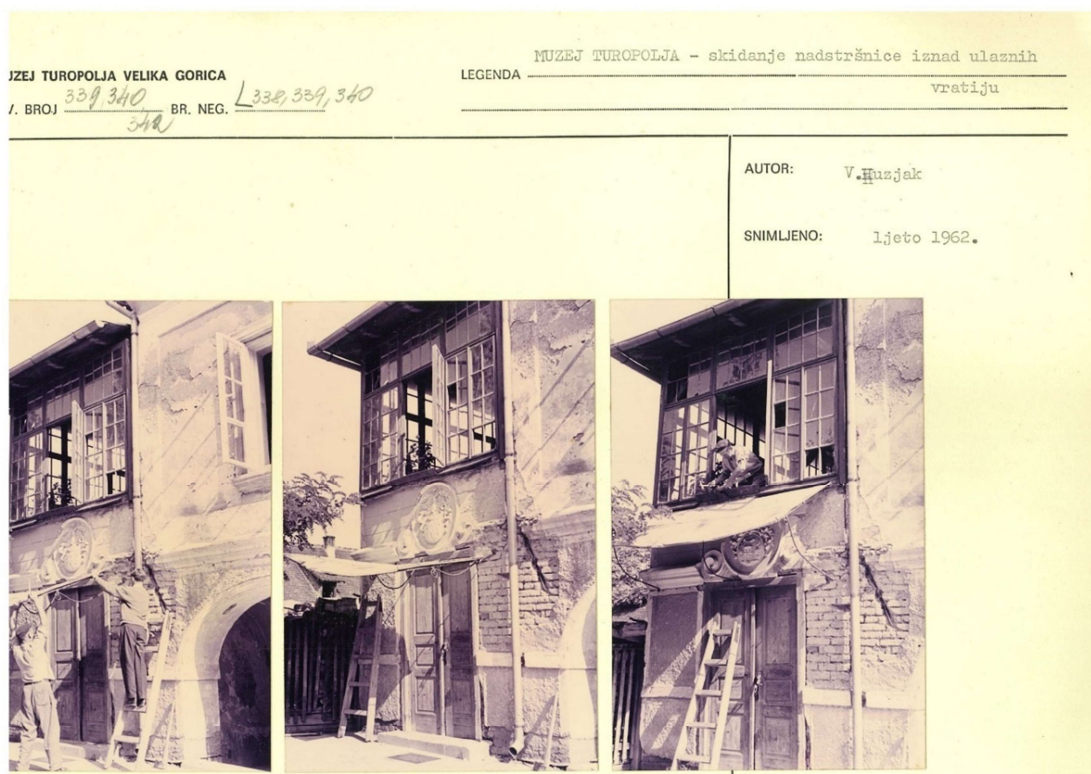
Sl. 18, 19. Fotodokumentacija vijećnice iz 1961. (Muzej Turopolja)

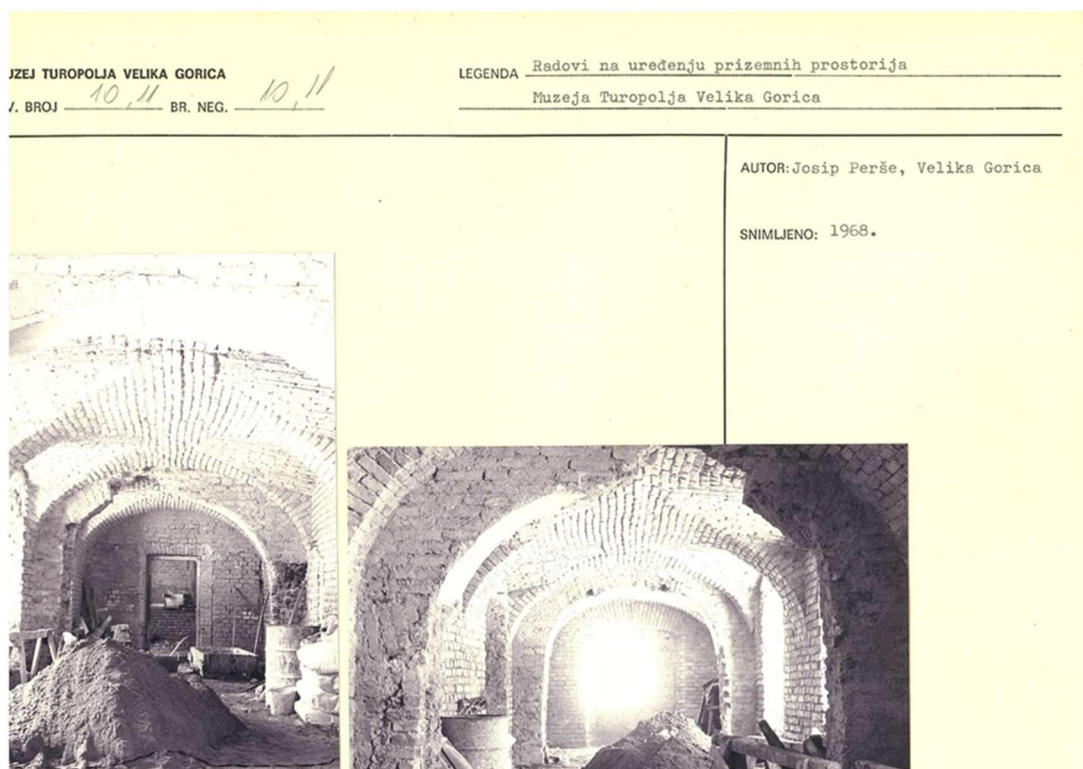
Sl. 20, 21. Fotodokumentacija vijećnice iz 1961. (Muzej Turopolja)

Zagreb, 2023.

Sl. 25. Fotodokumentacija vijećnice iz 1962. (Muzej Turopolja)

Sl. 26. Fotodokumentacija vijećnice iz 1968. (Muzej Turopolja)

MUZEJ TUROPOLJA
VELIKA GORICA
Broj 18-2.dac 64 1971

REGIONALNI ZAVOD ZA ZAŠTITU
SPOMENIKA KULTURE U ZAGREBU

Broj: 02471/1-1971.
Datum: 4.4. 1971.
Mjesto: Velika Gorica, Muzej Turopolja

Na zahtjev Muzeja Turopolja iz Velike Gorice

PODNESEN 24. 3. 1971. izdaje se

P O T V R D A

Zgrada Muzeja Turopolja u Velikoj Gorici /Zgrada Turopoljske
vijećnice/

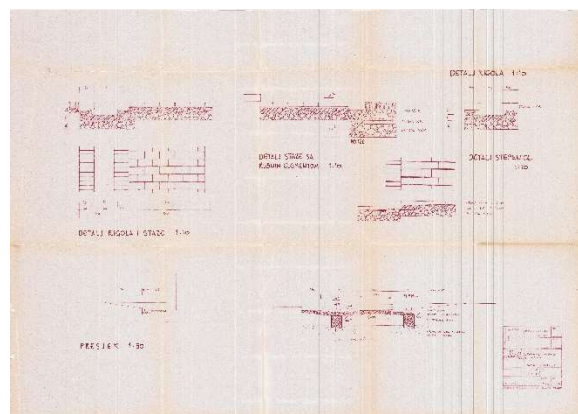
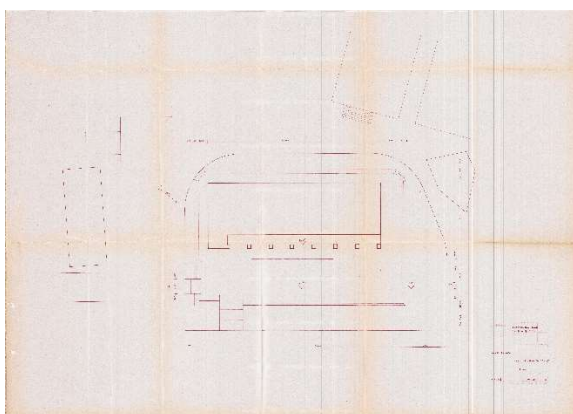
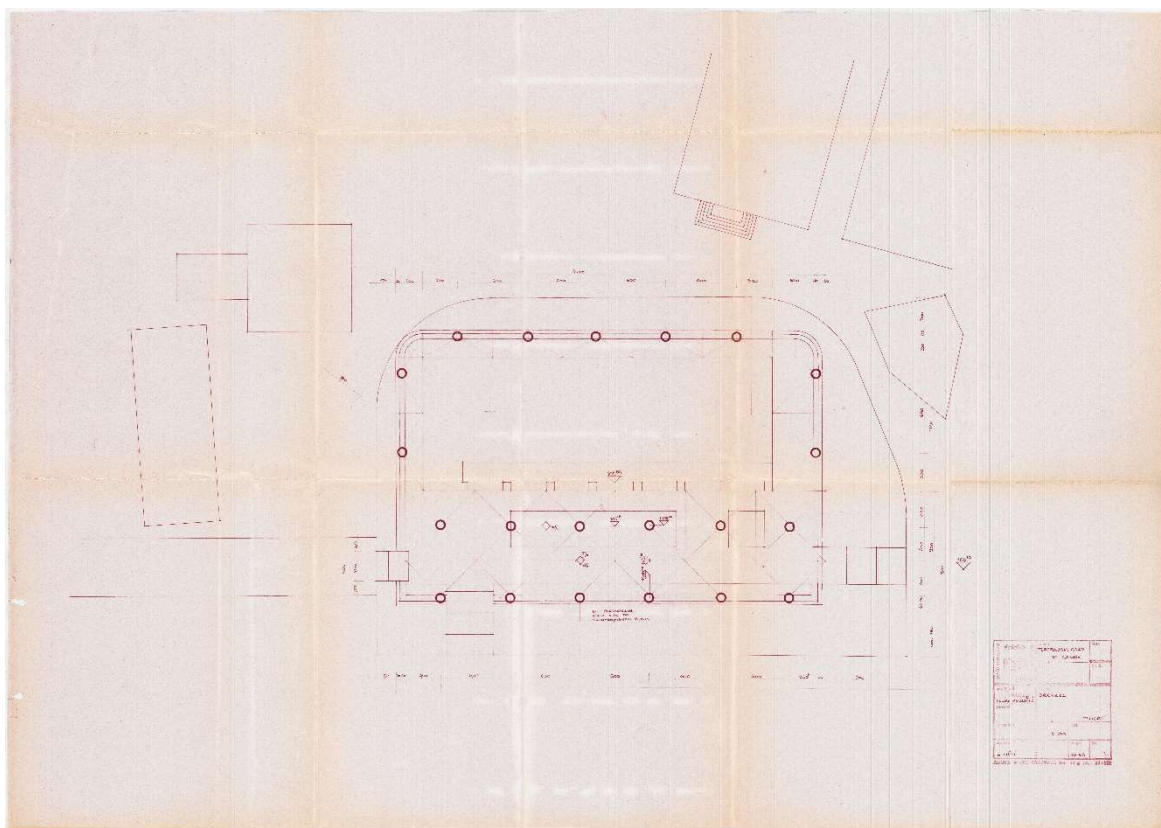
ima svojstvo spomenika kulture u smislu člana 2. Zakona o zaštiti spomenika kulture i upisan je u Registar nepokretnih - pokretnih spomenika kulture Regionalnog zavoda za zaštitu spomenika kulture u Zagrebu pod registarskim brojem 156, odnosno zaštićen je rješenjem o preventivnoj zaštiti spomenika kulture broj - od -.

Sam spomenik kulture ima 1. spomeničku kategoriju.

42. Direktor
Blaž Dalić

Broj 01-248/3-1965 od 27. 9. 1965.

Sl. 27. Potvrda o zaštiti spomenika zgrade Muzeja Turopolja, Broj: 01-248/3-1965. (Muzeja Turopolja)

Sl. 28-30. Projekt drenaže, 1968. izradio: K. Mihaljević

LOKALITET: VELIKA GORICA	Broj negativa: I-527
OBJEKT: TUROPOLJSKI GRAD	Broj dosjea: 38
Pozicioni broj:	

OPIS FOTOGRAFIJE:
Početak otkopa nasipa.

erhiv RZH

Autor fotografije:
K. Mihaljević

Datum snimanja:
jesen 1969.

LOKALITET: VELIKA GORICA	Broj negativa: I-532
OBJEKT: TUROPOLJSKI GRAD	Broj dosjea: 38
Pozicioni broj:	

OPIS FOTOGRAFIJE:
Iskop posteljice.

erhiv RZH

Autor fotografije:
K. Mihaljević

Datum snimanja:
jesen 1969.

LOKALITET: VELIKA GORICA	Broj negativa: I-539
OBJEKT: TUROPOLJSKI GRAD	Broj dosjea: 38
Pozicioni broj:	

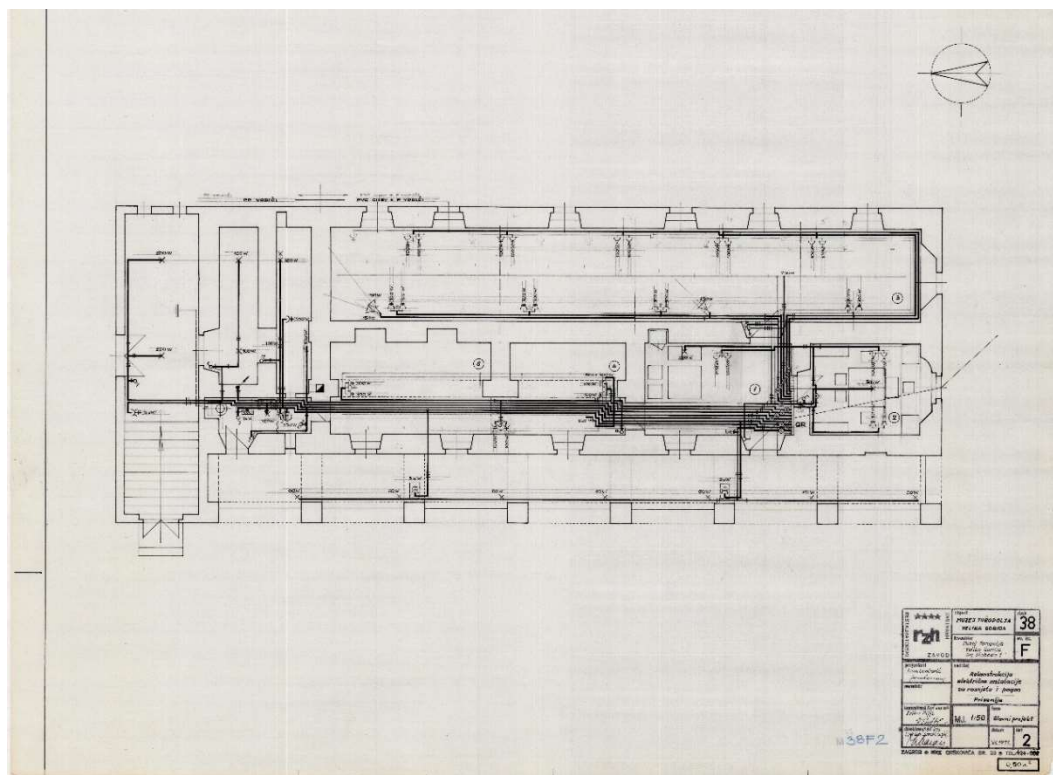
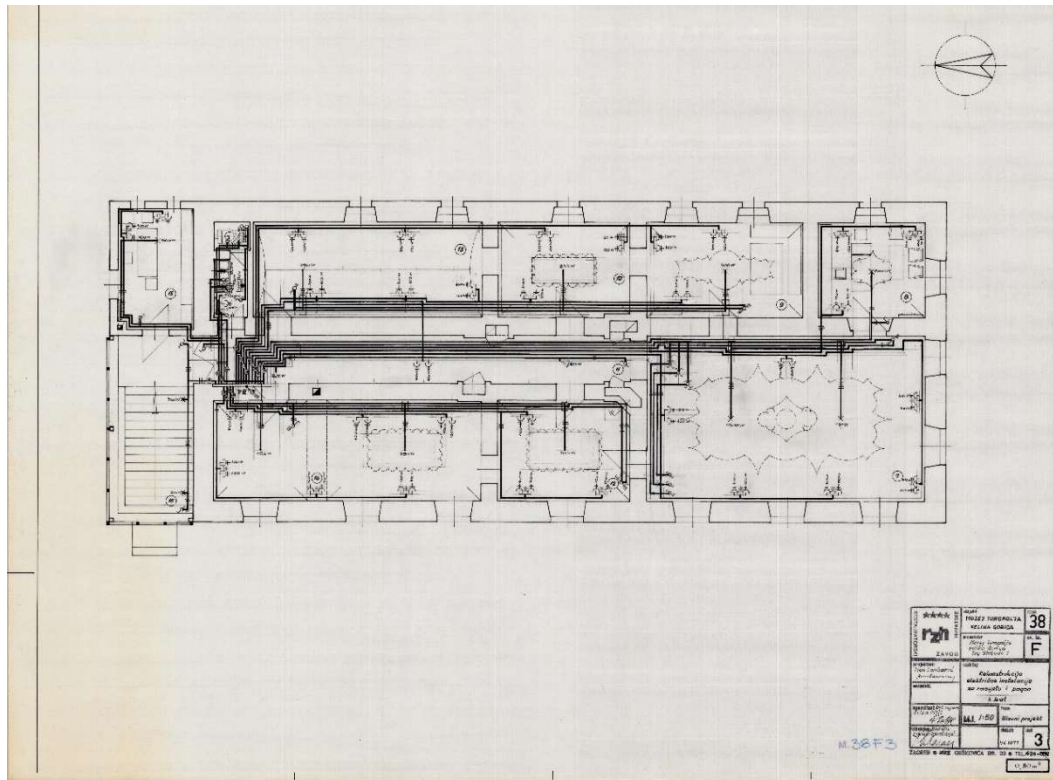
OPIS FOTOGRAFIJE:
Detalj opločenja sa riglom.

erhiv RZH

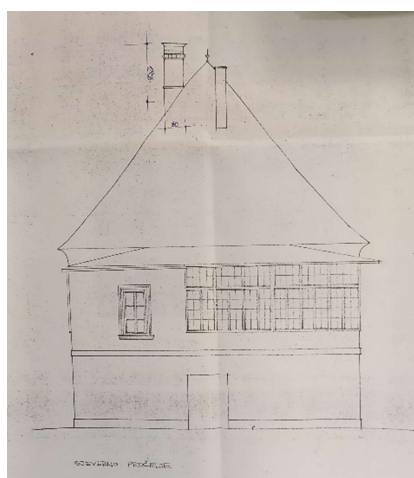
Autor fotografije:
K. Mihaljević

Datum snimanja:
jesen 1969.

Sl. 31, 32. Fotodokumentacija vijećnice iz 1969. (RZH)

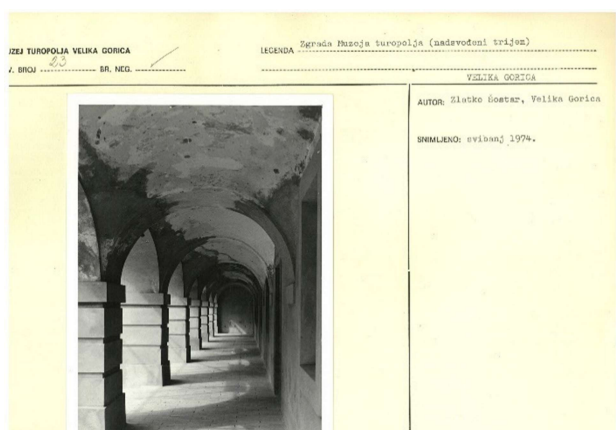
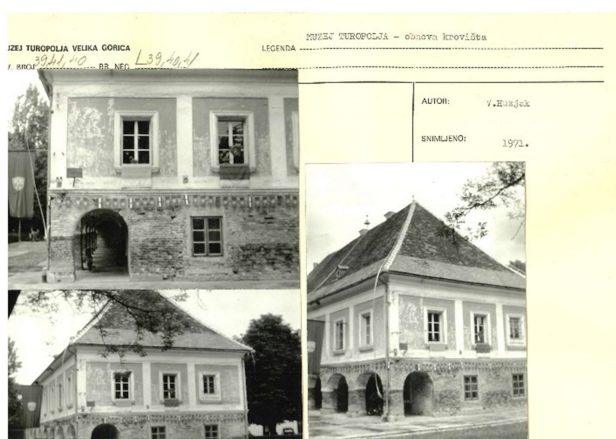
Sl. 33, 34. Projekt električnih instalacija, 1977. izradio: I. Lončarić

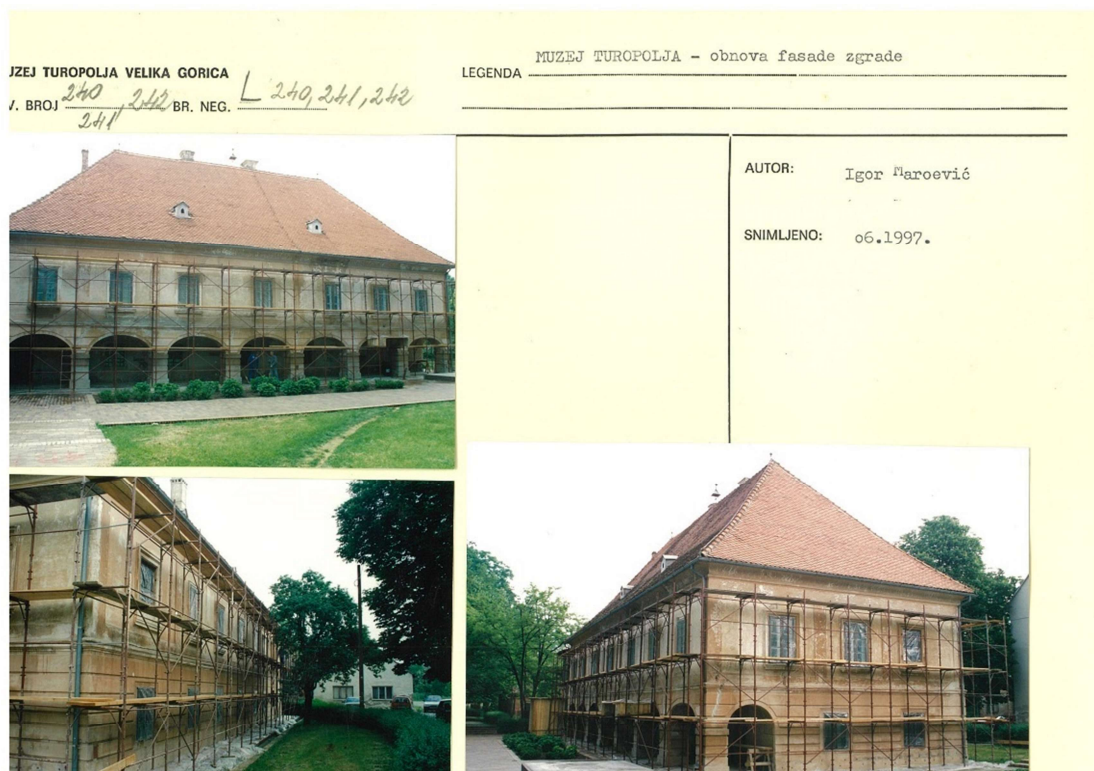
Sl. 35-38. Rekonstrukcija pročelja, izradio T. Premerl, 1975. godine - s naknadno naznačenim zonama popravaka koje je 1996. godine izvela tvrtka Redom (Muzej Turopolja)

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA, VELIKA GORICA

Konzervatorski elaborat s izvješćem o konzervatorsko-restauratorskim istraživanjima interijera zgrade

Sl. 39-42. Fotodokumentacija vijećnice iz 1974. (Muzej Turopolja)

Sl. 43-44. Fotodokumentacija vijećnice iz 1977. (Muzej Turopolja)

3.3. Popis izvora i literature

Dokumentacija HRZ-a, arhiv RZH

Dokumentacija Muzeja Turopolja

Hrvatski državni arhiv

- Anđela Horvat, Barok u kontinentalnoj Hrvatskoj, u: A. Horvat, K. Prijatelj, R. Matejčić, Barok u Hrvatskoj, Zagreb, 1982.
- Emilij Laszowski, Povijest Plemenite općine Turopolja, svezak I, Zagreb, 1910
- Emilij Laszowski, Povijest Plemenite općine Turopolja, svezak II, Zagreb-Hrašće, 1996.
- Emilij Laszowski, Povijesni spomenici Plemenite općine Turopolja, svezak IV, Zagreb, 1908.
- Branko Lučić, Stara turopoljska vijećnica u Velikoj Gorici, Vijesti muzealaca i konzervatora Hrvatske, 5 (1961.)
- Zdravko Lučić, Kratka povijest Turopolja, Ljetopis Grada Velike Gorice, 10 (2010.)
- Hrvoje Malčić, Plemenita općina Turopolje i velikogoričko sajmište, Kaj, 1-2 (2014.)
- Ivo Maroević, Sisak – grad i graditeljstvo, Sisak, 1998.
- Dragica Dada Modrić, „50. obljetnica Muzeja Turopolja“, u: Ljetopis Grada Velike Gorice, br. 6, 2009.
- Magdalena Prvonožec, Zgrada bivše Plemenite općine turopoljske, povijest i prenamjena u kontekstu historicističke izgradnje u Velikoj Gorici, diplomski rad, Filozofski fakultet sveučilišta u rijeci, Rijeka 2023.
- Petar Puhmajer, Razvoj i izgradnja od feudalnog doba do kraja Drugog svjetskog rata, u: Petar Puhmajer, Kristina Vujica, Maja Vahčić Lušić, Gordan Murat, Arhitektura Velike Gorice, Velika Gorica, 2005.
- Franjo Rački, Popis župa zagrebačke biskupije 1334. i 1501. godine, Starine, 4 (1872.)
- Barica Sakoman Božić, Katastrofalni potresi 28. i 29. prosinca 2020., Velikogorički zbornik, 3 (2020.)

4. Analiza postojećeg stanja

4.1. Smještaj

Velika Gorica nalazi se jugoistočno od Zagreba, u nizinskom dijelu Turopolja³¹ i na rubu brežuljkastog dijela Vukomeričkih gorica. Od rijeke Save na sjeveroistoku i Kupe na jugozapadu, velikogoričko se područje prostire na površini od 566 četvornih kilometara.

sl. 45. Karta područja Turopolja

Muzej Turopolja smješten je u središtu Velike Gorice na istočnom rubu gradskog parka na adresi Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica, k.č. br. 470, ZK- 3423 k.o. Velika Gorica. Zaštićen je kao kulturno dobro i upisana u Registar kulturnih dobara RH pod brojem Z-4510/2021. Vlasnik zgrade Muzeja je Grad Velika Gorica, a njome upravlja i koristi ju od 1960. godine Javna ustanova Muzej Turopolja.

³¹ Turopolje je sa sjeveroistočne i istočne strane omeđeno rijekom Savom, a s jugozapadne strane Vukomeričkim goricama. To je 45 km dugačka i 23 km široka aluvijalna ravnica, čijim središnjim dijelom teče rijeka Odra s pritokom Lomnicom. U sastavu Turopolja također se nalazi i sjeveroistočno pobrđe Vukomeričkih gorica. Podjela Turopolja na dvije izrazito različite geografske cjeline odrazila se i na naziv pojedinih dijelova ove regije. Nizinski dio Turopolja nazivao se Poljem, a pobrđe Vukomeričkih gorica Vrhovljem. Danas se Turopolje najvećim dijelom nalazi u sklopu Zagrebačke županije, a u administrativnom smislu njegovo je područje većim dijelom podijeljeno između upravnih jedinica Grad Velika Gorica te općina Pokupsko, Orla i Kravarsko. Tek manji dijelovi povijesnoga Turopolja u sklopu su Grada Zagreba te Sisačko-moslavačke županije kao dio Općine Lekenik.

sl. 46. Pogled iz zraka na župnu crkvu i Muzej Turopolja

IZVOD IZ KATASTARSKOG PLANA

Mjerilo 1:1000
Izvorno mjerilo 1:1000

sl. 47. Detalj katastarskog plana Velike Gorice (izvor: www.katastar.hr)

4.2. Opis, materijali i tehnike gradnje, stanje očuvanosti

Nekadašnja vijećnica u Velikoj Gorici, danas zgrada Muzeja Turopolja, slobodnostojeća je jednokatnica, pravokutnog tlocrta. Orijentirana je gotovo u smjeru sjever jug (s blagim odklonom prema istoku), dok joj je ulazno duže pročelje okrenuto prema zapadu.

To je masivna, jednostavna zgrada s visokim strmim četverostrešnim krovom (imala je dva dimnjaka do potresa 2020. godine) pokrivenim biber crijepom. Građena je opekom.

Plohe pročelja jednostavno su oblikovane, a zona prizemlja i zona kata je zaključena profiliranim vijencem. Glavno je pročelje u prizemlju rastvoreno sa sedam rustičnih arkada, a prvi je kat lezenama raščlanjen na prozorske osi. Okviri prozora su profilirani, izvedeni u žbuci te imaju istaknute klupčice. Otvori prozora i arkada nisu u istim osima. Slično je oblikovano i stražnje pročelje sa sedam prozora na katu dok je u zatvorenoj zoni prizemlja izvedena rustika u horizontalnim trakama. Južno pročelje ima tri prozorske osi. Uz sjeverno je pročelje naknadno dograđeno stubište, ostakljeno u gornjem dijelu.

Prozorska je stolarija drvena, dvokrilna i dvostruka, sa po tri ostakljena polja na svakom krilu. Ulaz, smješten na krajnjem sjevernom dijelu zapadnog pročelja, nadvišen je grbom Turopoljske općine. Vratnice su drvene, dvokrilne, uklađene. Na zapadnom su pročelju, unutar trijema, još dva ulaza. Manjih su formata, a vratnice su jednokrilne, drvene, također uklađene. Bočni ulaz (na sjevernom pročelju) naknadno je otvoren, a stolarija dvokrilnih vrata je recentne izrade.

Sve prostorije u unutrašnjosti su nadsvođene svodovima različitih oblika (koritasti, bačvasti, križno-rebrasti). Iznimka je prostor stubišta koji je zaključen ravnim stropom. Unutrašnjost prizemlja je nekoliko puta pregrađivana. Danas je dio uz glavno pročelje podijeljen u manje prostore, dok onaj uz stražnje pročelje zauzima jedna izdužena prostorija, pravokutnog tlocrta. Na katu je zadržan izvorni tlocrtni raspored. Prostorije su organizirane s obje strane dugačkog hodnika smještenog u sredini kata. Najveća prostorija, smještena u jugozapadnom dijelu, služila je kao vijećnica.

Pojedine prostorije imaju na svodovima štukature. Sačuvan je i dio povijesne drvenine: stolarija prozora i vrata, podovi. Također je ostao sačuvan i dio kamenog poda u hodniku, kao i nekadašnja ložišta peći. Ostale prostorije imaju drvene podove (parkete slagane u mozaik, na riblju kost ili šire kratke daske).

U potresu iz prosinca 2020., kao i u naknadnim podrhtavanjima tla iz 2021. godine, zgrada muzeja je dijelom oštećena. Urušeni su dimnjaci, došlo je do manjih oštećenja krovne konstrukcije, a na

katu su se javile pukotine. Pregledom konzervatora i građevinskih stručnjaka utvrđena je potreba za sanacijom.

Današnja namjena zgrade Muzeja Turopolja: muzejski-galerijski prostor koji se sastoji od prostora namijenjenog za stalni postav Muzeja Turopolja (1. kat) koji prezentira sve četiri zbirke Muzeja: arheološku, kulturno-povijesnu, etnografsku i likovnu zbirku; galerijski prostor za postavljanje povremenih izložbi (prizemlje), te i u prizemlju i na katu servisni prostori, administrativni prostori i skladište.

4.3. Fotografije postojećeg stanja

Sl. 48. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – zapadno pročelje

Sl. 49. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – zapadno pročelje i južno pročelje

Sl. 50. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – istočno pročelje

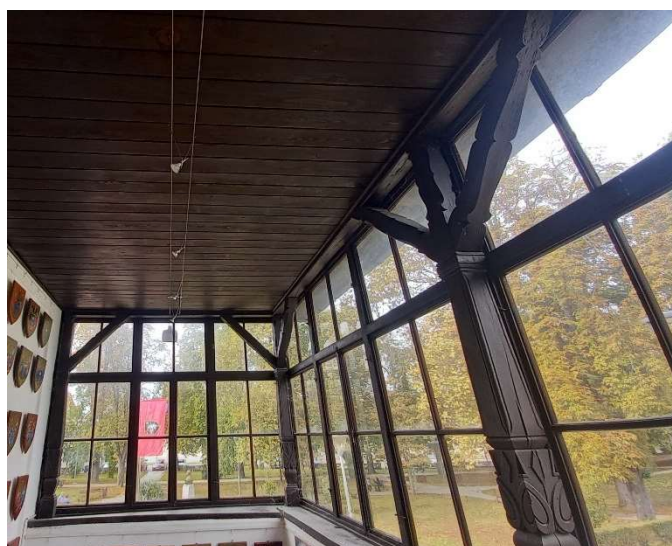
Sl. 51. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – istočno i sjeverno pročelje

Sl. 52. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – sjeverna strana zapadnog pročelja; ulaz

Sl. 53-55. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – zapadno pročelje, detalji

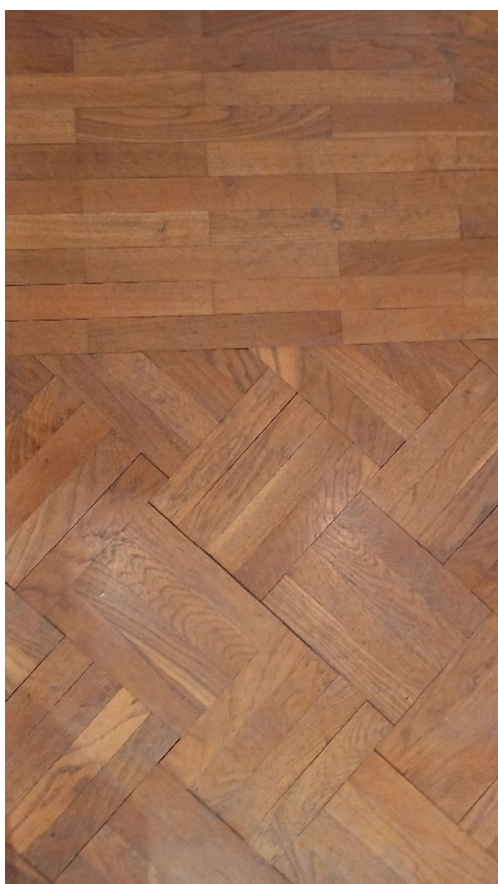
Sl. 56. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – ulazni prostor

Sl. 57-64. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – hodnik, pogledi i detalji

Sl. 64, 65. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – prostorija nekadašnje vijećnice

Sl. 66-68. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – prostorija nekadašnje vijećnice, detalji oblikovanja

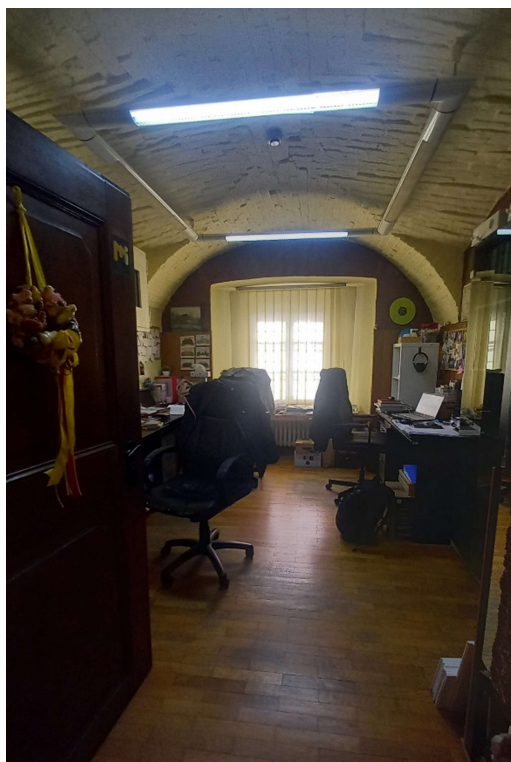
Sl. 69-72. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – prostorija kata

Sl. 73, 74. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – prostorije kata

Sl. 75-77. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – vrata i prozor

Sl. 78-81. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – prostorije prizemlja

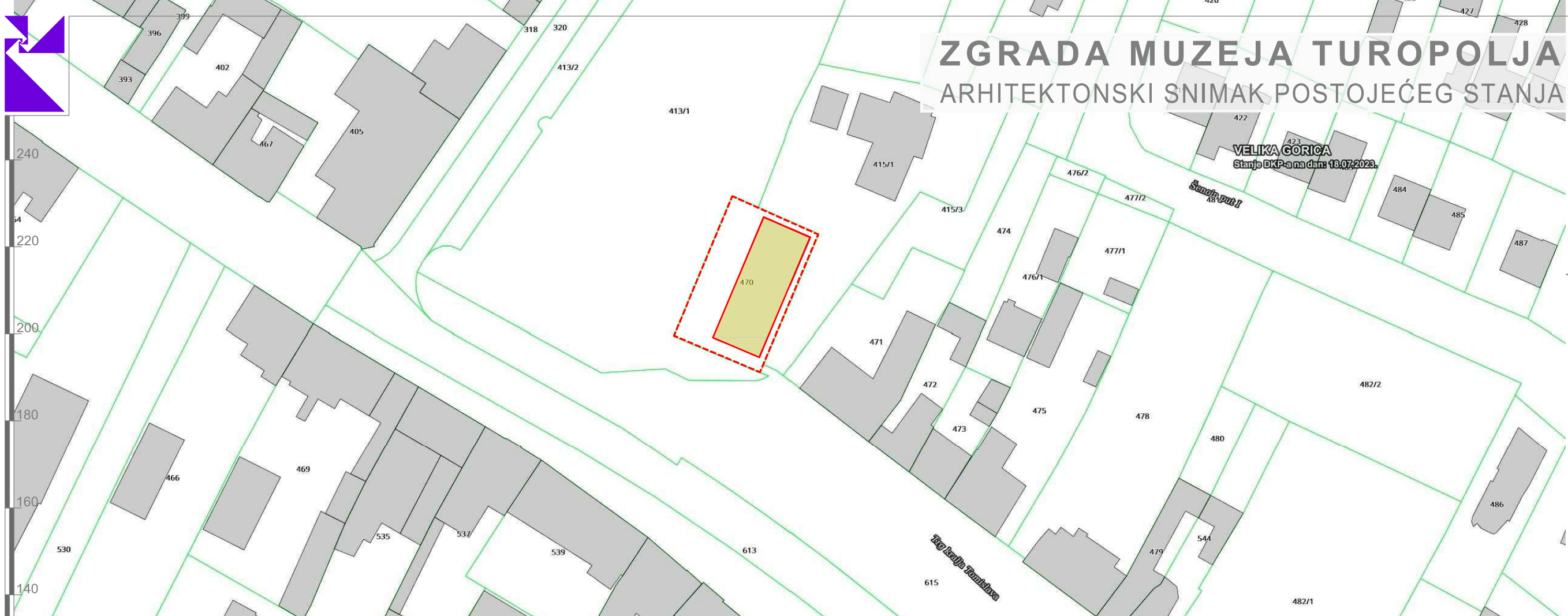
Sl. 82, 83. Velika Gorica, zgrada Muzeja Turopolje (vijećnica) – prostorija u istočnoj dijelu prizemlja

4.4. Arhitektonska snimka postojećeg stanja

Snimka postojećeg stanja izrađena je u lipnju 2023. godine, izradili: Fraktal studio d.o.o., Zagreb. Za potrebe elaborata donose se izabrani nacrti (tlocrt podruma, prizemlja, kata, potkrovlja i krovnih ploha te sva četiri pročelja) od ukupno 21.

 FRAKTAL STUDIO d.o.o. Bijenička cesta 45a HR - 10000 Zagreb OIB: 75968672959 tel: +385 98 207 636 info@fraktalstudio.hr	ELABORAT : ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA		
	GRAĐEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica ; k.č.br. 470 k.o. Velika Gorica	TD: 23/G1
	NARUČITELJ:	Muzej Turopolja, Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica	Datum: Lipanj, 2023.

SADRŽAJ LISTA	BR.LISTA	MJERILO
1. SITUACIJA: KATASTAR, ORTO-FOTO	01	1:1000
2. TLOCRT - PRIZEMLJE	02	1:50
3. TLOCRT - KAT	03	1:50
4. TLOCRT - POTKROVLJE	04	1:50
5. UZDUŽNI PRESJEK A – A	05	1:50
6. UZDUŽNI PRESJEK B – B	06	1:50
7. UZDUŽNI PRESJEK C – C	07	1:50
8. POPREČNI PRESJECI 1 – 1 i 2 - 2	08	1:50
9. POPREČNI PRESJECI 3 – 3 i 4 - 4	09	1:50
10. PROČELJE - ZAPAD	10	1:50
11. PROČELJE - ISTOK	11	1:50
12. PROČELJA - SJEVER, JUG	12	1:50

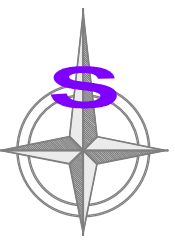

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA

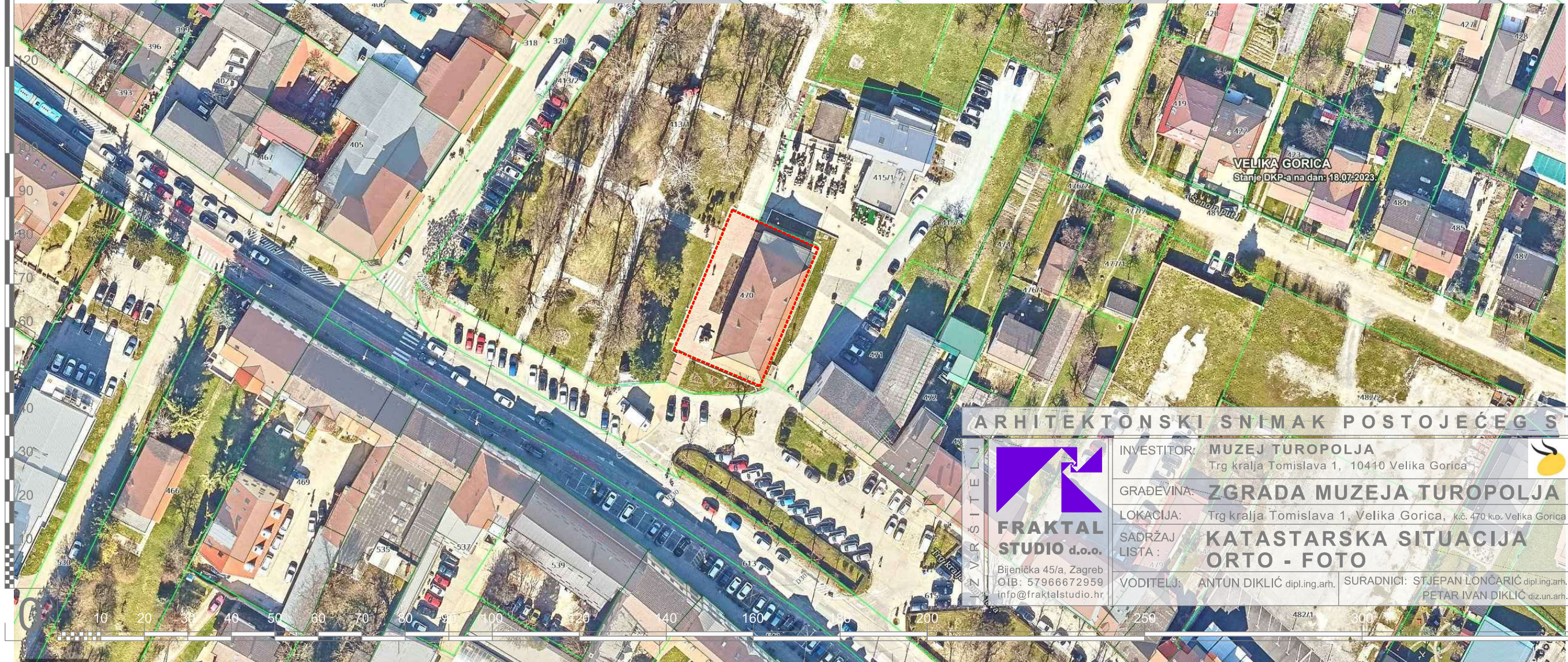
ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

MJERILO
1 : 1000

VELIKA GORICA
Stanje DKP-a na dan: 18.07.2023.

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

INVESTITOR: MUZEJ TUROPOLJA
Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica

GRAĐEVINA: ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA

LOKACIJA: Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, k.c. 470 k.o. Velika Gorica

SADRŽAJ LISTA: KATASTARSKA SITUACIJA
ORTO - FOTO

VODITELJ: ANTUN DIKLIČ dipl.ing.arh. SURADNICI: STJEPAN LONČARIĆ dipl.ing.arh.
PETAR IVAN DIKLIČ diz.un.arh.

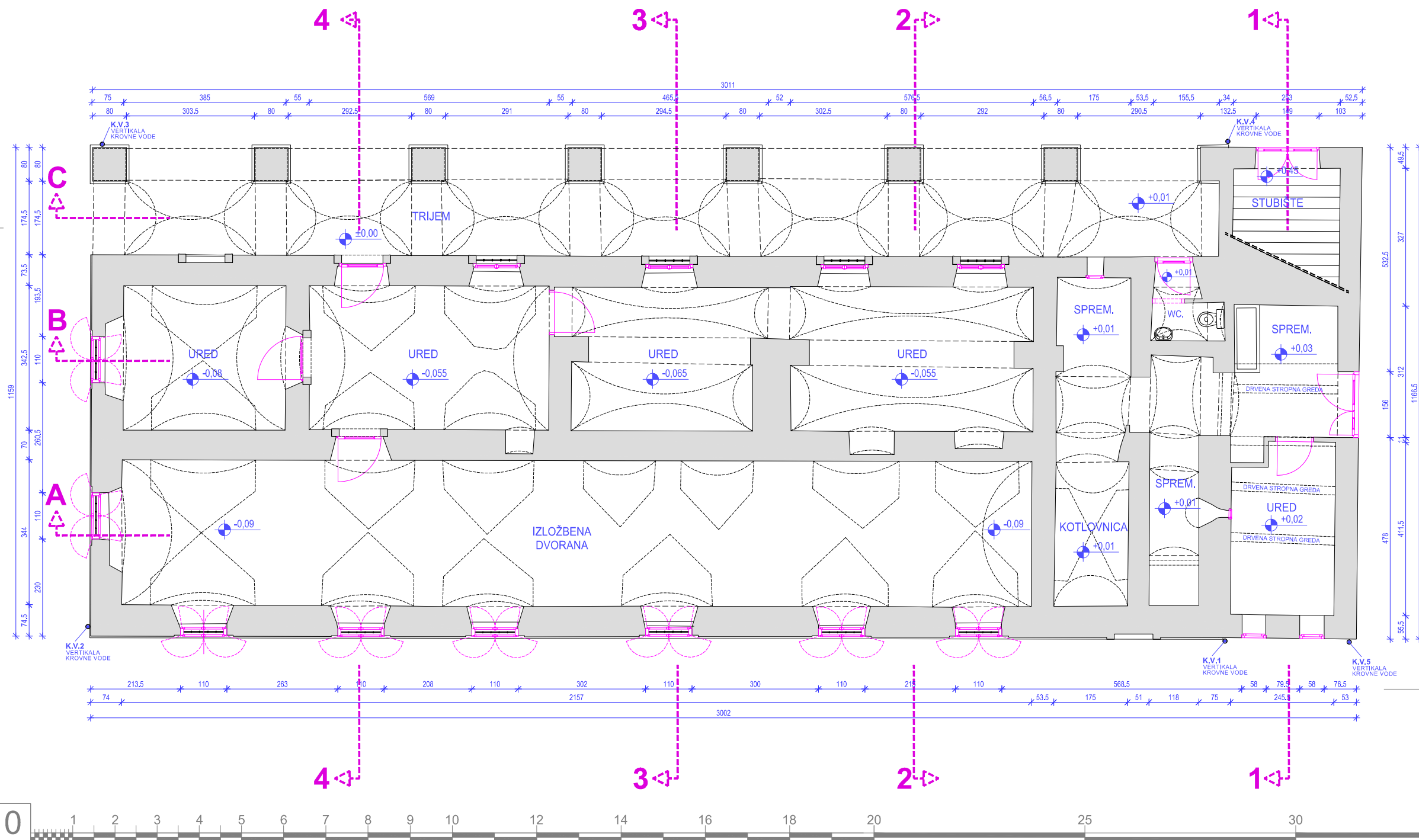

MJERILO:
1 : 1000

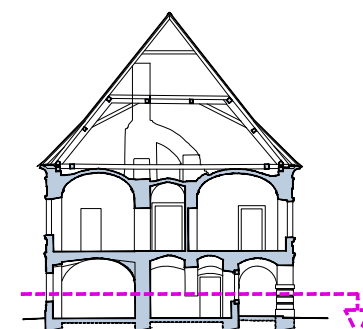
TD: 23/G1

DATUM:
LIPANJ, 2023.

LIST br.:
01

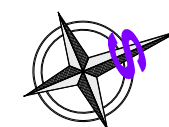

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA
Zaštićeno kulturno dobro, registarski broj: **Z-959**
ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

TLOCRT : PRIZEMLJE

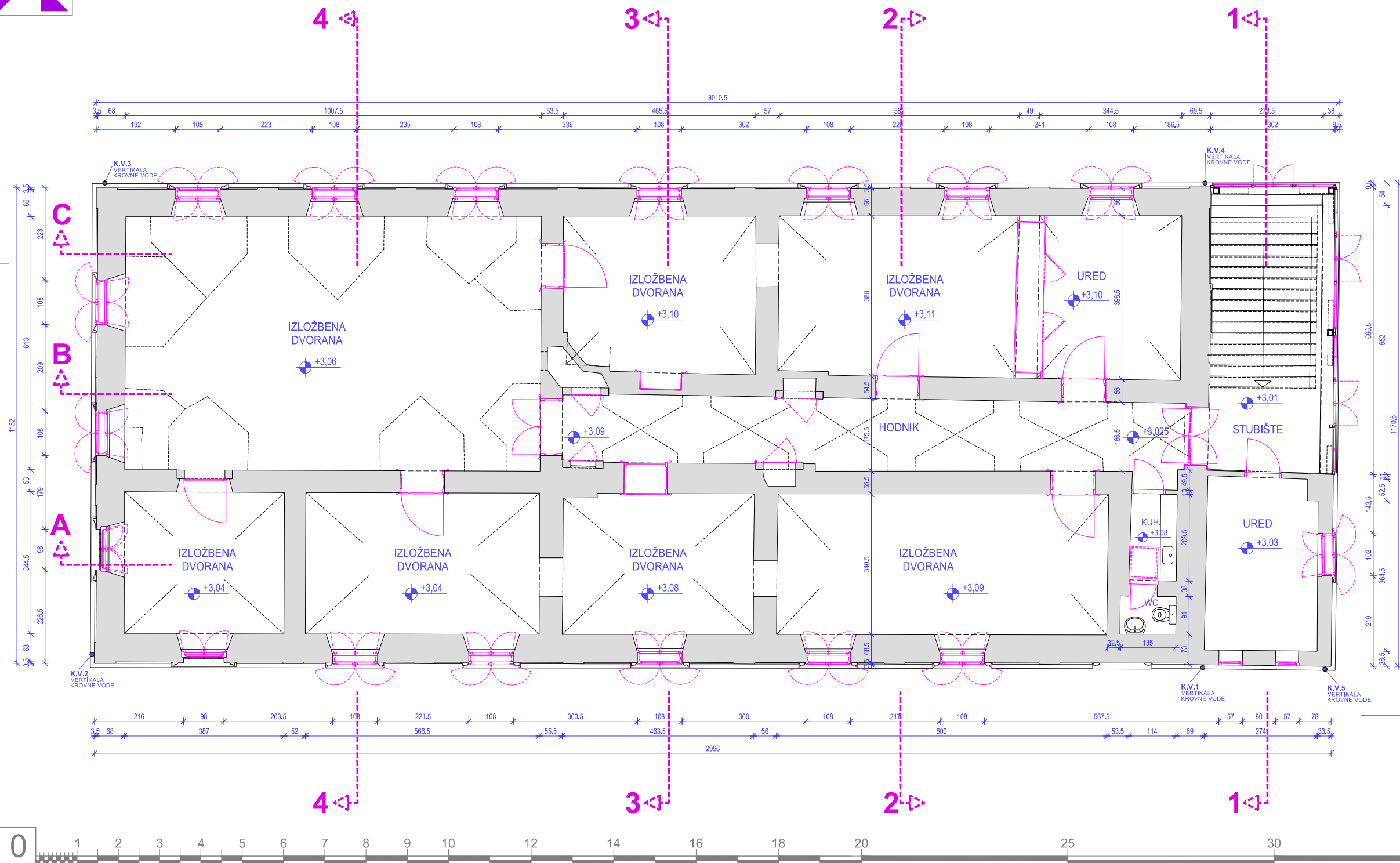
MJERILO = 1 : 50

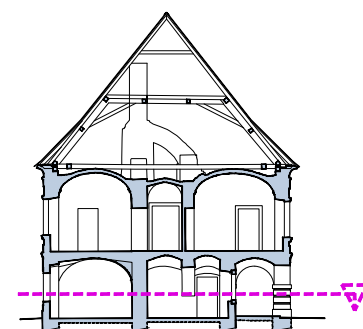
RELATIVNA VISINA $\pm 0,00 = 105,71$ m.n.m.

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA			
 INVESTITELJ Bijenicka 45/a, Zagreb GB: 57966872959 info@fraktalstudio.hr	INVESTITOR:	MUZEJ TUROPOLJA Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica	MJERILO: 1 : 50
	GRADEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	TD: 23/G1
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, 45.472.50, Velika Gorica	DATUM: LIPANJ, 2023.
	SADRŽAJ:	TLOCRT - PRIZEMLJE	LIST br.:
	LISTA:		02

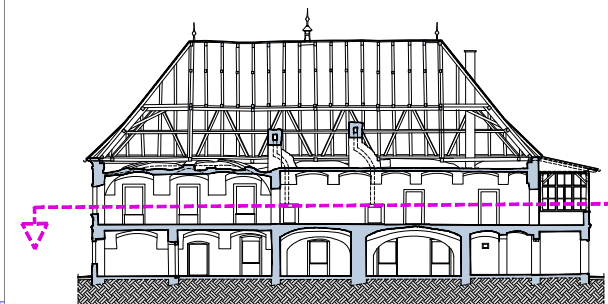
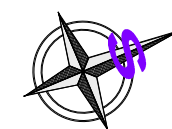
VODITELJ: ANTUN DIKLJIĆ dpl.ing.aur. SURADNICI: STJEPAN LONČARIĆ dpl.ing.aur. PETAR IVAN DIKLJIĆ dpl.ing.aur.

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA
Zaštićeno kulturno dobro, registarski broj: **Z-959**
ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

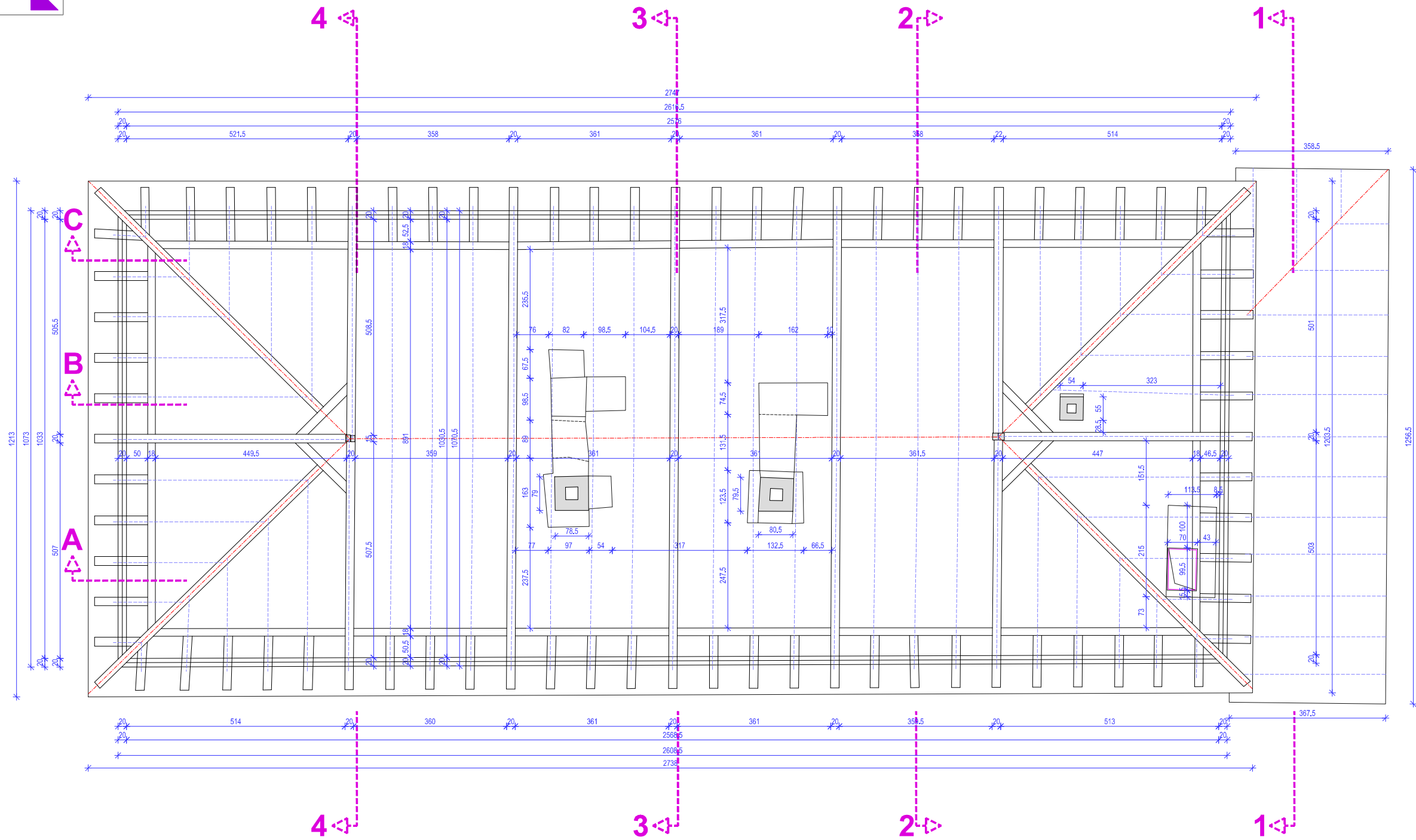
TLOCRT :
KAT
MJERILO = 1 : 50

RELATIVNA VISINA $\pm 0,00 = 105,71$ m.n.m.

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA			
FRAKTAL STUDIO d.o.o. Bijenčka 45/a, Zagreb GB: 57960872959 info@fraktalstudio.hr	INVESTITOR:	MUZEJ TUROPOLJA Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica	MJERILO: 1 : 50
	GRADEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	TD: 23/G1
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, 4.5.472.42, Velika Gorica	DATUM: LIPANJ, 2023.
	SADRŽAJ:	TLOCRT - KAT	LIST br.:
	LISTA:	VODITELJ: ANTUN DIKLJIĆ dpl.ing.ant	SURADNICI: STJEPAN LONČARIĆ dpl.ing.stj, PETAR IVAN DIKLJIĆ dpl.ing.pet

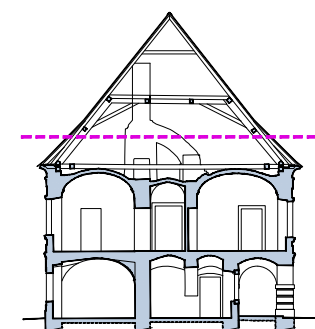
03

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA

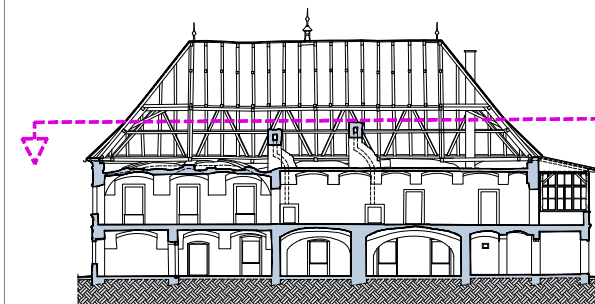
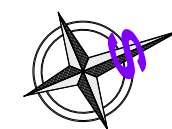
Zaštićeno kulturno dobro, registarski broj: Z-959

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

TLOCRT : POTKROVLJE

MJERILO = 1 : 50

RELATIVNA VISINA ±0,00 = 105,71 m.n.m.

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA			
 FRAKTAL STUDIO d.o.o. Bijenicka 45/a, Zagreb GB: 57966872959 info@fraktalstudio.hr	INVESTITOR:	MUZEJ TUROPOLJA Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica	MJERILO: 1 : 50
	GRADEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	TD: 23/G1
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, 45.472 ko, Velika Gorica	DATUM: LIPANJ, 2023.
	SADRŽAJ:	TLOCRT - POTKROVLJE	LIST br.:
	LISTA:		

VODITELJ: ANTUN DIKLJIĆ dg@antun.hr
SURADNICI: STJEPAN LONČARIĆ stl@stjepan.hr
PETAR IVAN DIKLJIĆ pdi@petar.hr

04

APSOLOTNA VISINA

0

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

12

14

16

18

20

25

30

4

3

2

1

4

3

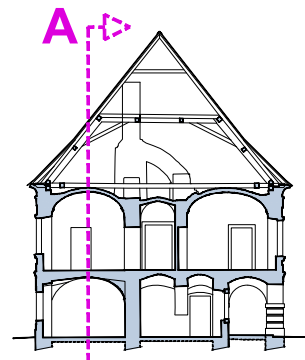
2

1

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA

Zaštićeno kulturno dobro, registarski broj: Z-959

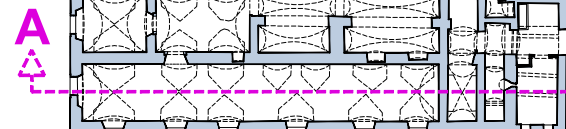
ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

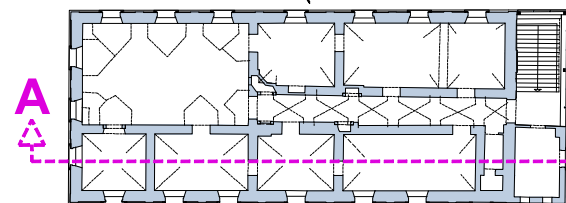
PRESJEK: A

MJERILO = 1 : 50

PRIZEMLJE

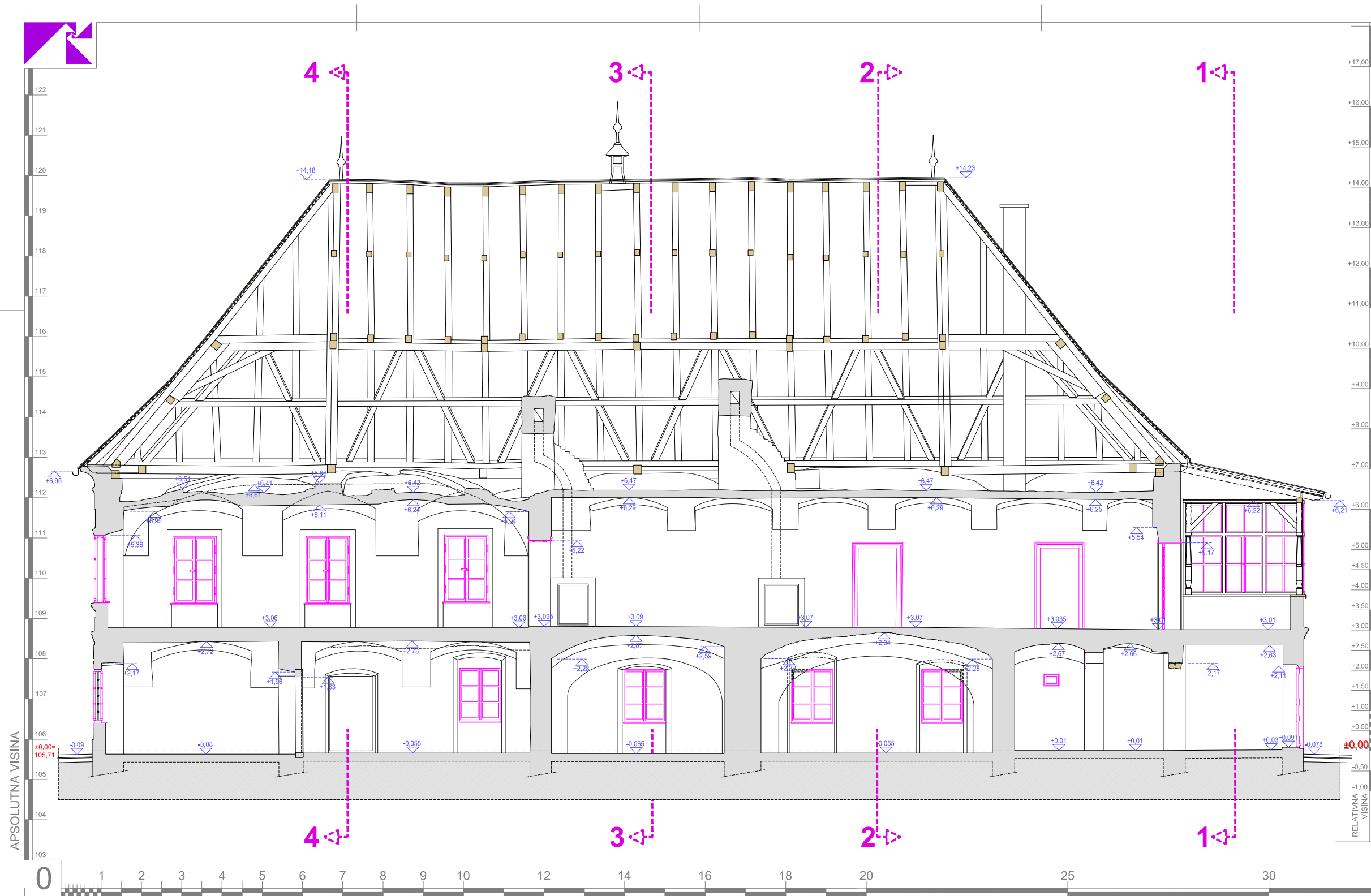
KAT

RELATIVNA VISINA ±0,00 = 105,71 m.n.m.

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA			
IZVRŠITELJ FRAKTAL STUDIO d.o.o. Bjelovik 45/a, Zagreb OIB: 57965872959 info@fraktalstudio.hr	INVESTITOR:	MUZEJ TUROPOLJA Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica	MJERILO: 1 : 50
	GRADEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	TD: 23/G1
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, 45.472/k2, Velika Gorica	DATUM: LIPANJ, 2023.
	SADRŽAJ:	UZDUŽNI PRESJEK - A	LIST br.:
	VODITELJ:	ANTUN DIKLJIĆ dg@antun.hr	PETAR IVAN DIKLJIĆ dg@antun.hr

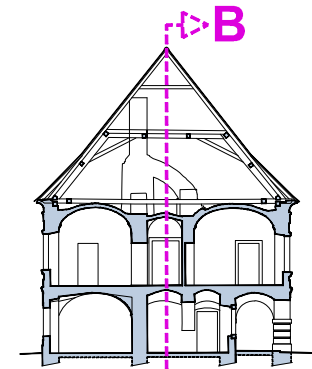
05

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA

Zaštićeno kulturno dobro, registarski broj: Z-959

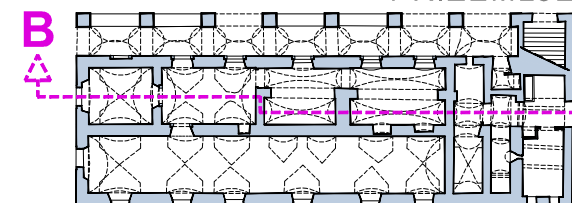
ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

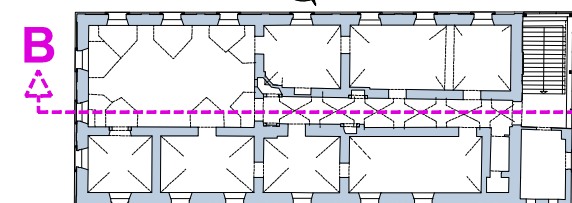
PRESJEK: B

MJERILO = 1 : 50

PRIZEMLJE

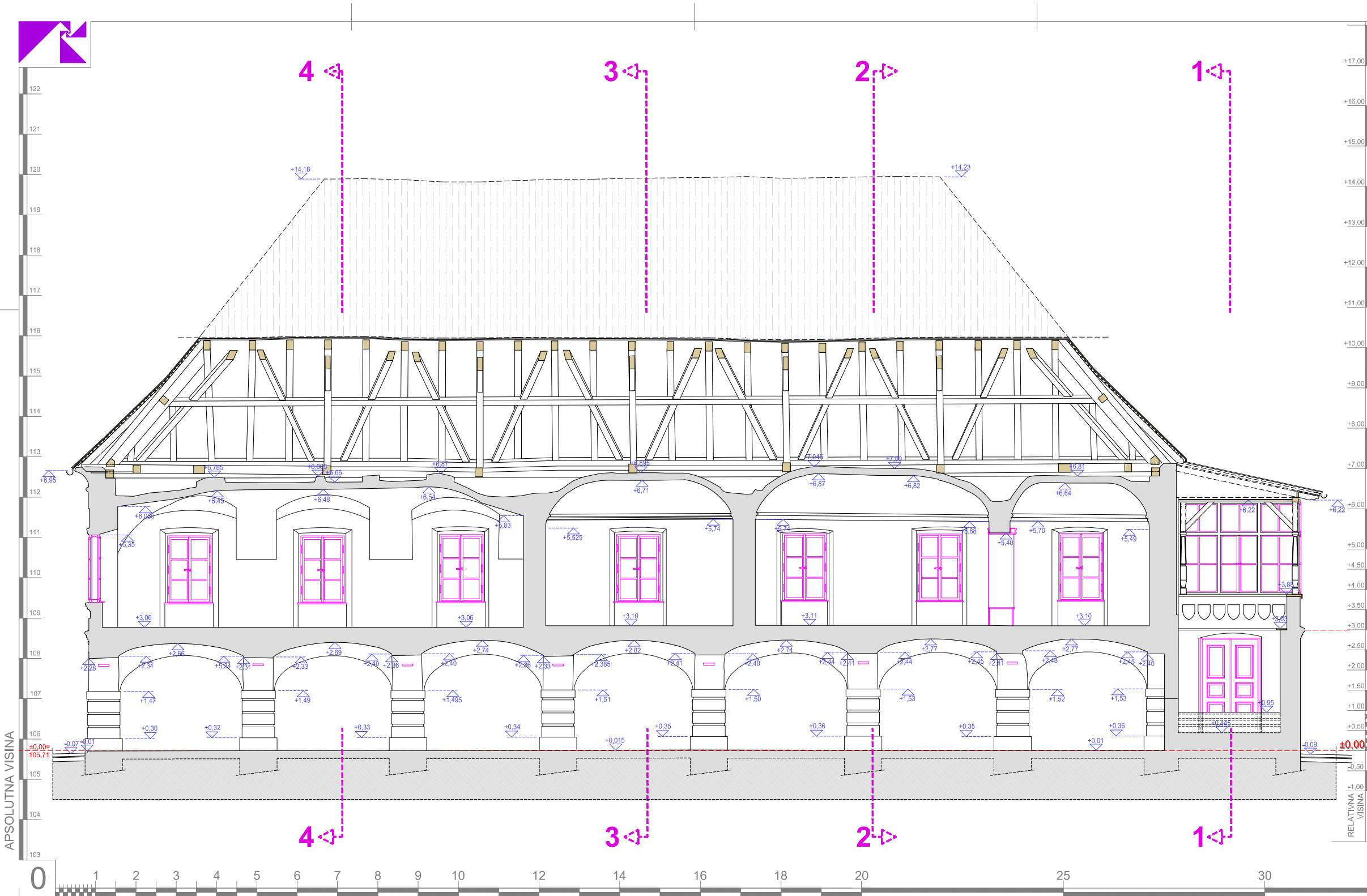

KAT

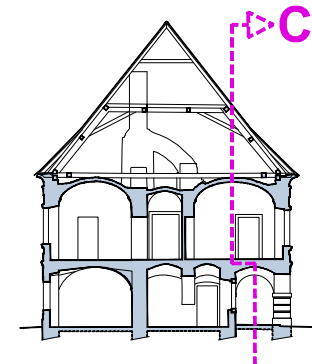

RELATIVNA VISINA ±0,00 = 105,71 m.n.m.

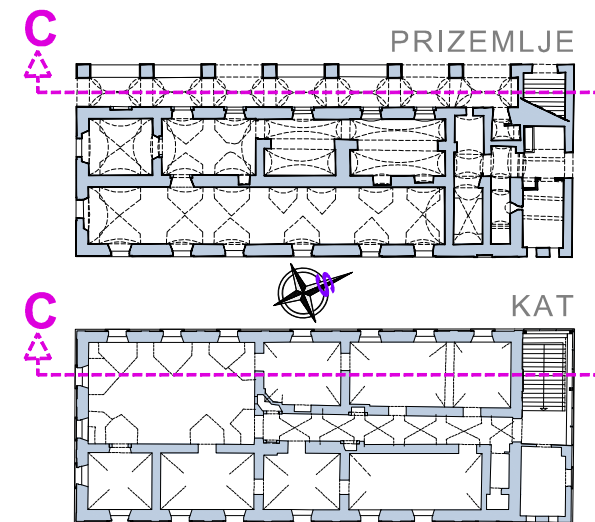
ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA			
IZVRŠITELJ FRAKTAL STUDIO d.o.o. Bjelovik 45/a, Zagreb OIB: 579668729198 info@fraktalstudio.hr	INVESTITOR:	MUZEJ TUROPOLJA Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica	MJERILO: 1 : 50
	GRADEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	TD: 23/G1
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, 45.470 ko, Velika Gorica	DATUM: LIPANJ, 2023.
	SADRŽAJ:	UZDUŽNI PRESJEK - B	LIST br.: 06
VODITELJ: ANTUN DIKLJIĆ dg@antun.hr		SURADNICI: STJEPAN LONČARIĆ stl@stjepanloncaric.hr PETAR IVAN DIKLJIĆ pdi@petarivandiklic.hr	

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA
Zaštićeno kulturno dobro, registarski broj: **Z-959**
ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

PRESJEK: C
MJERILO = 1 : 50

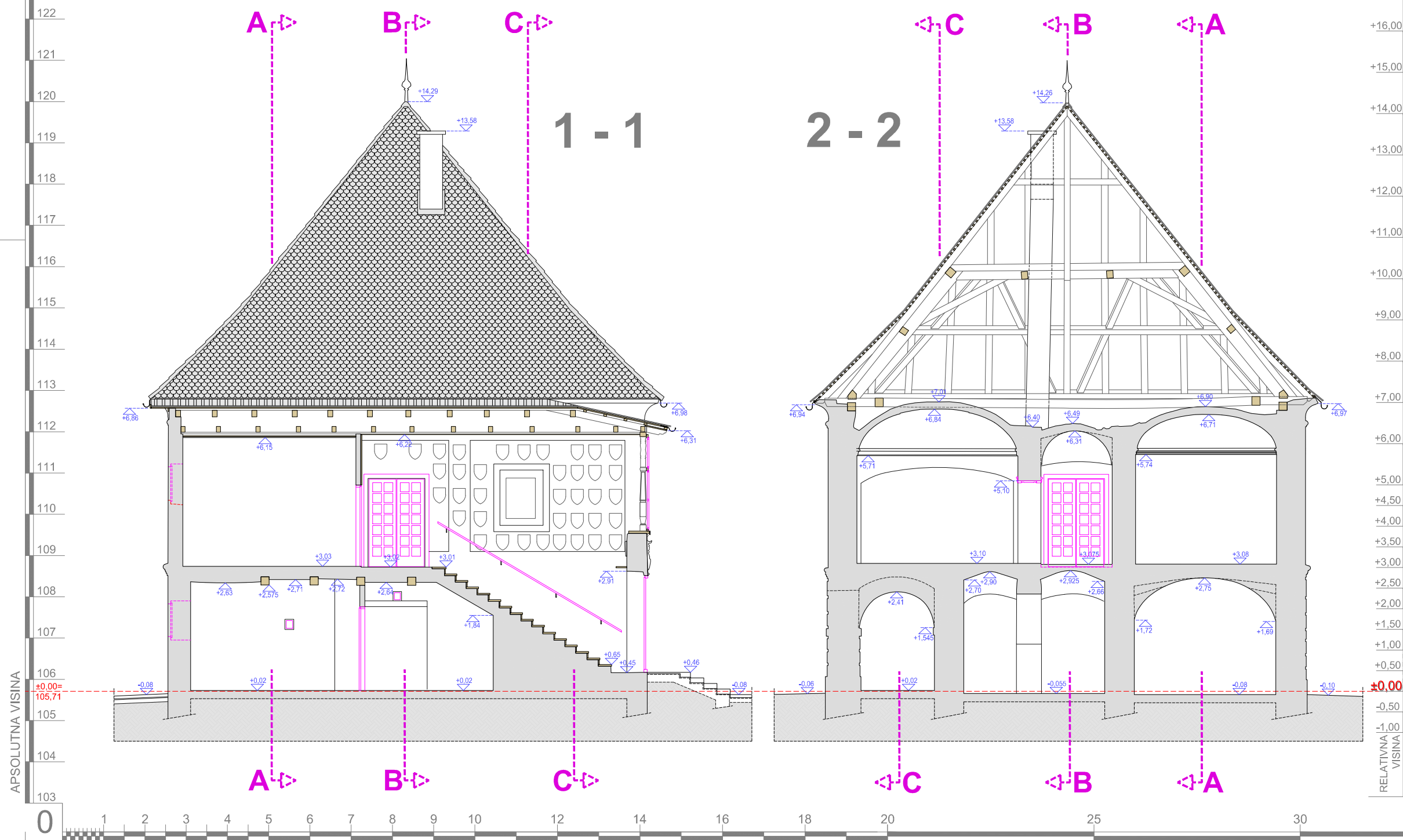

RELATIVNA VISINA ±0,00 = 105,71 m.n.m.

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA			
 FRAKTAL STUDIO d.o.o. Bjelovik 45/a, Zagreb OIB: 57966872959 info@fraktalstudio.hr	INVESTITOR:	MUZEJ TUROPOLJA Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica	MJERILO: 1 : 50
	GRADEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	TD: 23/G1
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, 45.470 ko, Velika Gorica	DATUM: LIPANJ, 2023.
	SADRŽAJ:	UZDUŽNI PRESJEK - C	LIST br.:
VODITELJ: ANTUN DIKLJIĆ dg.ing.ari		SURADNICI: STJEPAN LONČARIĆ dg.ing.ari PETAR IVAN DIKLJIĆ dg.ing.ari	07

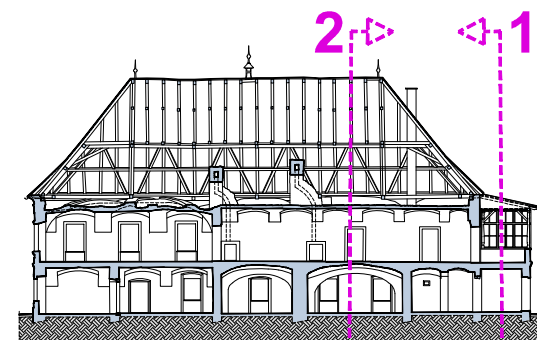
POPREČNI PRESJECI:

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA

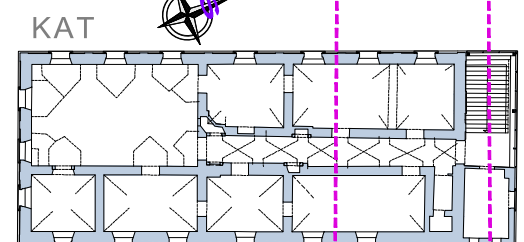
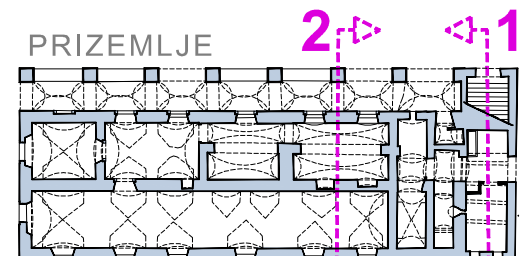
Zaštićeno kulturno dobro, registarski broj: Z-959

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

PRESJECI: 1 i 2

MJERILO = 1 : 50

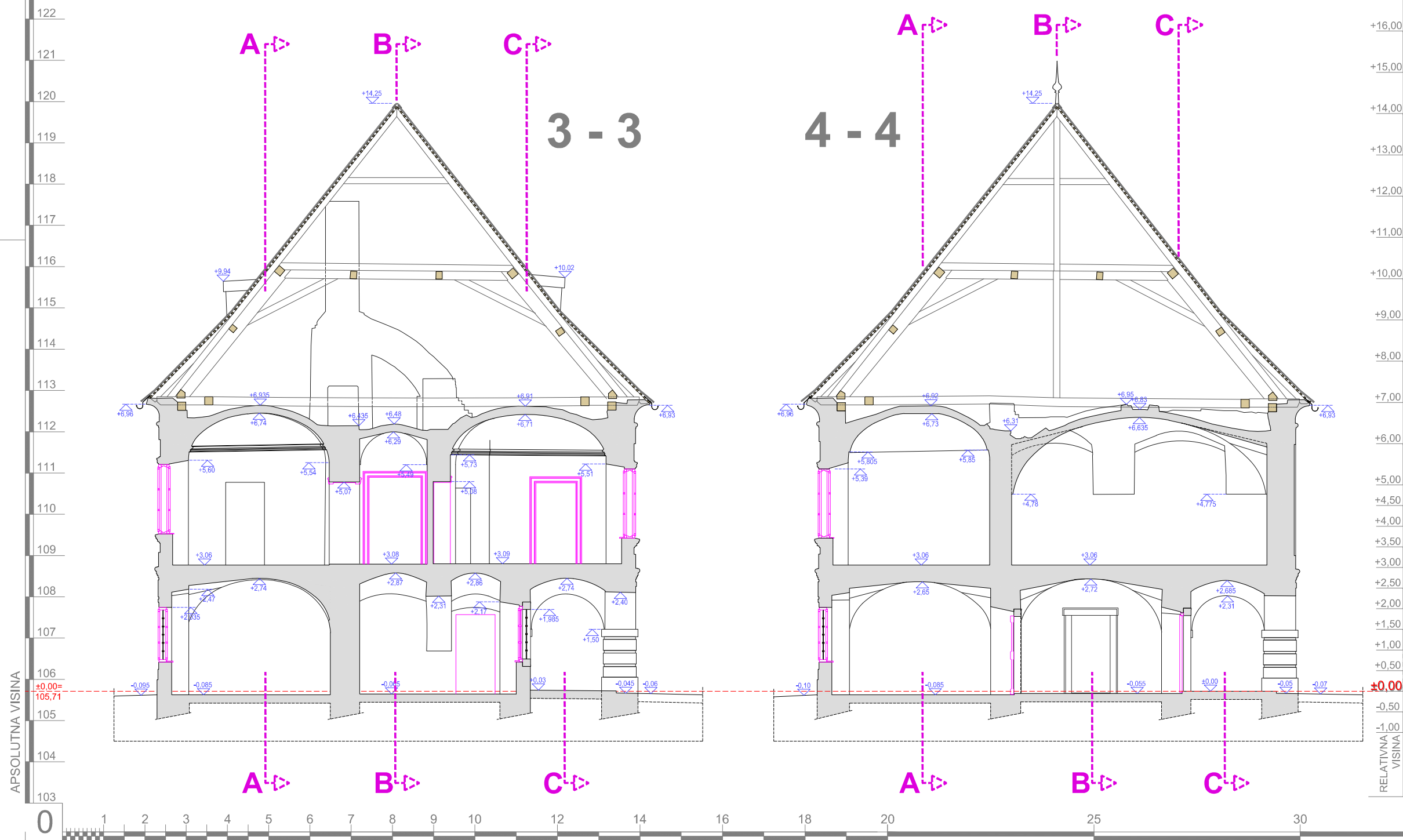

RELATIVNA VISINA ±0,00 = 105,71 m.n.m.

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA			
	INVESTITOR:	MUZEJ TUROPOLJA	MJERILO: 1 : 50
	GRADEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	TD: 23/G1
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, 4.2.472 ko, Velika Gorica	DATUM: LIPANJ, 2023.
	SADRŽAJ:	POPREČNI PRESJECI: 1 i 2	LIST br.: 08
VODITELJ: ANTUN DIKLJIĆ dpl.ing. arh.		SURADNICI: STJEPAN LONČARIĆ dpl.ing. arh., PETAR IVAN DIKLJIĆ dpl.ing. arh.	

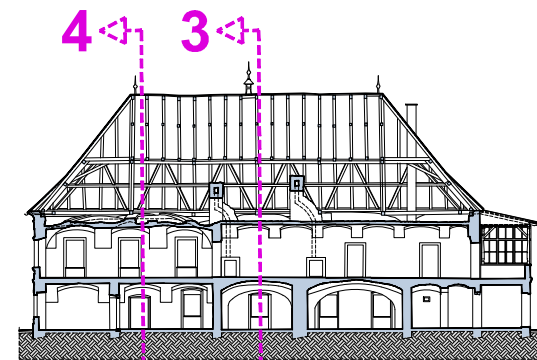
POPREČNI PRESJECI:

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA

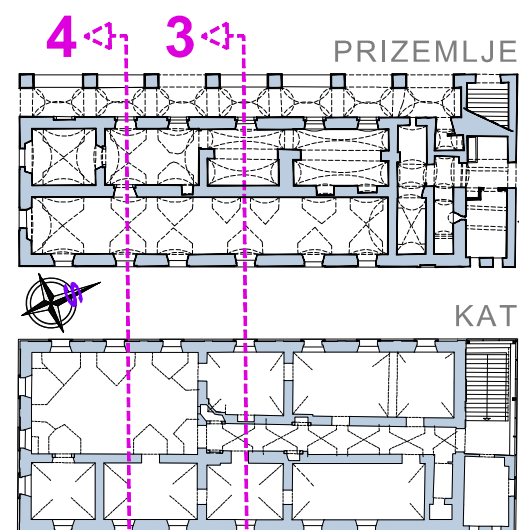
Zaštićeno kulturno dobro, registarski broj: Z-959

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

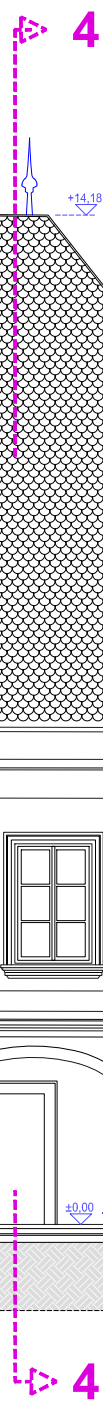
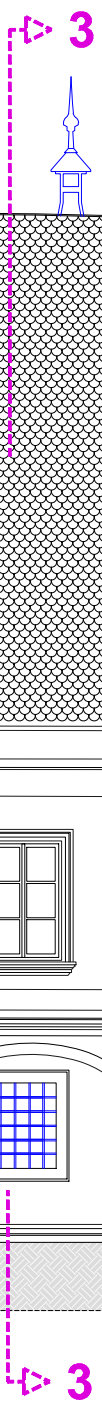
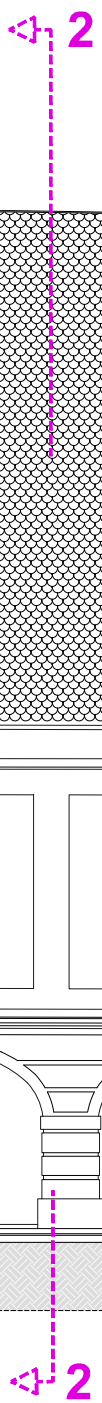
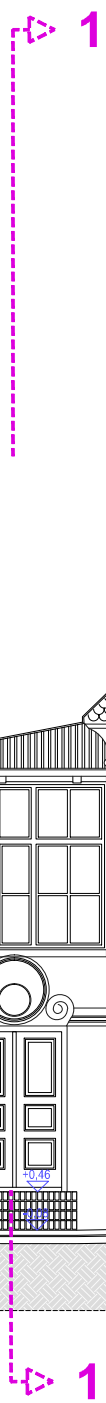
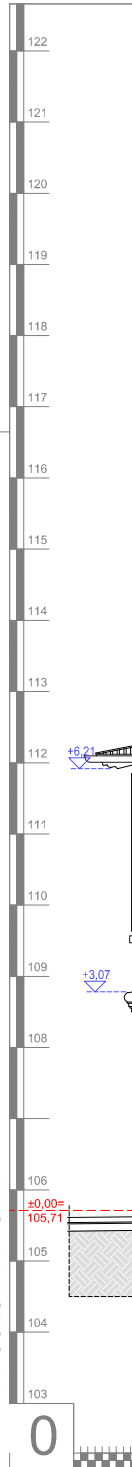
PRESJECI: 3 i 4

MJERILO = 1 : 50

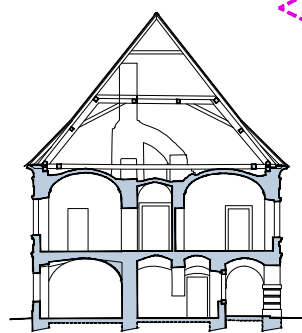

RELATIVNA VISINA ±0.00 = 105,71 m.n.m.

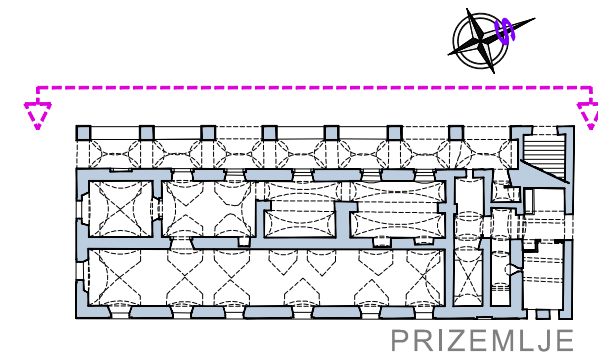
ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA			
IZVRŠITELJ FRAKTAL STUDIO d.o.o. Bjelovik 45/a, Zagreb OIB: 57960872959 info@fraktalstudio.hr	INVESTITOR:	MUZEJ TUROPOLJA Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica	MJERILO: 1 : 50
	GRADEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	TD: 23/G1
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, 45.470 ko, Velika Gorica	DATUM: LIPANJ, 2023.
	SADRŽAJ:	POPREČNI PRESJECI: 3 i 4	LIST br.: 09
VODITELJ: ANTUN DIKLJIĆ dpl.ing.ari		SURADNICI: STJEPAN LONČARIĆ dpl.ing.ari, PETAR IVAN DIKLJIĆ dpl.ing.ari	

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA
Zaštićeno kulturno dobro, registarski broj: **Z-959**
ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

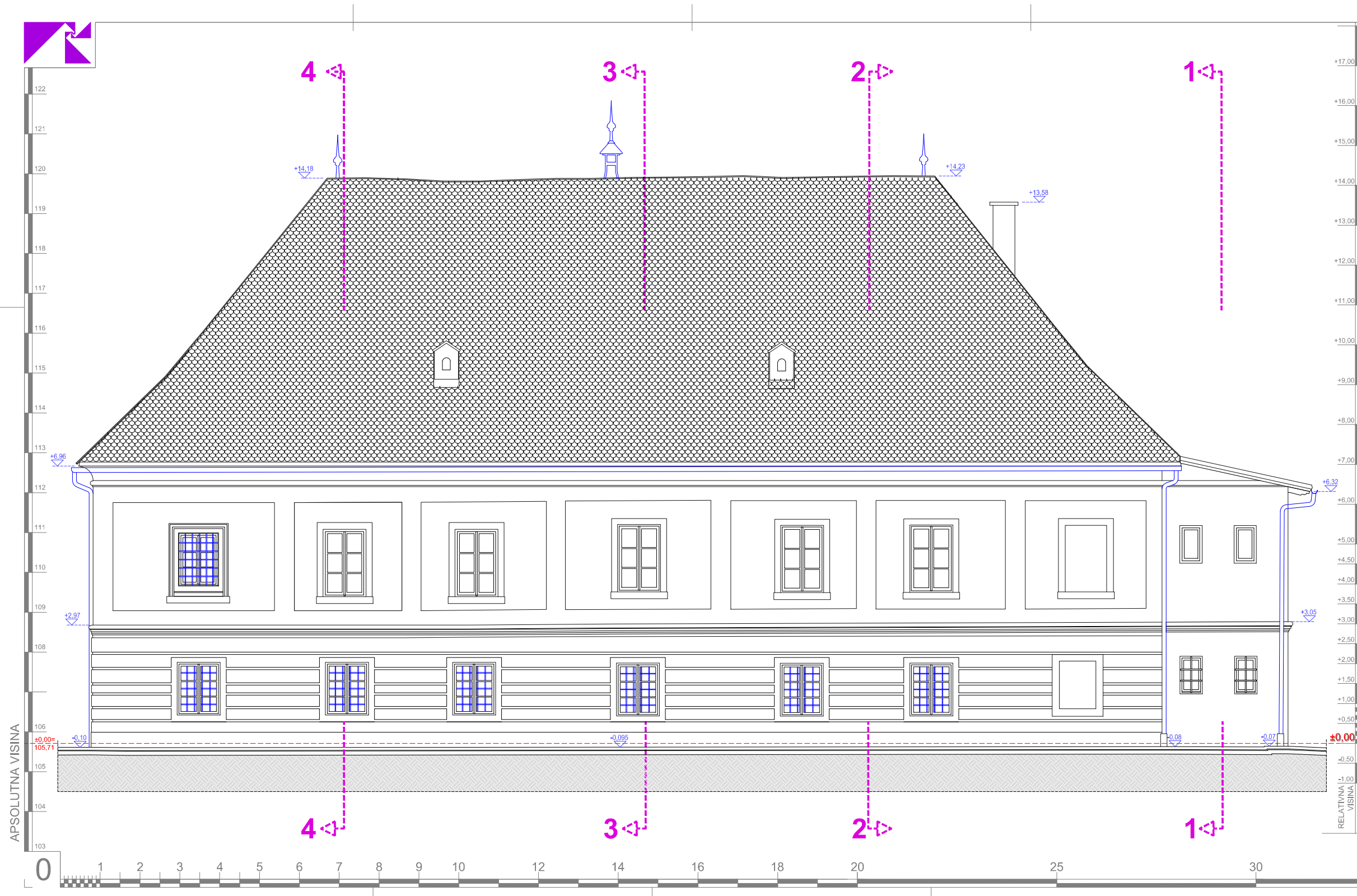

PROČELJE : ZAPAD
MJERILO = 1 : 50

RELATIVNA VISINA ±0,00 = 105,71 m.n.m.

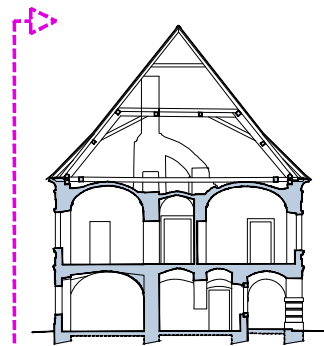
ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA			
<div><div>IZVRŠITELJ</div><div><div>FRAKTAL STUDIO d.o.o.</div></div></div>	INVESTITOR:	MUZEJ TUROPOLJA Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica	MJERILO: 1 : 50
	GRADEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	TD: 23/G1
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, 45.472 ko, Velika Gorica	DATUM: LIPANJ, 2023.
	SADRŽAJ:	PROČELJE - ZAPAD	LIST br.:
	LISTA:		
VODITELJ: ANTUN DIKLJIĆ dplg.ark.		SURADNICI: STJEPAN LONČARIĆ dplg.ark. PETAR IVAN DIKLJIĆ dplg.ark.	
		10	

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA

Zaštićeno kulturno dobro, registarski broj: **Z-959**

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

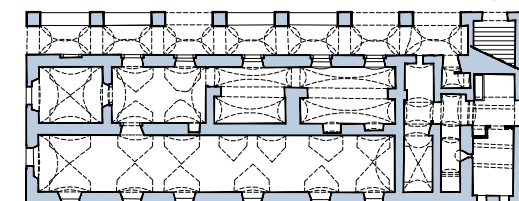

PROČELJE : **ISTOK**

MJERILO = 1 : 50

PRIZEMLJE

RELATIVNA VISINA $\pm 0,00 = 105,71$ m.n.m.

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA			
FRAKTAL STUDIO d.o.o. Bjelovarska 45/a, Zagreb GB: 57965872959 info@fraktalstudio.hr	INVESTITOR:	MUZEJ TUROPOLJA Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica	MJERILO: 1 : 50
	GRADEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	DATUM: 23/G1
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, 45.472/30, Velika Gorica	LIPANJ, 2023.
	SADRŽAJ:	PROČELJE - ISTOK	LIST br.:
VODITELJ: ANTUN DIKLJIĆ dplg.ark.		SURADNICI: STJEPAN LONČARIĆ dplg.ark. PETAR IVAN DIKLJIĆ dplg.ark.	11

SJEVER

PROČELJA

JUG

ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA

Zaštićeno kulturno dobro, registarski broj: Z-959

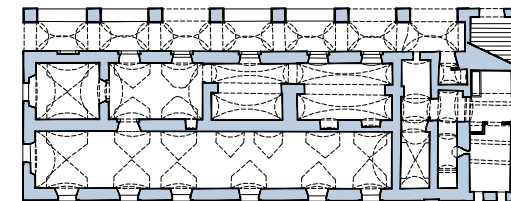
ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA

PROČELJA:
SJEVER i JUG

MJERILO = 1 : 50

PRIZEMLJE

RELATIVNA VISINA ±0,00 = 105,71 m.n.m.

ARHITEKTONSKI SNIMAK POSTOJEĆEG STANJA			
IZVRŠITELJ FRAKTAL STUDIO d.o.o. Bijenicka 45/a, Zagreb OIB: 57960872959 info@fraktalstudio.hr	INVESTITOR:	MUZEJ TUROPOLJA Trg kralja Tomislava 1, 10410 Velika Gorica	MJERILO: 1 : 50
	GRADEVINA:	ZGRADA MUZEJA TUROPOLJA	TD: 23/G1
	LOKACIJA:	Trg kralja Tomislava 1, Velika Gorica, 45.472 ko, Velika Gorica	DATUM: LIPANJ, 2023.
	SADRŽAJ:	PROČELJA: SJEVER i JUG	LIST br.:
	LISTA:	VODITELJ: ANTUN DIKLJIĆ dplng.ark SURADNICI: STJEPAN LONČARIĆ dplng.ark, PETAR IVAN DIKLJIĆ dplng.ark	12

5. Interpretacija rezultata konzervatorsko-restauratorskih istražnih radova

Zgrada nekadašnje vijećnice, danas zgrada Muzeja Turopolja u Velikoj Gorici, zadržala je od vremena izgradnje do danas svoje osnovne gabarite, uz iznimku dogradnje stubišta uz sjeverno pročelje tijekom 19. stoljeća.

Prostori prizemlja najprije su služili kao tamnice, a vjerojatno i spremišta, kasnije su iznajmljivani. Danas je tamo galerijski prostor formiran nakon 1960. godine kada su uklonjeni pregradni zidovi između prostorija duž istočnog pročelja zgrade, te manji prostori uz zapadno pročelje koje koriste zaposlenici Muzeja i gdje je smještena administracija i knjižnica.

Na katu je od vremena gradnje bila smještena dvorana vijećnica, a osim nje i prostori za bilježništvo, blagajnu, županovu sobu i arhiv. Sve su navedene prostorije bile povezane sa središnjim dugačkim hodnikom, a danas su i međusobno povezane prolazima, odnosno vratima. Osim ureda i manjeg spremišnog prostora, na katu je izložen stalan postav Muzeja.

Prema dostupnim podacima, kao i prema analizi povijesnih izvora, moguće je izdvojiti dvije veće faze uređenja zgrade Muzeja.

Prva je ona iz 18. stoljeća kada je zgrada i izgrađena od opeke u duhu tradicionalne barokne gradnje kurija s visokim krovom i pravokutnim tlocrtom volumena jednostavnog oblikovanja vanjštine. Pritom su reprezentativne prostorije kata ukrašene štukaturama, na podove su vjerojatno bili postavljeni drveni i kameni podovi (čije dijelove i danas vidimo – npr. Kameno opločenje i široke kratke daske u zapadnom dijelu; ili su pak poslužili kao predložak za rekonstrukciju – npr. mozaik parket u dvorani), a stolarija je bila drvena i uklađena. Toj prvoj fazi svakako valja pribrojati i preinake kroz 19. stoljeće kada je podignuta sjeverna dogradnja sa stubištem. Tada je vjerojatno došlo do određenih promjena u prizemlju koje je pretrpjelo više promjena namjena, te pregradnje i promjene pojedinih otvora.

Druga faza je vrijeme od kada u zgradi djeluje Muzej. Uvođenjem instalacija, uređenjem prostora i prilagodbom novoj namjeni, zgrada je dobila današnji izgled pri čemu se nastojalo zadržati prepoznate elemente povijesnog oblikovanja.

Izuzev oštećenja od potresa stanje zgrade danas je dobro, no zbog povećanog postotka vlage u zidovima prizemlja mjestimično je uočeno izoljavanje na površini zidova. Također je potrebno osuvremeniti izložbene prostore, kao i uvesti određene promjene i prilagodbe u svrhu boljeg funkcioniranja i mogućnosti rada zaposlenika.

5.1. Istraživanje vanjštine

Prilikom izrade ovog elaborata nisu rađene sonde na vanjštini zgrade s obzirom da je stanje zatečene žbuke i bojenja dobro te se ne planiraju skori radovi.

No, svakako bi bilo nužno prije neke buduće obnove provesti istražne radove i to na dijelovima gdje je prema podacima iz starije konzervatorske dokumentacije moguće očekivati povijesne žbukane slojeve na pročeljima, a moguće i obojenja. Ujedno je potrebno sondirati i južni zid stubišnog prostora na kojem se i vizualnim pregledom mogu uočiti elementi oblikovanja starog pročelja (lezene i upuštena polja).

Nije poznato kako je rađen projekt prezentacije pročelja iz 1970ih, i jesu li tome prethodili istražni radovi. Također valja razmisliti o donašanjem koloritu pročelja zgrade koje ne odgovara onome što pokazuju stare fotografije (nažalost ne može se govoriti o bojama ali je jasno vidljiva izmjene svjetlijih i tamnijih površina koje ne odgovara današnjem stanju).

5.2. Istraživanje unutrašnjosti

Konzervatorsko restauratorski istraživački radovi u interijeru zgrade muzeja Turopolja, rađeni su u listopadu 2023. godine, u dogovoru s konzervatorima nadležnog Konzervatorskog odjela u Zagrebu, a u svrhu prikaza zatečenog stanja, upotpunjavanja postojeće dokumentacije povijesne građe o objektu i potrebne građe za njegovu obnovu nakon razornog potresa 2020. godine. Konzervatorsko-restauratorskim istraživačkim radovima obuhvaćene su sve karakteristične pozicije i visinske razine prostorija na katu, očitavajući; prvobitnu - najstariju nađenu građu, žbuku i oslik - nalič, te sve naknadne intervencije u građi, žbuci i oslicima. Na osnovi očitavanja preklapanja utvrđeni su redoslijed i uzastopnost nalaza. Otvoreno je dvadeset /20/ konzervatorsko restauratorskih istraživačkih sonda. Nakon otvaranja i foto dokumentacije istraživačkih sonda na terenu pristupilo se izradi izvješća o izvedenim konzervatorsko restauratorskim istraživačkim radovima koje uključuje; opis po slojevima (građa, žbuke i oslici - naliči), foto dokumentaciju i opis sonda, upisan položaj otvorenih sonda u nacrtu objekta, interpretaciju i moguću dataciju nalaza, ton kartu oslika - naliča, te tabelu sa kronološkim prikazom nalaza.³² Prostori prizemlja nisu bili obuhvaćeni sondiranjem. Tamo su zidovi u pravilu ožbukani i ličeni, dok je opečna građa svodova većim dijelom neožbukana i fugirana produžnom žbukom.

³² Vidi poglavlje 8.

Tabela s kronološkim prikazom nalaza sondiranja prostorija kata

PRVA GRAĐEVINSKA FAZA - FAZA A	
0A	Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata. To je i prvobitna kamena građa istaknutih – ravnih, ravno zaključenih okvira otvora ložišta u prostoru uzdužnog hodnika kata, klesanih u sedimentnoj stijeni, od koji oni sjeverniji, imaju konusno upuštene urezne linije uz vanjske rubove. U sedimentnoj stijeni klesan je i prvobitan istaknuti – ravni, ravno zaključeni okvir vratnog otvora između velike jugozapadne i znatno manje jugoistočne prostorije kata. Također ovom oznakom označena je i prvobitna građa rasteretnih hrastovih „planjki“ ugrađenih u opečnu građu perimetralnih zidova iznad vratnih otvora, kao i sačuvana prvobitna drvena - hrastova građa elemenata vratne stolarije interijera kata, prvobitnog volumena zgrade, relativno složene barokne forme
A0	Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine
A1	Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0
A2, A3 i A4	Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0
B0	Vapneno pješčana žbuka koja je prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća, u interijeru prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većim mehaničkih oštećenja prvobitne vapneno pješčane žbuke A0, te vezana uz ugradnju u ovoj fazi novonastale prozorske stolarije interijera
B1	Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču
0B - prozorska stolarija interijera	Drveni nosilac kod sada zatečene prozorske stolarije interijera, nastale prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća
B1 - prozorska stolarija interijera	Najstariji nađeni, moguće prvobitan monokroman oslik sada zatečene prozorske stolarije interijera, nastale prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća

B2 i B3	Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0
C0	Produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većih mehaničkih oštećenja prethodnih vapneno pješčanih žbuka A0 i B0, te vezana uz elektrifikaciju objekta, nastalu vrlo vjerojatno u prvoj četvrtini ili prvoj trećini 20. stoljeća
C1	Monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta
C1 - prozorska stolarija interijera	Monokroman svijetlo sivo - „oxidrot – ocker“ oslik, koji je prva naknadna intervencija u osliku prozorske stolarije interijera, na drvenom nosiocu OB
C2	Monokroman sivi oslik – nalič, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču prostorija kata, na sanacijskoj produžnoj žbuci C0

DRUGA GRAĐEVINSKA FAZA - FAZA D	
D0	Građa koja je vezana uz djelomične građevinske preinake u interijeru kata prvobitnog volumena zgrade, nastale prilikom obnove u fazi D, tijekom druge polovine 20. stoljeća
D0	Produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata vezana uz djelomične građevinske preinake i obnovu u fazi D, nastalu tijekom druge polovine 20. stoljeća
D1	Monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0
D2	Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0
D2 - prozorska stolarija interijera	Recentan monokroman bijeli oslik prozorske stolarije interijera prostorija kata prvobitnog volumena zgrade

6. Valorizacija

Zgrada Muzeja Turopolja, nekadašnja vijećnica, izgrađena je početkom druge polovine 18. stoljeća na mjestu dotrajale drvene gradnje. To je zidana čvrsta građevina koja izgledom i tlocrtnim rasporedom ponavlja tadašnju tipološku odrednicu javnih i građanskih kuća sve do sredine 19. stoljeća. Takva se tipologija javlja na širem području središnje Hrvatske.³³ Podrobnije, radi se o tipu soliternih prizemnica ili jednokatnica,³⁴ koje su uz osamljeno urbanističko određenje imale i oblikovne osobitosti. Pročelja su im oblikovana na način da su podjednake važnosti, uz neznatno isticanje onog ulaznog. Na primjeru turopoljske vijećnice to je dodatno istaknuto arkaturom u prizemlju zapadnog pročelja okrenutog nekadašnjeg gradskom trgu, odnosno perivoju. Volumen i odnosi tijela zgrade i visokog krovišta uravnoteženi su i čvrsto zbijeni. Uz jednostavnost oblikovanja volumena treba pridodati i lišenost razigranog baroknog ukrasa, a pritom se na vanjštini odražavaju i još neke karakteristike graditeljstva skromne provincijske sredine poput izostanka simetričnosti osi prozora i arkada na zapadnom pročelju ili pak međusobnu nejednaku udaljenost pojedinih arhitektonskih elemenata. Takav izričaj moguće je pripisati nekom od lokalnih majstora zidara.³⁵

Pri valorizaciji ove zgrade ujedno je važna i njezina namjena. Ona se kroz stoljeća mijenjala, no uvijek je zadržala istaknuto mjesto u javnom (političkom, društvenom i kulturnom) životu Velike Gorice i Turopolja. Time je svakako zgrada nekadašnje vijećnice iznimno važna povijesna građevina za taj kraj.

Također je njezin smještaj na istočnoj strani nekadašnjeg gradskog trga, današnjeg gradskog parka, jedan od elemenata kojim je taj javni prostor definiran. Uz nju se tamo nalaze i druge znamenite povijesne građevine Velike Gorice.

Kako je već prethodno zaključeno,³⁶ zgrada nekadašnje vijećnice u Velikoj Gorici pripada rijetkim primjerima zidanja opekam u 18. stoljeća na turopoljskom području, a zbog svojih je povijesnih i arhitektonskih osobitosti iznimno značajna građevina grada Velike Gorice iz vremena druge polovine 18. stoljeća i jedna od najznačajnijih iz tog razdoblja na području cijelog Turopolja.

³³ Anđela Horvat, Barok u kontinentalnoj Hrvatskoj, u: A. Horvat, K. Prijatelj, R. Matejčić, Barok u Hrvatskoj, Zagreb, 1982.

³⁴ Ivo Maroević, Sisak – grad i graditeljstvo, Sisak, 1998., 119-123.

³⁵ Petar Puhmajer, Razvoj i izgradnja od feudalnog doba do kraja Drugog svjetskog rata, u: Petar Puhmajer, Kristina Vujica, Maja Vahčić Lušić, Gordan Murat, Arhitektura Velike Gorice, Velika Gorica, 2005.

³⁶ <https://registar.kulturnadobra.hr/#/details/Z-4334>

7. Prijedlog prezentacije i smjernice za obnovu

Prema prikupljenim podacima iz literature i starije konzervatorske dokumentacija, kao i prema rezultatima provedenih konzervatorsko-restauratorskih istraživanja koja su uključila sondiranje građe, žbuka i naliča u prostorima kata zgrade Muzeja Turopolja te analizu sačuvanih povijesnih oblikovnih elemenata, moguće je zaključiti kako se u obnovi iz druge sredine 20. stoljeća nastojalo ponoviti ili iznova uspostaviti povijesni izgled zgrade. Pri tom su izvedeni i pojedini radovi (formiranje prostora galerije u prizemlju) koji su uspostavili novu prostornu organizaciju, primjerenu novoj funkciji zgrade. Za neke radove, poput rekonstrukcije pročelja, za sada nema podataka jesu li temeljeni na prethodnim istraživanjima i postoje li možda stariji povijesni slojevi koji bi upućivali na drugačiji izbor.

Iz tih se razloga za sada predlaže zadržavanje tada izabrane prezentacije.

Vanjština

Predlaže se zadržavanje zatečenog oblikovanja pročelja, uz završnu obradu i obojenje (do budućih istražnih radova koje valja izvesti u gornjim zonama gdje se pretpostavlja da su sačuvani povijesni slojevi i na južnom zidu stubišnog prostora koji je zapravo nekadašnje vanjsko sjeverno pročelje zgrade). Također se predlaže zadržavanje zatečenih otvora, i prozora i vrata, osim eventualne preinake bočnog ulaza.

Nakon radova konstruktivne sanacije, ukoliko nastanu oštećenja, trebalo bi istovrsnim materijalima izvesti i popravke u žbuci (i na zidovima i na profiliranim i istaknutim elementima odnosno vijencima, lezenama i rustici), te ponoviti obojenje.

Na krovu zadržati biber crijep i krovne kućice, izvesti iznova dimnjake.

Unutrašnjost

U unutrašnjosti zgrade predlaže se u pravilu zadržavanje zatečenog tlocrtnog rasporeda. Naknadne preinake nisu unijele neke veće nespretnosti, a ukoliko je za potrebe boljeg funkcioniranja potrebno izvesti određene pregradnje, iste treba usuglasiti s nadležnim Konzervatorskim odjelom u Zagrebu. Svakako je nužno čuvati zidane svodove prizemlja i kata, kao i ostakljenje gornjeg dijela stubišnog prostora s drvenom konstrukcijom. Na profiliranim elementima i štukaturama te osliku valja izvesti restauratorske radove. Također, obojenje zidova, svodova i stropa, predlaže se izvesti kako je sačuvano u najstarijem sloju, prema rezultatima istraživanja. Sačuvati stolariju vrata i prozora, izvesti potrebne radove te ih bojati, odnosno štiti uljem, kako je utvrđeno sondiranjem. Podne obloge predlaže se zadržati, a recentne je moguće zamijeniti prema povijesnom predlošku.

8. Prilog: Izvješće o konzervatorsko-restauratorskim istraživačkim radovima u interijeru zgrade Muzeja Turopolja u Velikoj Gorici

**IZVJEŠĆE O KONZERVATORSKO RESTAURATORSKIM
ISTRAŽIVAČKIM RADOVIMA U INTERIJERU ZGRADE MUZEJA
TUROPOLJA U VELIKOJ GORICI**

NARUČILAC: APZ HIDRIA d.o.o.
Zagrebačka cesta 233, 10000 Zagreb

IZVRŠILAC: VJEKOSLAV VARŠIĆ, viši konzervator restaurator
10000 Zagreb, Kriška 83

ELABORAT

IZRADIO: VJEKOSLAV VARŠIĆ

Zagreb, listopad 2023. godine

SADRŽAJ

0. Opći dokumenti

A. Dokumentacija o sondiranju; foto i pisana dokumentacija o Konzervatorsko restauratorskim istraživačkim radovima.

1. Uvod
2. Opis po slojevima; građa, žbuke i oslici - naliči
3. Položaj sonde upisan u tlocrt kata objekta
4. Foto dokumentacija i opis sonde

B. Interpretacija nalaza:

Opis po slojevima i rekonstrukcija faza nanosa

Interpretacija i moguća datacija slojeva

C. Ton karta oslika - naliča.

D. Tabela sa kronološkim prikazom nalaza.

0. OPĆI DOKUMENTI

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO KULTURE

Klasa: UP/I-612-08/15-03/0398
Urbroj: 532-04-01-02-01/5-16-3
Zagreb, 8. veljače 2016.g.

Ministarstvo kulture rješavajući o zahtjevu Vjekoslava Varšića iz Zagreba, Kriška 83 na temelju članka 100. stavka 1. i 3. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara ("Narodne novine", br. 69/99, 151/03, 157/03, 87/09, 88/10, 61/11, 25/12, 136/12, 157/13, 152/14, 98/15) i članka 11. stavka 1. Pravilnika o uvjetima za fizičke i pravne osobe radi dobivanja dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara ("Narodne novine", br. 74/03, 44/10), u postupku izdavanja dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, na prijedlog Stručnog povjerenstva za utvrđivanje uvjeta za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, donosi

RJEŠENJE

1. Dopušta se **Vjekoslavu Varšiću iz Zagreba, Kriška 83**, obavljanje poslova zaštite i očuvanja kulturnih dobara iz **članka 2. stavka 1. toč. 4. i 6.** Pravilnika o uvjetima za fizičke i pravne osobe radi dobivanja dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, i to za **izradu prijedloga i izvođenje restauratorsko-konzervatorskih radova na polikromiranoj drvenoj skulpturi, slikama na različitim nosiocima i zidnim slikama.**

2. Utvrđuje se da **Vjekoslav Varšić iz Zagreba, Kriška 83**, ispunjava sve uvjete propisane citiranim Pravilnikom za obavljanje poslova iz toč 1. izreke ovoga rješenja. **Vjekoslav Varšić iz Zagreba, Kriška 83**, dužan je o svakoj promjeni glede ispunjenja propisanih uvjeta za obavljanje poslova iz toč. 1. izreke ovoga rješenja, pisano obavijestiti Ministarstvo kulture u roku od 8 dana od nastale promjene.

3. Ovo dopuštenje daje se na vrijeme od pet godina.

4. Rješenjem Klasa:UP/I-612-08/10-03/0322, Urbroj:532-04-02-1/6-11-2, **Vjekoslav Varšić iz Zagreba, Kriška 83**, upisan je u Upisnik specijaliziranih pravnih i fizičkih osoba koje imaju dopuštenje za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara pod rednim brojem **1599**.

Obrazloženje

Vjekoslav Varšić iz Zagreba, Kriška 83 podnio je Ministarstvu kulture zahtjev za izdavanje dopuštenja za obavljanje poslova zaštite i očuvanja kulturnih dobara iz članka 2. stavka 1. toč. 4. i 6. Pravilnika o uvjetima za fizičke i pravne osobe radi dobivanja dopuštenja za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara.

Navedenom zahtjevu su priloženi preslika Uvjerenja o prevođenju u stručno zvanje viši konzervator-restaurator za užu specijalnost – slike na različitim nosiocima, polikromirana drvena skulptura, zisno slikarstvo (Klasa: UP/I-612-08/04-09-09, Urbr: 532-04-02-1/2-07-2) od 17. siječnja 2007. godine, Popis kulturnih dobara i poslova na kojima je podnositelj zahtjeva radio, Opis tehničke opremljenosti te Izjava o poduzimanju potrebnih mjera iz članka 7. uvodno cit. Pravilnika.

U provedenom postupku utvrđivanja uvjeta za obavljanje poslova zaštite i očuvanja kulturnih dobara, Stručno povjerenstvo Ministarstva kulture za utvrđivanje uvjeta za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara zatražilo je stručno mišljenje Konzervatorskog odjela u Zagrebu.

Stručno povjerenstvo je na temelju priložene dokumentacije, sukladno članku 10. stavku 4. Pravilnika, utvrdilo da postoje svi propisani uvjeti za obavljanje poslova iz članka 2. stavka 1. toč. 4. i 6. Pravilnika, te je stoga podnijelo prijedlog da se donese rješenje kojim se dopušta podnositelju zahtjeva obavljanje gore navedenih poslova.

Prema odredbi članka 12. uvodno cit. Pravilnika ovo dopuštenje se daje na vrijeme od pet godina, a podnositelj zahtjeva kojoj je ono izdano može šest mjeseci prije isteka važenja dopuštenja Ministarstvu kulture podnijeti zahtjev za njegovo produljenje.

Podnositelj zahtjeva kojem je izdano dopuštenje za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara dužna je o svakoj promjeni glede ispunjenja Pravilnikom propisanih uvjeta, pisano obavijestiti Ministarstvo kulture u roku od 8 dana od nastale promjene, sukladno članku 13. stavku 1. Pravilnika.

Sukladno članku 100. stavku 3. Zakona o zaštiti i očuvanju kulturnih dobara i članku 11. stavku 3. Pravilnika po pravomoćnosti ovoga rješenja, izvršit će se upis podnositelja zahtjeva u Upisnik specijaliziranih pravnih i fizičkih osoba koje imaju dopuštenje za obavljanje poslova na zaštiti i očuvanju kulturnih dobara, u kojem će se evidentirati da je dobio dopuštenje za obavljanje poslova iz toč. 1. izreke ovoga rješenja.

Iz gore navedenog riješeno je kao u izreci.

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ovoga Rješenja može se izjaviti žalba Povjerenstvu za žalbe pri Ministarstvu kulture u roku 15 dana od dana primitka Rješenja. Žalba se predaje ovom tijelu neposredno ili šalje poštom preporučeno, a može se izjaviti i u zapisnik.

Po ovlaštenju ministra
Načelnica Sektora za zaštitu kulturne baštine

Ranka Saračević Würth, prof. pov. Umjetnosti

A. DOKUMENTACIJA O SONDIRANJU:

FOTO I PISANA DOKUMENTACIJA O KONZERVATORSKO RESTAURATORSKIM ISTRAŽIVAČKIM RADOVIMA

1. UVOD

Konzervatorsko restauratorski istraživački radovi u interijeru zgrade muzeja Turopolja, rađeni su u listopadu 2023. godine, na zahtjev firme APZ HIDRIA d.o.o. i konzervatora nadležnog Konzervatorskog odjela Ministarstva kulture Republike Hrvatske, a u svrhu prikaza zatečenog stanja, upotpunjavanja postojeće dokumentacije povijesne građe o objektu i potrebne građe za njegovu obnovu nakon razornog potresa 2020. godine. Konzervatorsko restauratorskim istraživačkim radovima obuhvaćene su sve karakteristične pozicije i visinske razine, očitavajući; prvobitnu - najstariju nađenu građu, žbuku i oslik - nalič, te sve naknadne intervencije u građi, žbuci i oslicima. Na osnovi očitavanja preklapanja utvrđeni su redoslijed i uzastopnost nalaza. Otvoreno je dvadeset /20/ konzervatorsko restauratorskih istraživačkih sondi. Nakon otvaranja i foto dokumentacije istraživačkih sondi na terenu pristupilo se izradi izvješća o izvedenim konzervatorsko restauratorskim istraživačkim radovima koje uključuje; opis po slojevima (građa, žbuke i oslici - naliči), foto dokumentaciju i opis sondi, upisan položaj otvorenih sondi u nacrtu objekta, interpretaciju i moguću dataciju nalaza, ton kartu oslika - naliča, te tabelu sa kronološkim prikazom nalaza.

2. OPIS PO SLOJEVIMA; GRAĐA, ŽBUKE I OSLICI - NALIČI

0A = Ovom oznakom označena je prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. To je opečna građa relativno pravilnog i ujednačenog sloga i rastera, vidljiva kod sonde broj: 1, 2, 3, 7, 8, 13, 16, 19 i 20. Iako prvobitno relativno čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana, sada je fragmentarno znatno mehanički oštećena razornim potresom 2020. godine. Na pregradnim zidovima između jugoistočne i druge sa juga – istočne prostorije kata, druge sa juga i središnje istočne prostorije, te središnje i veće sjeveroistočne prostorije kata (većim dijelom iznad anfiladno položenih prvobitnih vratnih otvora), nalazimo manje i veće dijagonalne i vertikalne pukotine bez, te sa manjim i većim rasjedima. Nalazimo ih i na pregradnim zidovima između velike jugozapadne prostorije kata i središnje – zapadne, te središnje zapadne i druge sa sjevera – zapadne prostorije kata. Fragmentarne manje dijagonalne i vertikalne pukotine bez rasjeda, nalazimo i na pregradnim zidovima spomenutih prostorija i središnjeg hodnika kata pozicioniranog u smjeru sjever – jug (većim dijelom iznad prvobitnih vratnih otvora). Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata. To je također opečna građa relativno pravilnog i ujednačenog sloga i rastera, vidljiva kod sonde broj: 3, 4, 5, 9, 12, 14, 15, 17, 18 i 20. Iako prvobitno relativno čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana, sada je fragmentarno znatno mehanički oštećena, djelomično narušene statike, razornim potresom 2020. godine. Na južnoj i istočnoj strani svoda velike jugozapadnoj prostoriji kata, nalazimo manje i veće pukotine bez većih rasjeda, izuzev na poziciji sonde broj 4, gdje je rasjed nešto veći. U sjeverozapadnom dijelu svoda veće sjeveroistočne prostorije kata nalazimo raster manjih i većih pukotina bez, te sa manjim i većim rasjedima, vidljiv kod sonde broj 14. Uzduž tjemena koritastog svoda iste prostorije, nalazimo nekoliko manjih pukotina bez rasjeda. Uzduž tjemena križno - bačvastog svoda središnjeg hodnika kata (pozicioniranog u smjeru sjever – jug), također nalazimo manje i veće pukotine bez rasjeda, znatnije izražene u njenom krajnje sjevernom dijelu. U sjeverozapadnom dijelu koritastog svoda središnje – zapadne prostorije kata, nalazimo raster manjih i većih pukotina od kojih neke imaju i manje rasjede (sonda broj 15), kakve nalazimo i na ugaonim pozicijama svoda sa sjevera druge – zapadne prostorije kata. To je i prvobitna kamena građa istaknutih – ravnih, ravno zaključenih okvira otvora ložišta u prostoru uzdužnog hodnika kata, klesanih u sedimentnoj stijeni, od koji oni sjeverniji, imaju konusno upuštene urezne linije uz vanjske rubove. U sedimentnoj stijeni klesan je i prvobitan istaknuti – ravni, ravno zaključeni okvir

vratnog otvora između velike jugozapadne i znatno manje jugoistočne prostorije kata. Ne nalazimo većih mehaničkih oštećenja prvobitne kamene građe spomenutih elemenata, izuzev manje pukotine u vršnom dijelu sjevernog bočnog elementa vratnog okvira i oštećenja njegovog unutarnjeg brida, te fragmentarne površinske erozije na svim elementima. Također ovom oznakom označena je i prvobitna građa rasteretnih hrastovih „planjki“ ugrađenih u opečnu građu perimetralnih zidova iznad vratnih otvora (vidljiva kod sonde broj 16), kao i sačuvana prvobitna drvena - hrastova građa elemenata vratne stolarije interijera kata, prvobitnog volumena zgrade, relativno složene barokne forme. Na vratnim krilima i plohama unutar vratnih niša nalazimo vertikalno položena – upuštena kazetirana polja (uklade), profiliranih rubova, dok su vratni okviri visokoistaknuti – profilirani. Nalazimo samo fragmentarna manja i veća mehanička oštećenja drvenog nosioca nastala isušivanjem kroz duže vremensko razdoblje; manje i veće rasjede na spojevima između pojedinih drvenih elemenata.

A0 = Ovom oznakom označena je najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine. Sačuvana je velikim dijelom na svim plohama prvobitnih perimetralnih i pregradnih zidova prostorija kata, unutar konusno upuštenih – ravno zaključenih prozorskih niša (unutar konusno upuštene segmentno zaključene vratne niše ulaza iz jugoistočne u jugozapadnu prostoriju kata) i svodovima, dok je u fazama B i C, fragmentarno sanirana tada novonastalim vapneno pješčanim i produžnim žbukama B0 i C0, prilikom ugradnje sada zatečene prozorske stolarije interijera i prilikom elektrifikacije objekta. Nanesena je u dva nanosa, primarni; srednje fine – fine granulacije pijeska i sivo okeraste boje, sa manjim i većim zrnima pretežito oblog kamena u srednje gustom rasteru, te sa manjim i većim grumenima vapna u rjeđem, u nanosu debljine cca 1,5 – 2,0 cm na plohama zidova i unutar prozorskih niša, cca 1,0 – 1,5 – 2,0 cm na svodovima, te cca 1,5 – 2,0 – 5,0 cm na istaknutim profiliranim elementima arh. plastike (razdjelnim vijencima u bazama i tjemenima svodnih polja pojedinih svodova), i završni; srednje fine – fine granulacije pijeska i sivo okeraste boje, bez većih zrna kamena i grumena vapna, zariban u nanosu debljine cca 0,3 cm. Relativno je žive i organske forme karakteristične za vrijeme nastanka, te glatko zaribane teksture jednake na svim pozicijama; na plohama zidova, unutar prozorskih i vratne niše, na svodovima, te na svim istaknutim – profiliranim i upuštenim – ravnim elementima arh. plastike interijera, „zanatski dorađena“ (vidljiva kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20). Tamo gdje je sačuvana, relativno je čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana, što je posljedica pravilnog udjela gašenog vapna u osnovi, dok je znatnije mehanički oštećena samo na pozicijama većih mehaničkih oštećenja građe, nastalih razornim potresom 2020. godine.

A1 = Ovom oznakom označen je najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0. To je monokroman i polikroman oslik relativno jednostavne barokne koncepcije i forme. Na plohama zidova i križno – bačvastom svodu (bačvastom sa u tjemenu spojenim susvodnicama) središnjeg uzdužnog hodnika kata (položenog u smjeru sjever jug), te na; plohama zidova, unutar konusno upuštenih – ravno zaključenih prozorskih niša, koritastom svodu i istaknutom – profiliranom razdjelnom vijencu u bazi svoda, unutar sa sjevera druge – istočne prostorije kata to su monokromni oslici – naliči, tonski i kromatski jednaki na svim pozicijama. Unutar prostora hodnika, to je nešto tamniji monokroman „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniran i koloriran slonokosno bijeli oslik – nalič (vidljiv kod sonde broj 20), dok je unutar sa sjevera druge – istočne prostorije kata bitno svjetliji monokroman „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniran i koloriran slonokosno bijeli oslik – nalič (vidljiv kod sonde broj 14). Unutar velike jugozapadne prostorije kata – vijećnice, te unutar manjih prostorija kata uz istočnu i zapadnu stranu, to je polikroman oslik – nalič ograničenog kolorita na po dvije tonski i kromatski različite boje (u pojedinim ili više pojedinih prostorija). U spomenutoj većoj jugozapadnoj prostoriji kata (vidljivo kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5 i 6), kao i manjim prostorijama uz zapadnu stranu; središnjoj – zapadnoj (kod sonde broj: 15 i 16) , te sa sjevera drugoj – zapadnoj prostoriji kata (kod sonde broj: 17, 18 i 19), plohe zidova, konusno upuštene – ravno zaključene prozorske niše, svodovi i istaknuti – profilirani razdjelni i svodni vijenci (razdjelni u bazama koritastih svodova manjih prostorija i svodni u obliku „rocailla“ na svodu velike jugozapadne prostorije) bili su oslikani – ličeni monokromnim svjetlijim ili tamnijim „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniranim i koloriranim slonokosno bijelim oslicima – naličima, dok su upuštene kazetirane polja neprofiliranih rubova u tjemenu svodova (u obliku „rocailla“ kod jugozapadne, te uzdužno pravokutnih „laticastih“ kod središnje – zapadne i sa sjevera druge – zapadne prostorije kata) bila oslikana tamnijom „oxidrot – ocker“ bojom. Unutar spomenutog upuštenog kazetiranog polja u obliku „rocailla“ u tjemenu veće jugozapadne prostorije kata, vidljiva su mjesta sidrenja prvobitnog središnjeg - kružnog istaknutog el. arh. plastike u obliku prstena, sa istaknutim stiliziranim vijugavim zrakama sunca, koji nisu sačuvani (sonda broj 6). Ti elementi su bili vrlo vjerojatno ili ličeni bojom kakva je na plohi zida, ili, što je vjerojatnije, metalizirani zlatnim listićima (na mixtionu). Unutar prostorija kata uz istočnu stranu, plohe zidova, konusno upuštene – ravno zaključene prozorske niše, koritasti svodovi i istaknuti – profilirani razdjelni vijenci u bazama svodova (te istaknuti profilirani elementi okvira uzdužnog – pravokutnog kazetiranog polja u tjemenu svoda središnje – istočne prostorije), kao što je vidljivo kod sonde broj: 7, 8, 12 i 13) bili su oslikani – ličeni monokromnim svijetlim „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniranim i koloriranim slonokosno bijelim oslicima – naličima, dok su upuštene pravokutna kazetirana polja (sa laticastim vanjskim elementima – kod sonde broj 12) ili kazetirana polja u obliku „rocailla“ (sonde broj: 9 i 10), bila oslikana – oličena sivim, sivo - „oksidrot – ocker“ oslicima – naličima. Tanjeg i debljeg je nanosa vapnene boje, nanesene neposredno na osnovu bez vapnenog

podsluka. Živog je nanosa i nejednoliko raspoređenog pigmenta unutar vapnene boje, vrlo dobro vezan pošto je nanašan dok je žbuka bila još svježija, te je djelomično penetrirao i okamenio uslijed djelovanja CO₂ iz zraka. Sačuvan je na svim pozicijama gdje je sačuvana i prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera A0, tj. gdje nije znatnije mehanički oštećena i površinski erodirala. Fragmentarno je velikim dijelom apsorbiran prvom naknadnom intervencijom u osliku – naliču interijera na vapneno pješčanoj žbuci A0, monokromnim i polikromnim oslikom označenim sa A2.

NAPOMENA: elementi arh. plastike interijera prostorija kata prvobitnog volumena zgrade klesani u sedimentnoj stijeni; okviri otvora ložišta u uzdužnom središnjem hodniku, te vratni okvir između velike jugozapadne i male jugoistočne prostorije kata, moguće prvobitno nisu bili ličeni, jer na njima ne nalazimo prvobitnog, niti ijednog drugog oslika – naliča, niti u tragovima.

A2, A3 i A4 = Ovim oznakama označeni su monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0. Nastali su tijekom druge polovine 18. i prve polovine 19. stoljeća. Ovi oslici – naliči, koriste zatečenu formu i ponavljaju monokromnu i polikromnu koncepciju prethodnih oslika – naliča, ali su tonski i kromatski nešto ili bitno drugačiji. A2 je tanjeg i debljeg nanosa vapnene boje nanese preko tanjeg i debljeg vapnenog podsluka, dok su oslici – naliči A3 i A4 tanjeg i debljeg nanosa vapnene boje, nanese neposredno jedan na drugi, te neposredno na prethodni oslik – nalič. Živog su nanosa i nejednoliko raspoređenog pigmenta unutar vapnene boje, većim dijelom vrlo dobro vezani iako su rađeni seco tehnikom (na suho). Oslik – nalič A4 nalazimo samo unutar veće jugozapadne prostorije kata dok su ostale dvije naknadne intervencije u oslicima – naličima (A2 i A3) nađene u svim ostalim prostorijama kata. A2 je vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20, A3 kod sonde broj: 1, 2, 3, 7, 9, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 10 i 20, a A4 kod sonde broj 1, 2, 3 i 5. Na pozicijama sonde broj 15, 17 i 18, vidljivo je da je prilikom nanašanja oslika A2 i A3, tonski i kromatski promijenjena prvobitna „oksidrot – ocker“ boja upuštenih kazetiranih polja u tjemenu koritastih svodova središnje – zapadne, te sa sjevera druge – zapadne prostorije kata, u sivu.

B0 = Ovom oznakom označena je vapneno pješčana žbuka koja je prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća, u interijeru prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većim mehaničkih oštećenja prvobitne vapneno pješčane žbuke A0, te vezana uz ugradnju u ovoj fazi novonastale prozorske stolarije interijera (vidljivo kod sonde broj: 2 i 7). Od tada su se u prostorijama kata počela održavati „spravišća“, dok je u prizemlju bio zatvor. Srednje je fine – fine granulacije pijeska i sive, sivo – okeraste boje, sa manjim i većim zrnima pretežito oblog kamena u srednje gustom rasteru, te sa manjim grumenima vapna u rjeđem, u jednom nanosu debljine cca 1,5 – 2,0 – 2,5 cm neposredno na građi, te u nanosu debljine cca 0,3 –

0,5 cm preko prethodne žbuke i oslika – naliča. Nešto je slabije strukture i konstitucije od prvobitne vapneno pješčane žbuke A0, što je posljedica manjeg udjela gašenog vapna u osnovi. Iako je i ona glatko zaribane teksture, manje je „zanatski dorađena“ od prvobitne.

B1 = Ovom oznakom označeni su monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču. Tamo gdje je polikroman, relativno je jednostavne i složene koncepcije i forme, te ograničenog kolorita na nekoliko pastelnih i intenzivnijih boja. U svim prostorijama kata, izuzev središnjeg uzdužnog hodnika, sačuvan je u manjim površinama ili samo u tragovima, tako da mu ne možemo očitati koncepciju, formu niti potpuni kolorit. Unutar velike jugozapadne prostorije kata, na plohama zidova i unutar konusno usječenih – ravno zaključenih prozorskih niša, nalazimo monokroman zeleno – sivo - plavi oslik – nalič ove faze (vidljiv kod sonde broj: 1, 2 i 3), dok je na svodu i plohi zida neposredno pod svodom, bio bitno složenije polikromne koncepcije i forme, što je vidljivo u tragovima kod sonde broj 3, 4 i 5. Najsačuvaniji nalazi koncepcije, forme i kolorita ovog polikromnog oslika – naliča, nađeni su na križno - bačvastom svodu i plohi zida pod svodom, uzdužnog središnjeg hodnika kata, vidljivi kod sonde broj 20. Tu su plohe zidova oslikane – oličene tamnijom sivo – „oxidrot“ bojom, sa rasterom geometrijsko – florealnih uzoraka nanašanih šablonama, dok je svod i ploha zida pod svodom vrlo svijetle sivo – „oxidrot – ocker“ boje a šira bordura na prelazu u oslik zida tamne „oxidrot“ – sive boje. Tanjeg je i debljeg nanosa vapnene boje nanesene neposredno na sanacijsku vapneno pješčanu žbuku B0, te neposredno, bez vapnenog podslika, na prethodne oslike – naliče. Relativno dobro je vezan tamo gdje je prvobitan, a znatno slabije tamo gdje je seco tehnikom nanesen preko prethodne žbuke vi oslika – naliča. Tu se ljušti i osipa. Živog je nanosa i nejednoliko raspoređenog pigmenta unutar vapnene boje, vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 8, 10, 12, 13, 14, 16, 18, 19 i 20. Na pozicijama sonde broj 12, 13, i 16, unutar središnje – istočne i središnje – zapadne prostorije kata, to je monokroman, svijetlo ultramarin plavi oslik – nalič.

0B kod prozorske stolarije interijera = Ovom oznakom označen je drveni nosilac kod sada zatečene prozorske stolarije interijera, nastale prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća. Tada je prvobitna prozorska stolarija zamijenjena novonastalom. Drveni nosilac prozorskog krila i okvira rađen je u drvu četinara, vidljiv kod sonde broj 11. Ne nalazimo većih mehaničkih oštećenja drvenog nosioca, već manja mehanička oštećenja na spojevima pojedinih elemenata, nastala isušivanjem kroz duže vremensko razdoblje.

B1 kod prozorske stolarije interijera = Ovom oznakom označen je najstariji nađeni, moguće prvobitan monokroman oslik sada zatečene prozorske stolarije interijera, nastale prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća. To je

monokroman sivo – „oxidrot – ocker“ oslik, tanjeg i debljeg nanosa uljane boje, nanese neposredno na drveni nosilac bez uljanog podslika ili uljane glet mase (vidljiv kod sonde broj 11). Iako je relativno dobro vezan, znatno se „strapira“ prilikom uklanjanja naknadnih intervencija u oslicima označenih sa C1 i D2. Sačuvan je u manjim površinama ili samo u tragovima, ali čitak i prepoznatljiv.

B2 i B3 = Ovim oznakama označeni su monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0. Većim dijelom sačuvani su u manjim površinama ili samo u tragovima, tako da im ne možemo očitati koncepciju, formu niti potpuni kolorit. U većem dijelu prostorija karta, ili su monokromni ili ograničene polikromije na dvije boje; jednu na plohi zida, unutar prozorskih niša i na istaknutom – profiliranom razdjelnom vijencu u bazama koritastih svodova, a drugu na svodovima, izuzev unutar središnje – istočne prostorije kata gdje je polikroman oslik – nalič B2, na svodu, relativno složene koncepcije i forme, te kolorita pastelnih i intenzivnijih boja (vidljiv kod sonde broj 12). Oslici – naliči B2, tanjeg i debljeg su nanosa vapnene boje nanese neposredno na prethodne, dok su oslici – naliči označeni sa B3, tanjeg i debljeg nanosa djelomično polu - uljane boje (sa umiješanim ugušćenim lanenim uljem u vapnenu boju) nanese također neposredno na prethodne, bez vapnenog podslika. B2 je vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 12 i 13, a B3 kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 10 i 19.

C0 = Ovom oznakom označena je produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većih mehaničkih oštećenja prethodnih vapneno pješčanih žbuka A0 i B0, te vezana uz elektrifikaciju objekta, nastalu vrlo vjerojatno u prvoj četvrtini ili prvoj trećini 20. stoljeća. Većim dijelom, nalazimo je nanese na pozicijama ugrađivanja „bužira“ električnih vodova (vidljivo kod sonde broj: 1, 2, 13 i 19), dok je izuzetno nalazimo i na poziciji sonde broj 8, unutar u ovoj fazi dislociranog prvobitnog vratnog otvora između jugoistočne i druge sa juga – istočne prostorije, koji je izvorno bio infaladno povezan sa vratnim otvorima prostorija uz istočnu stranu kata. Srednje je fine – fine granulacije pijeska i sive boje, bez većih zrna kamena i grumena vapna. Zaribana je u jednom nanosu debljine cca 1,5 – 2,5 cm neposredno na građu, te fragmentarno u nanosu debljine cca 0,3 – 0,5 cm preko prethodnih žbuka i oslika – naliča. Relativno je čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana, ali i ona fragmentarno mehanički oštećena.

C1 = Ovom oznakom označen je monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta. Debljeg je nanosa polu uljane boje (sa umiješanim ugušćenim lanenim uljem u vapnenu boju), nanese preko tanjeg i debljeg vapnenog podslika. Tonski i kromatski jednak je na svim pozicijama, vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 8, 10, 13, 14 i 19.

C1 kod prozorske stolarije interijera = Ovom oznakom označen je monokroman svijetlo sivo - „oxidrot – ocker“ oslik, koji je prva naknadna intervencija u osliku prozorske stolarije interijera, na drvenom nosiocu 0B. Nastao je prilikom obnove u fazi C, u prvoj četvrtini ili prvoj trećini 20. stoljeća. Tanjeg i debljeg je nanosa uljane boje, nanese neposredno na prethodni, bez uljanog podslika. Iako je većim dijelom vrlo dobro vezan znatno je mehanički oštećen (vidljiv kod sonde broj 11). Velikim dijelom „strapira se“ prilikom mehaničkog uklanjanja recentnog preslika debljeg nanosa laka, označenog sa D2.

C2 = Ovom oznakom označen je monokroman sivi oslik – nalič, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču prostorija kata, na sanacijskoj produžnoj žbuci C0. Debljeg je nanosa vapnene boje, nanese neposredno na prethodni oslik – nalič C1, bez vapnenog podslika. Tonski i kromatski jednak je na svim pozicijama, najbolje vidljiv kod sonde broj 8.

0D = Ovom oznakom označena je građa koja je vezana uz djelomične građevinske preinake u interijeru kata prvobitnog volumena zgrade, nastale prilikom obnove u fazi D, tijekom druge polovine 20. stoljeća. Tada se opečnim zazidom zatvara tada zatečen vratni otvor između jugoistočne i druge od juga – istočne prostorije kata, koji je u prethodnoj fazi C, dislociran u smjeru zapada od svoje prvobitne pozicije, gdje je bio infaladno povezan sa vratnim otvorima prostorija uz istočnu stranu kata. To je opečna građa relativno pravilnog i ujednačenog sloga i rastera, te relativno čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana (vidljiva kod sonde broj 8). Iako unutar same građe zazida nema vidljivih većih mehaničkih oštećenja, nalazimo manje pukotine bez rasjeda, na spojevima sa starijom opečnom građom.

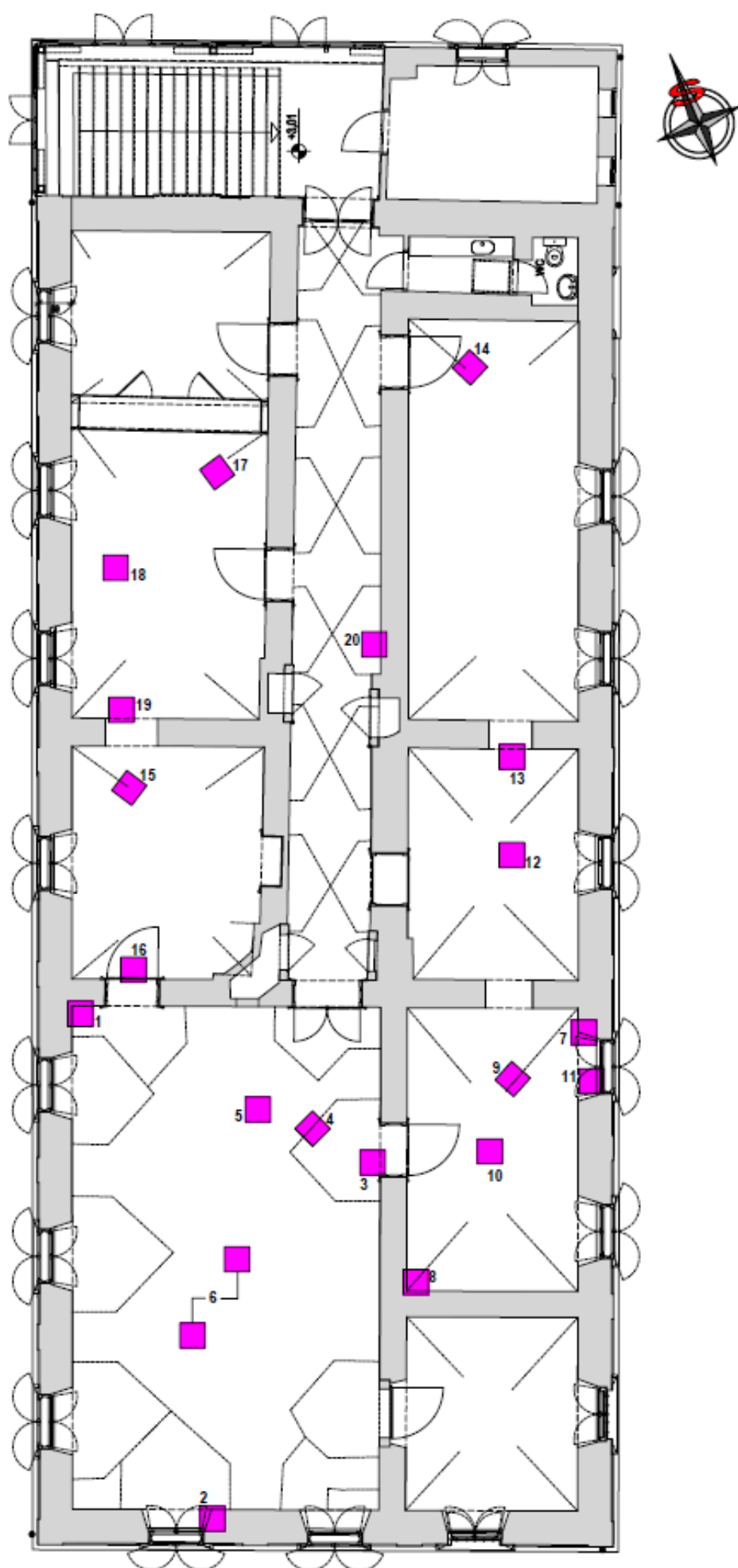
D0 = Ovom oznakom označena je produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata vezana uz djelomične građevinske preinake i obnovu u fazi D, nastalu tijekom druge polovine 20. stoljeća. Kao što je rečeno, tada se opečnim zazidom zatvara tada zatečen vratni otvor između jugoistočne i druge od juga – istočne prostorije kata, koji je u prethodnoj fazi C, dislociran u smjeru zapada od svoje prvobitne pozicije, gdje je bio infaladno povezan sa vratnim otvorima prostorija uz istočnu stranu kata. Na tada novonastaloj opečnoj građi 0D prvobitna je (vidljiva kod sonde broj 8), dok je na ostalim pozicijama nanašana samo fragmentarno, na mjestima većih mehaničkih oštećenja prethodnih vapneno pješćanih - A0 i B0, te produžne – C0 žbuke. Nanesena je u dva nanosa, primarni; srednje fine – fine granulacije pijeska i sivo – okeraste boje, sa manjim i većim zrnima oblog kamena u srednje gustom rasteru, te bez većih grumena vapna, u nanosu debljine cca 1,0 cm (na opečnom zazidu), i završni; srednje fine – fine granulacije pijeska i sivo okeraste boje, bez većih zrna kamena i grumena vapna, zariban u nanosu debljine cca 0,3 cm. Glatko je zaribane teksture. Relativno je čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana.

D1 = Ovom oznakom označen je monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0. Tanjeg je i debljeg nanosa boje, nanese neposredno na osnovu, te neposredno na prethodne oslike – naliče, bez podslika. Tonski i kromatski jednak je na svim pozicijama, te većim dijelom dobro vezan, ne samo tamo gdje je prvobitan, već i tamo gdje je seco tehnikom (na suho) nanašan preko prethodnih oslika – naliča (vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 8, 13, 16 i 20).

D2 = Ovom oznakom označen je recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0. Debljeg je nanosa boje nanese neposredno na prethodni. Monokroman je, tonski i kromatski jednak na svim pozicijama, vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20. Na poziciji sonde broj 6, unutar upuštenog kazetiranog polja u obliku „rocailla“ u tjemenu svoda velike jugozapadne prostorije kata, ovom oznakom označen je recentan „oxidrot – ocker“ oslik, koji je retuš i rekonstrukcija prvobitnog na toj poziciji, rađen prilikom recentnog restauratorskog zahvata.

D2 kod prozorske stolarije interijera = Ovom oznakom kod prozorske stolarije interijera prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, označen je recentan monokroman bijeli oslik. Debljeg je nanosa laka, nanesenog neposredno na prethodne uljane oslike. Većim dijelom dobro je vezan.

3. POLOŽAJ SONDI UPISAN U TLOCRT KATA OBJEKTA

4. FOTODOKUMENTACIJA I OPIS SONDI

SONDA BROJ 1

**POZICIJA: PLOHA ZIDA U SJEVEROZAPADNOM UGLU JUGOZAPADNE
PROSTORIJE KATA I STOPA SVODA**

FOTO broj 1 – POLOŽAJ SONDE broj 1

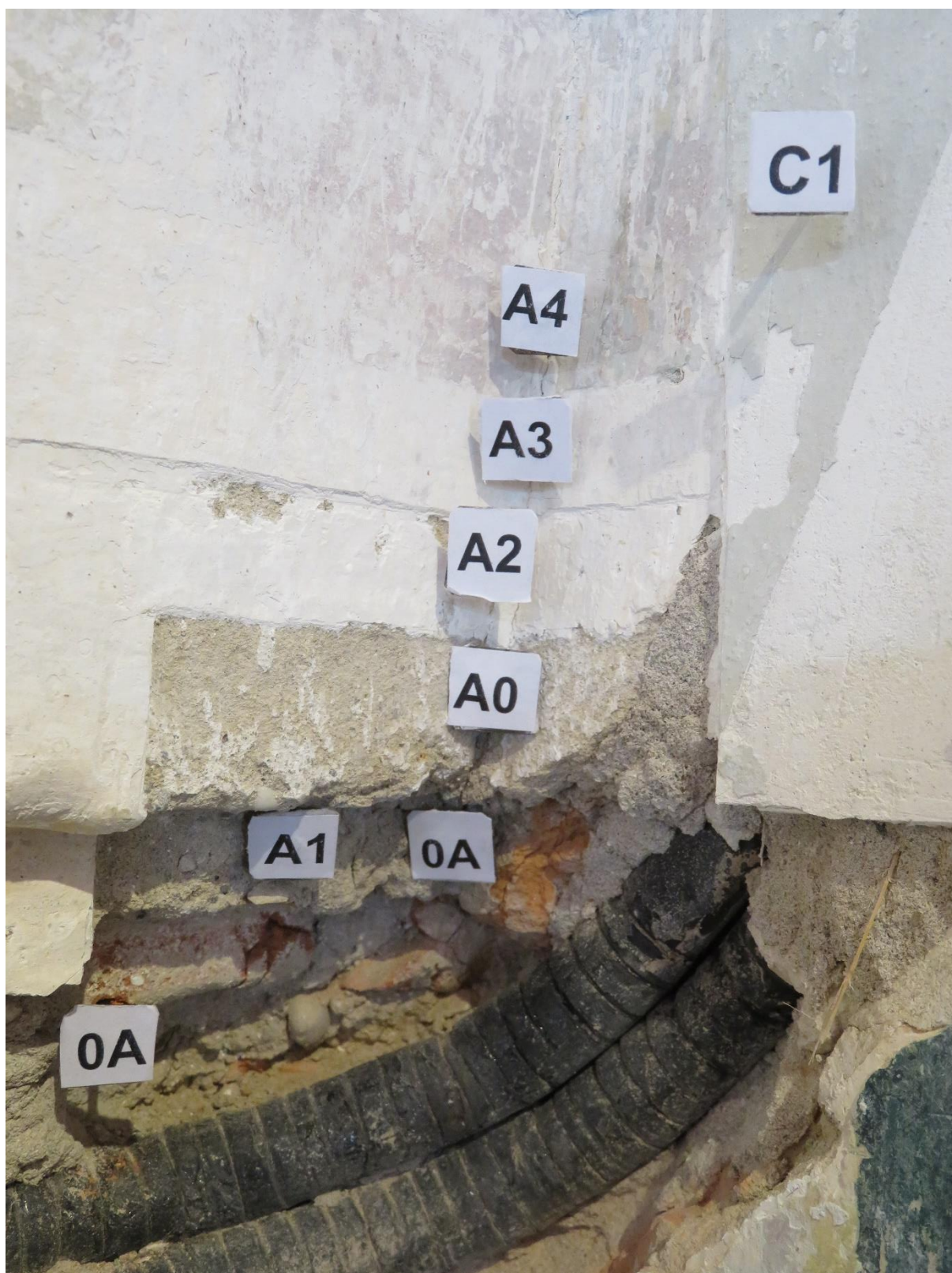

FOTO broj 3 – DETALJ SONDE broj 1

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

B2 i B3 = Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0.

C0 = Produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većih mehaničkih oštećenja prethodnih vapneno pješčanih žbuka A0 i B0, te vezana uz elektrifikaciju objekta, nastalu vrlo vjerojatno u prvoj četvrtini ili prvoj trećini 20. stoljeća.

C1 = Monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta.

D1 = Monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 2

POZICIJA: JUŽNA PLOHA ZIDA I KONUSNO UPUŠTENA – RAVNO
ZAKLJUČENA PROZORSKA NIŠA U JUGOZAPADNOJ PROSTORIJI KATA

FOTO broj 6 – POLOŽAJ SONDE broj 2

FOTO broj 7 i 8 – TOTAL I DETALJ SONDE broj 2

FOTO broj 9 i 10 – DETALJI SONDE broj 2

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

B0 = Vapneno pješčana žbuka koja je prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća, u interijeru prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većim mehaničkih oštećenja prvobitne vapneno pješčane žbuke A0, te vezana uz ugradnju u ovoj fazi novonastale prozorske stolarije interijera.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

B2 i B3 = Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0.

C0 = Produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većih mehaničkih oštećenja prethodnih vapneno pješčanih žbuka A0 i B0, te vezana uz elektrifikaciju objekta, nastalu vrlo vjerojatno u prvoj četvrtini ili prvoj trećini 20. stoljeća.

C1 = Monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta.

D1 = Monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 3

POZICIJA: ISTOČNA PLOHA ZIDA I SUSVODNICA SVODA UNUTAR
JUGOZAPADNE PROSTORIJE KATA

FOTO broj 11 – POLOŽAJ SONDI broj: 3, 4 i 5

FOTO broj 12 – TOTAL SONDE broj 3

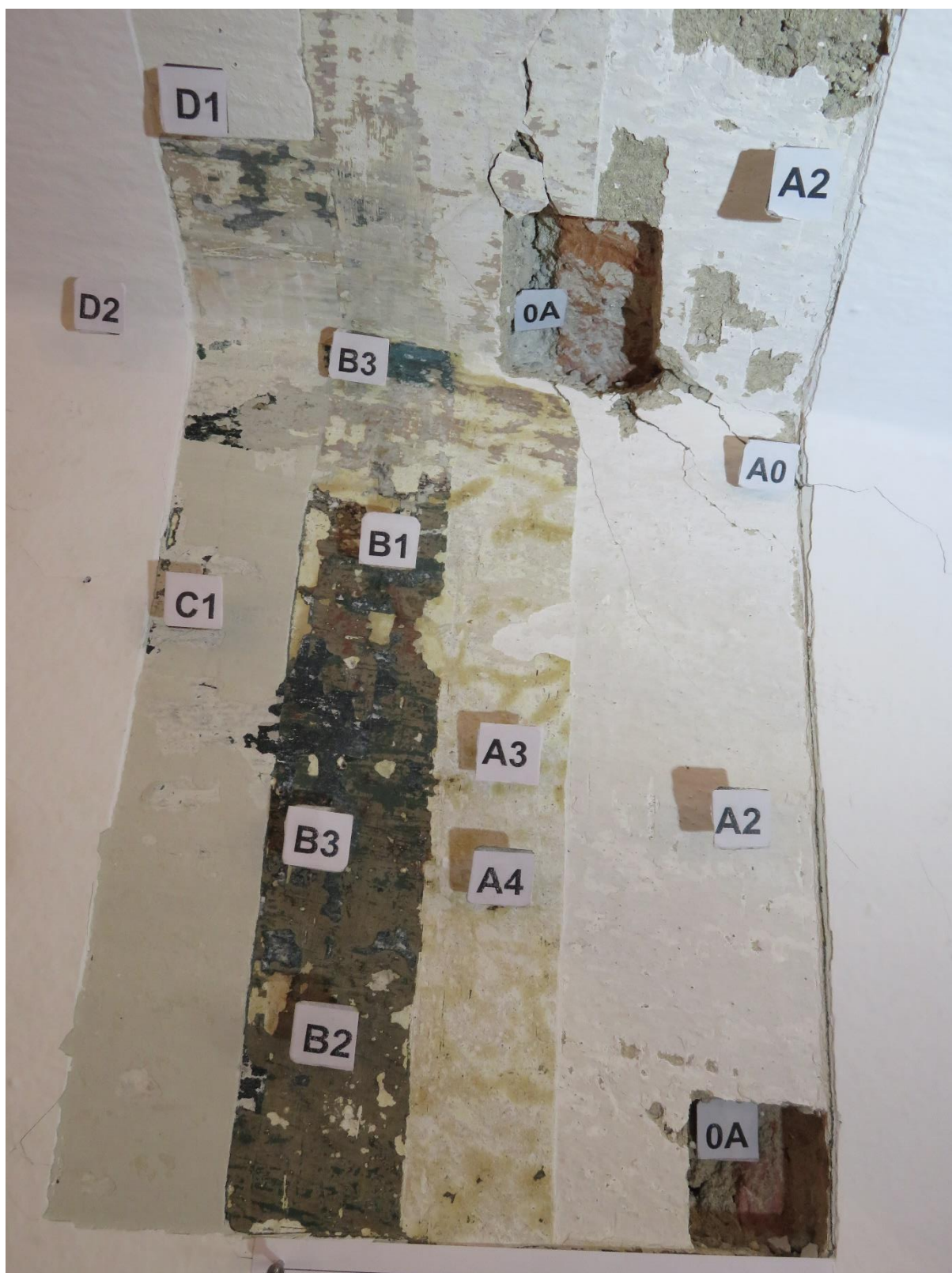

FOTO broj 13 – DETALJ SONDE broj 3

FOTO broj 14 – DETALJ SONDE broj 3

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješćana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješćanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješćanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješćanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

B2 i B3 = Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0.

C1 = Monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta.

D1 = Monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 4

POZICIJA: SVOD I ISTAKNUTI PROFILIRANI ELEMENTI ARH. PLASTIKE OKVIRA KAZETIRANOG POLJA SVODA (U OBLIKU „ROCAILLA“) UNUTAR JUGOZAPADNE PROSTORIJE KATA

FOTO broj 15 – TOTAL SONDE broj 4

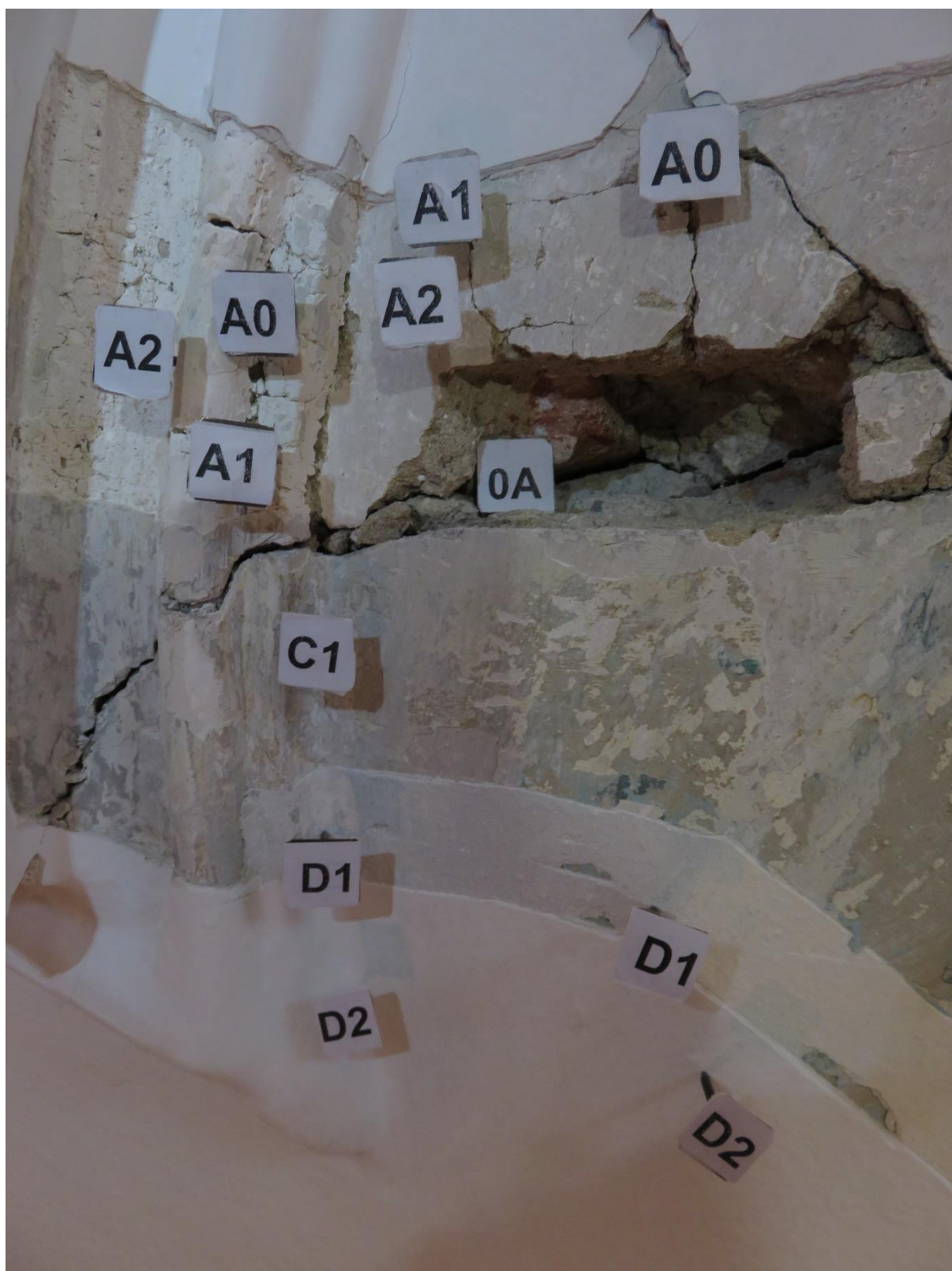

FOTO broj 16 – DETALJ SONDE broj 4

FOTO broj 17 – DETALJ SONDE broj 4

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješćana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješćanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješćanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješćanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

B2 i B3 = Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0.

D1 = Monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 5

POZICIJA: SVOD I ISTAKNUTI PROFILIRANI ELEMENTI ARH. PLASTIKE OKVIRA KAZETIRANOG POLJA SVODA (U OBLIKU „ROCAILLA“) UNUTAR JUGOZAPADNE PROSTORIJE KATA

FOTO broj 18 – TOTAL SONDE broj 5

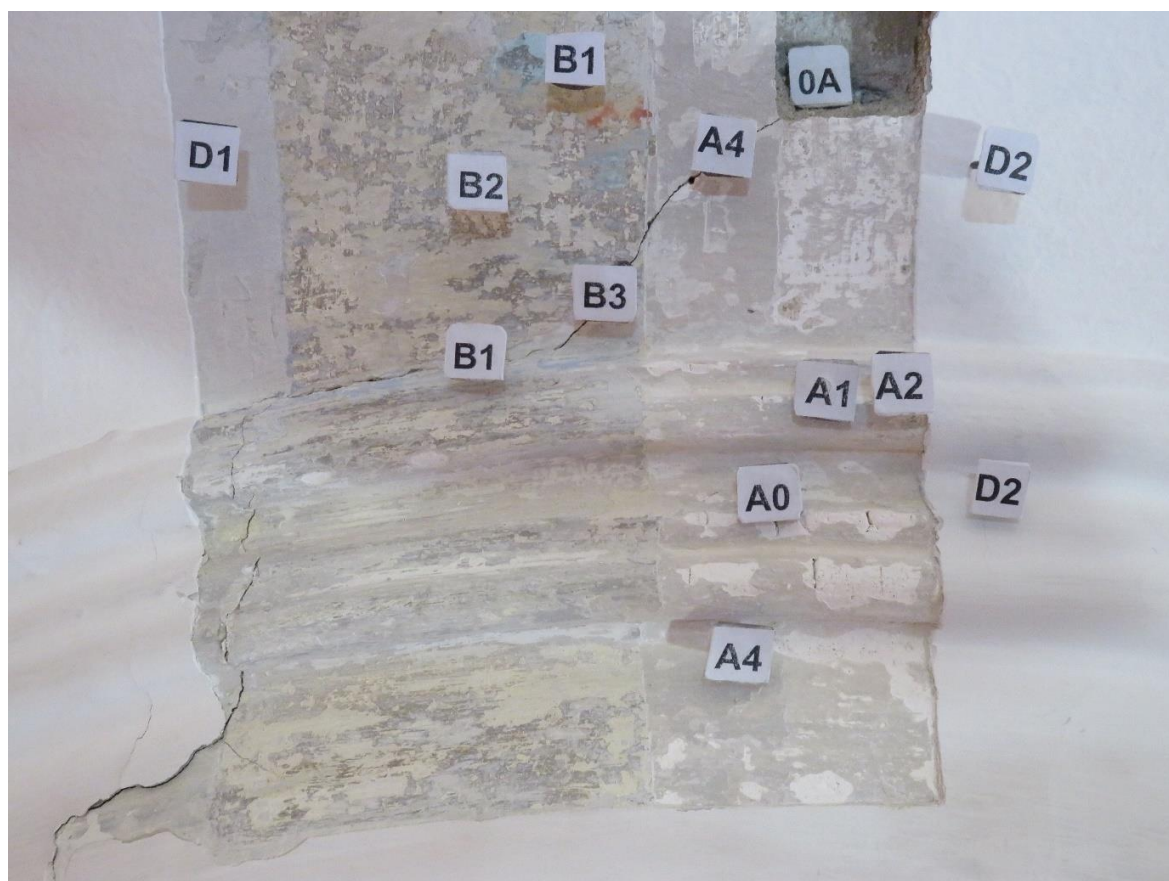
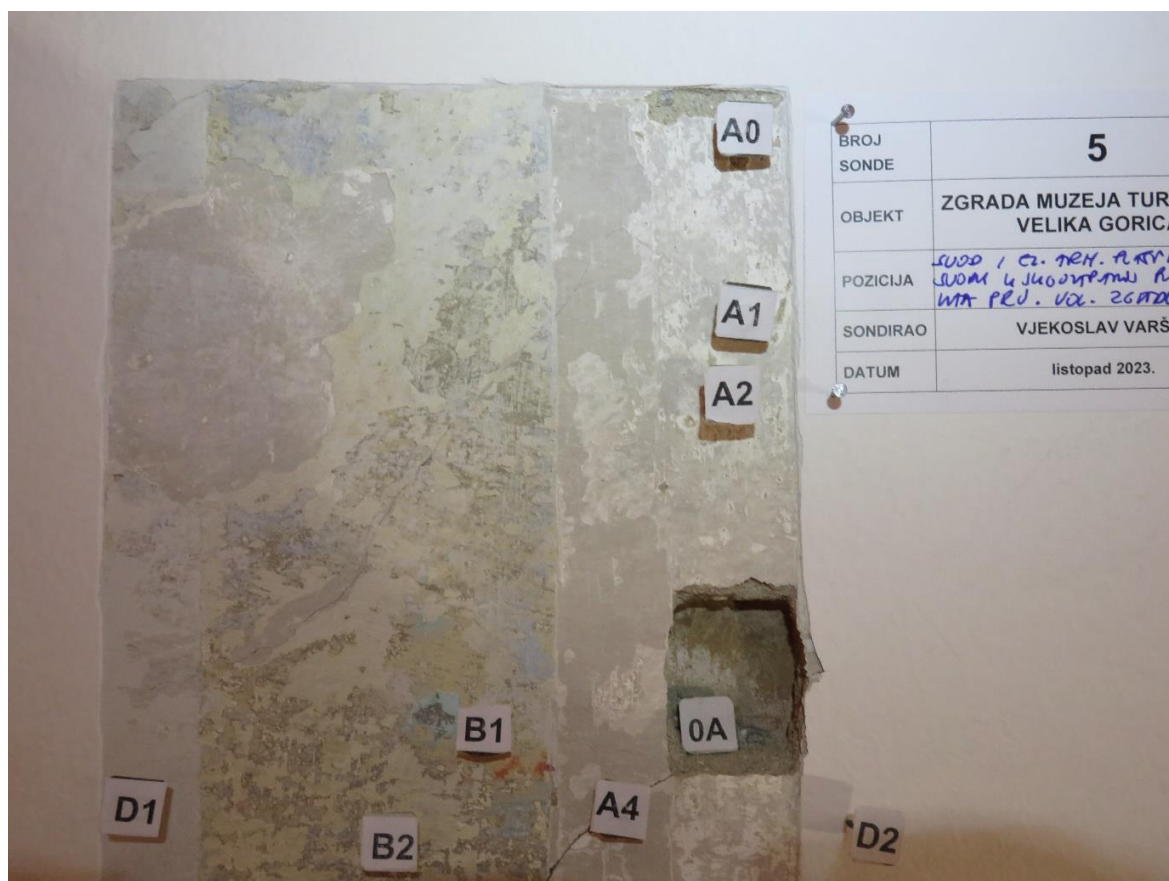

FOTO broj 19 i 20 – DETALJI SONDE broj 5

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

B2 i B3 = Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0.

D1 = Monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 6

POZICIJA: UPUŠTENO KAZETIRANO POLJE U OBLIKU „ROCAILLA“ U TJEMENU SVODA JUGOZAPADNE PROSTORIJE KATA

FOTO broj 21 – POLOŽAJ SONDE broj 6

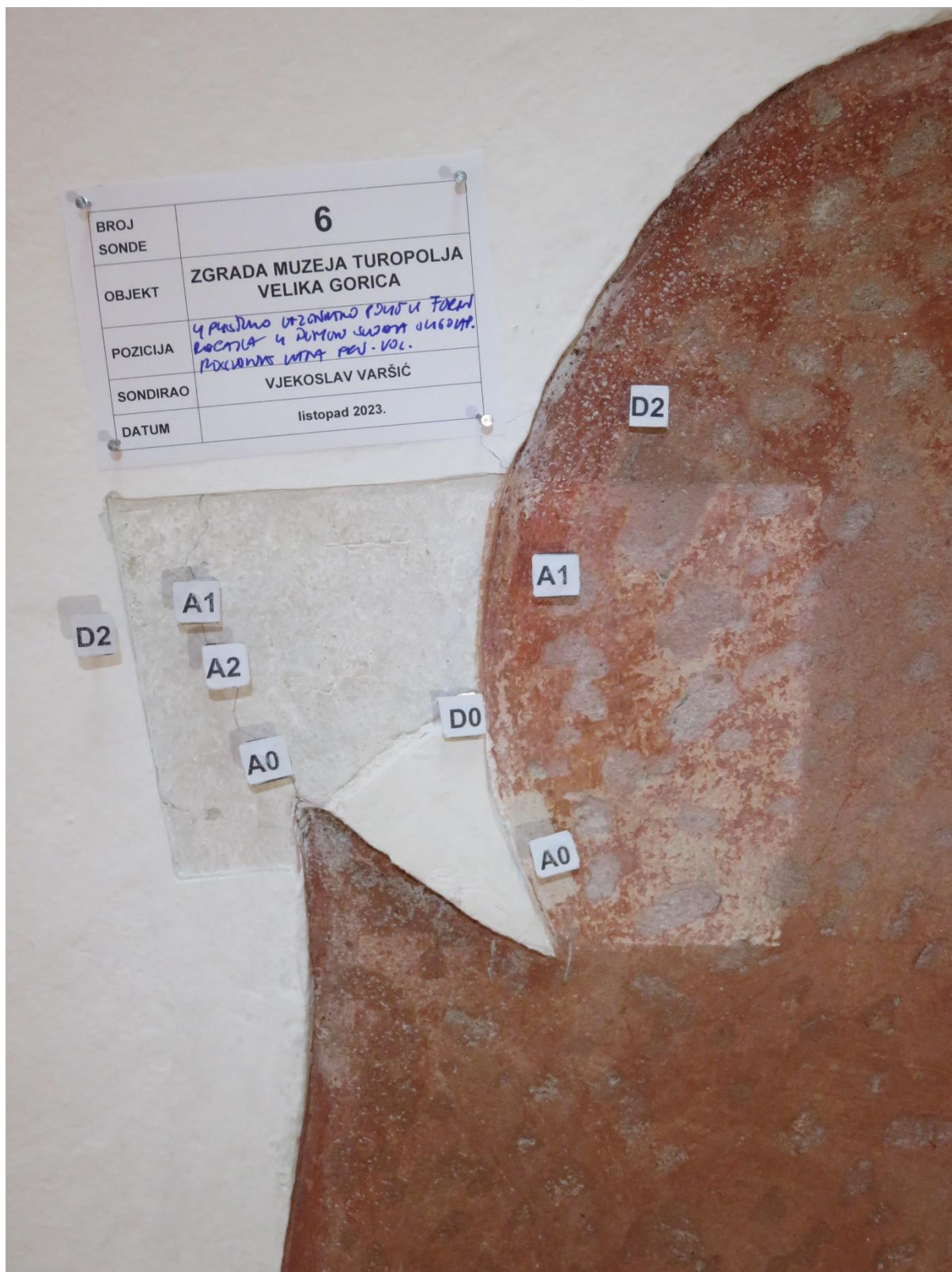

FOTO broj 22 – DETALJ SONDE broj 6

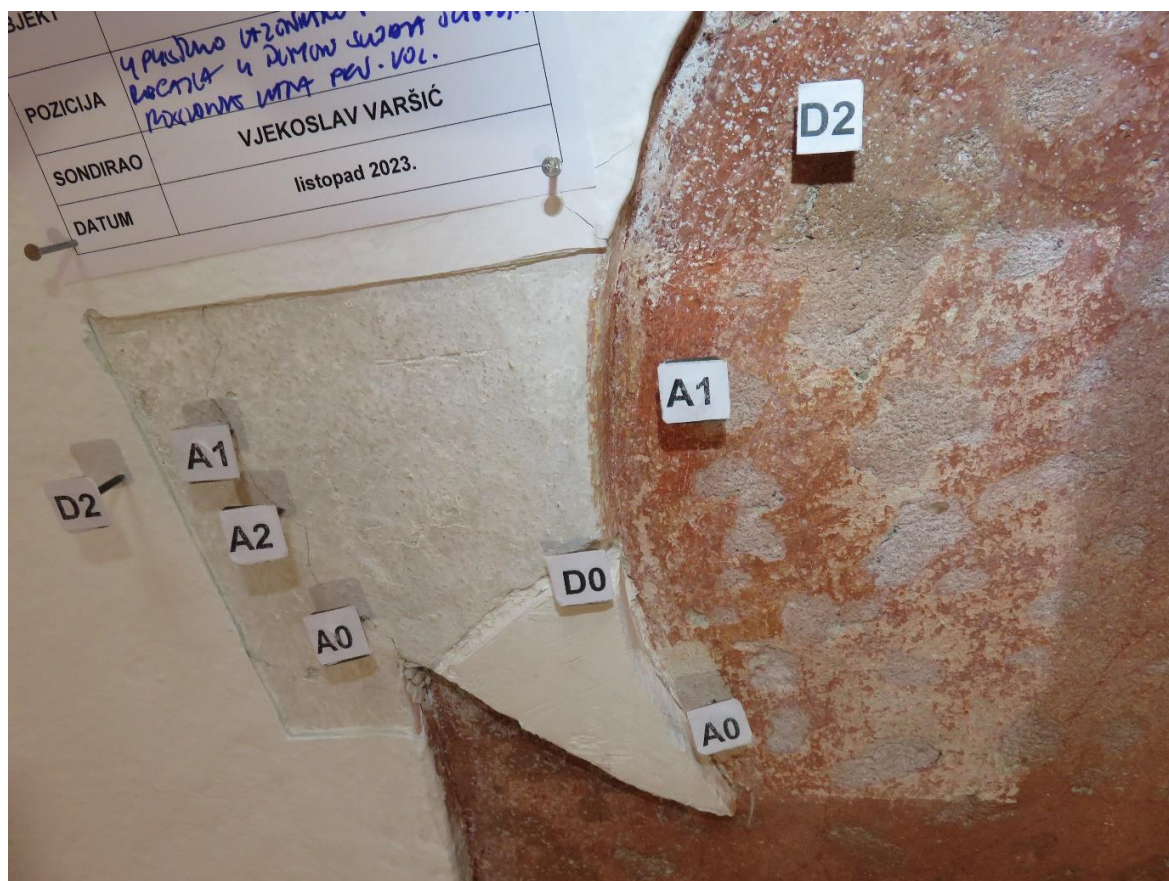

FOTO broj 23 i 24 – DETALJI SONDE broj 6

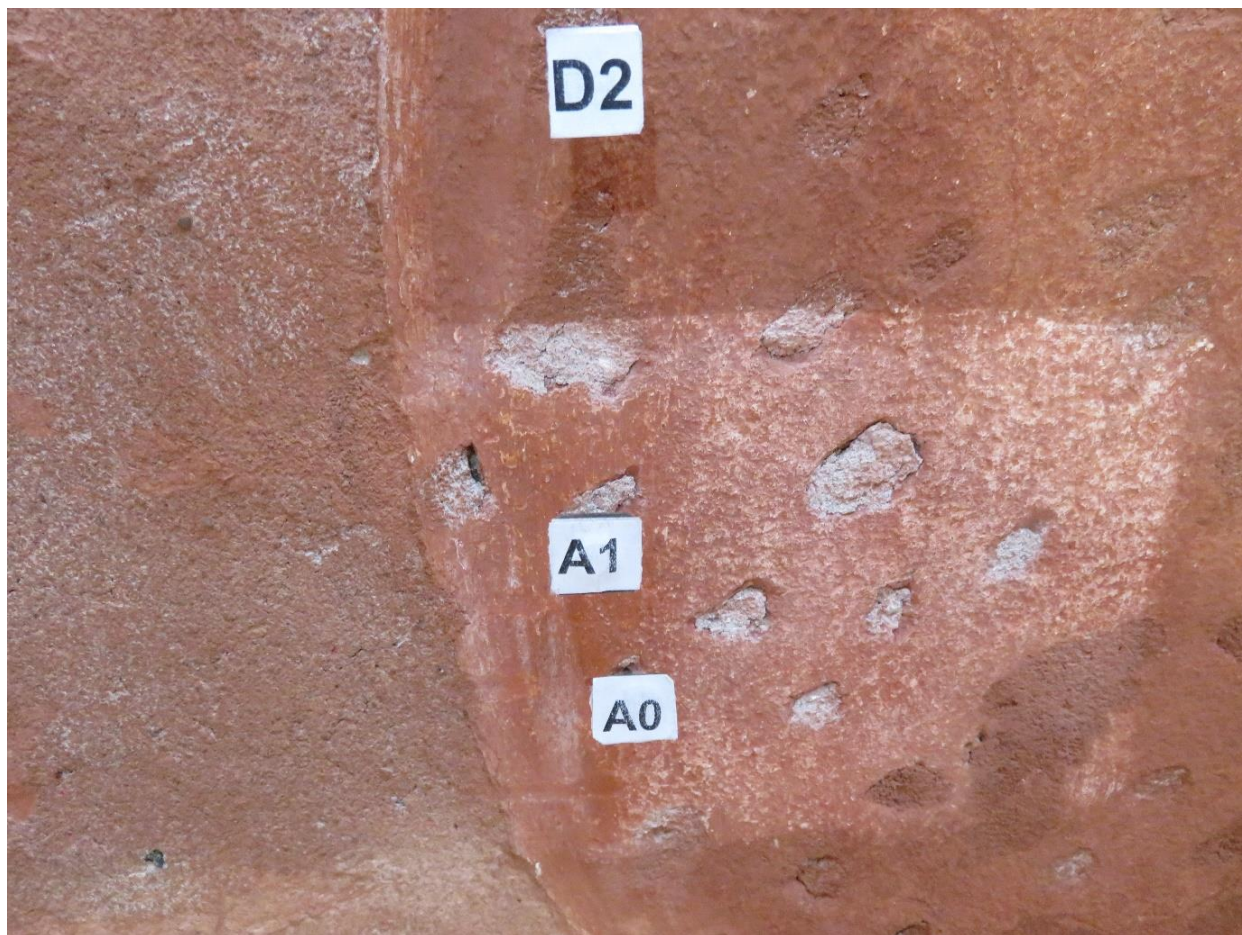

FOTO broj 25 – DETALJ SONDE broj 6

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

D0 = Produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata vezana uz djelomične građevinske preinake i obnovu u fazi D, nastalu tijekom druge polovine 20. stoljeća.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 7

**POZICIJA: ISTOČNA PLOHA ZIDA I KONUSNO UPUŠTENA – RAVNO
ZAKLJUČENA PROZORSKA NIŠA UNUTAR SA JUGA DRUGOJ – ISTOČNOJ
PROSTORIJI KATA**

FOTO broj 26 – POLOŽAJ SONDI broj: 7, 9 i 10

FOTO broj 29 i 30 – DETALJI SONDE broj 7

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

B0 = Vapneno pješčana žbuka koja je prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća, u interijeru prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većim mehaničkih oštećenja prvobitne vapneno pješčane žbuke A0, te vezana uz ugradnju u ovoj fazi novonastale prozorske stolarije interijera.

B2 i B3 = Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0.

C1 = Monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta.

C2 = Monokroman sivi oslik – nalič, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču prostorija kata, na sanacijskoj produžnoj žbuci C0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 8

POZICIJA: PL. ZIDA U JUGOZAPADNOM UGLU SA JUGA DRUGE – ISTOČNE PROSTORIJI KATA I MJESTO ZAZIDA U FAZI C IZMJJEŠTENOG PRVOBITNOG VRATNOG OTVORA ULAZA U JUGOISTOČNU PROSTORIJU KATA

FOTO broj 31 – POLOŽAJ SONDE broj 8

FOTO broj 32 – DETALJ SONDE broj 8

FOTO broj 33 – DETALJ SONDE broj 8

FOTO broj 34 – DETALJ SONDE broj 8

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

B2 i B3 = Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0.

C0 = Produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većih mehaničkih oštećenja prethodnih vapneno pješčanih žbuka A0 i B0, te vezana uz elektrifikaciju objekta, nastalu vrlo vjerojatno u prvoj četvrtini ili prvoj trećini 20. stoljeća.

C1 = Monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta.

C2 = Monokroman sivi oslik – nalič, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču prostorija kata, na sanacijskoj produžnoj žbuci C0.

D0 = Građa koja je vezana uz djelomične građevinske preinake u interijeru kata prvobitnog volumena zgrade, nastale prilikom obnove u fazi D, tijekom druge polovine 20. stoljeća.

D0 = Produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata vezana uz djelomične građevinske preinake i obnovu u fazi D, nastalu tijekom druge polovine 20. stoljeća.

D1 = Monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 9

POZICIJA: KORITASTI SVOD I UPUŠTENO KAZETIRANO POLJE U OBLIKU „ROCAILLA“ U TJEMENU SVODA SA JUGA DRUGE – ISTOČNE PROSTORIJE KATA

FOTO broj 35 – POLOŽAJ SONDI broj: 9 i 10

FOTO broj 36 – TOTAL SONDE broj 9

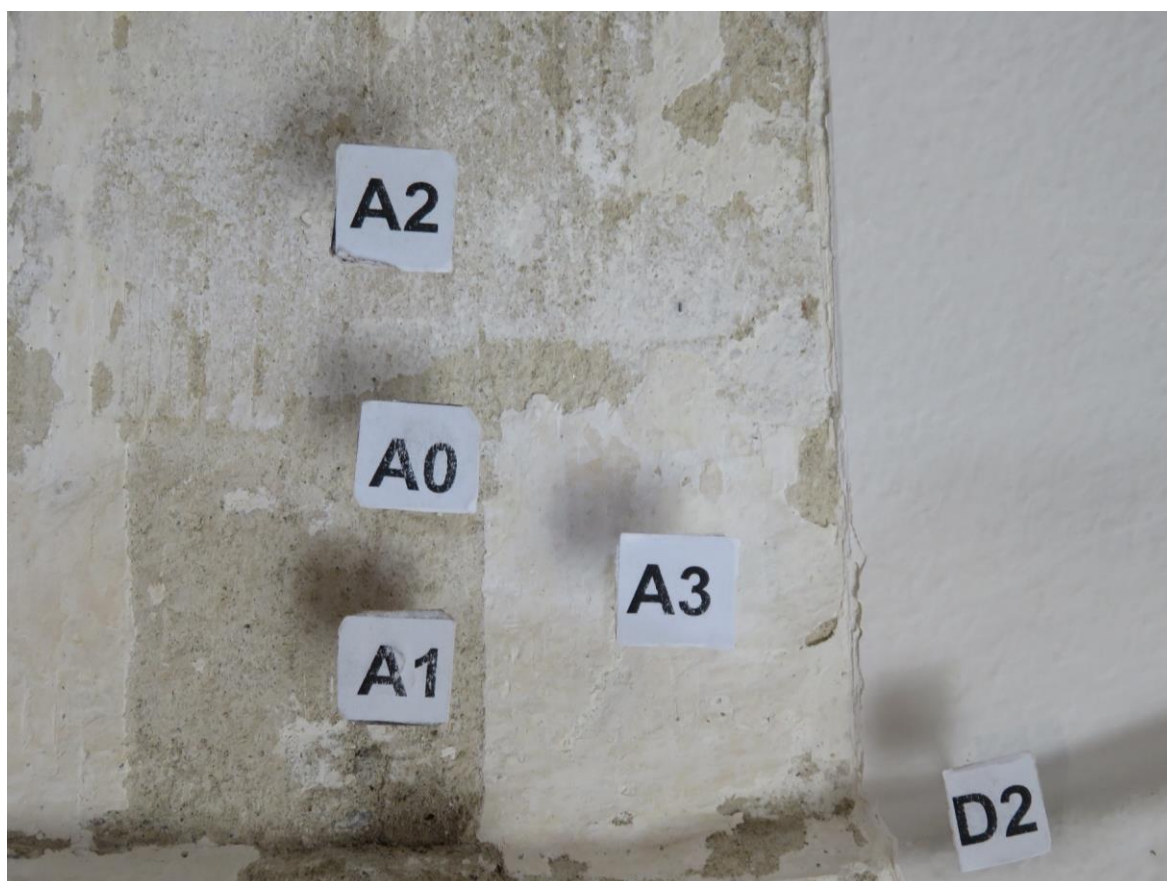

FOTO broj 37 i 38 – DETALJI SONDE broj 9

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješćana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješćanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješćanoj žbuci A0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

**SONDA BROJ 10 - POZICIJA: KORITASTI SVOD I UPUŠTENO KAZETIRANO
POLJE U TJEMENU SVODA SA JUGA DRUGE – ISTOČNE PROSTORIJE KATA**

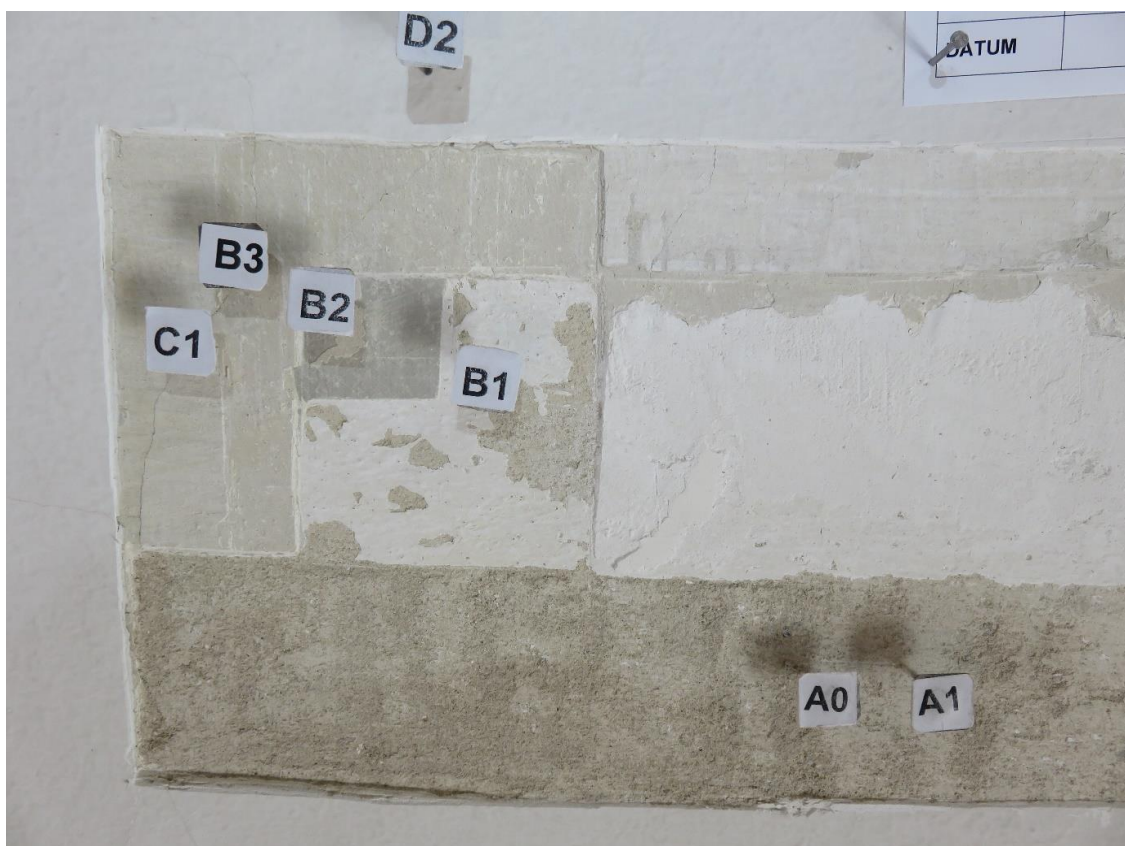

FOTO broj 39 i 40 – TOTAL I DETALJ SONDE broj 10

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

B2 i B3 = Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0.

C1 = Monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 11

POZICIJA: PROZORSKA STOLARIJA INTERIJERA – PROZORSKOG KRILA I OKVIRA – UNUTAR KONUSNO UPUŠTENE RAVNO ZAKLJUČENE PROZORSKE NIŠE SA JUGA DRUGE – ISTOČNE PROSTORIJE KATA

FOTO broj 41 – POLOŽAJ SONDE broj 11

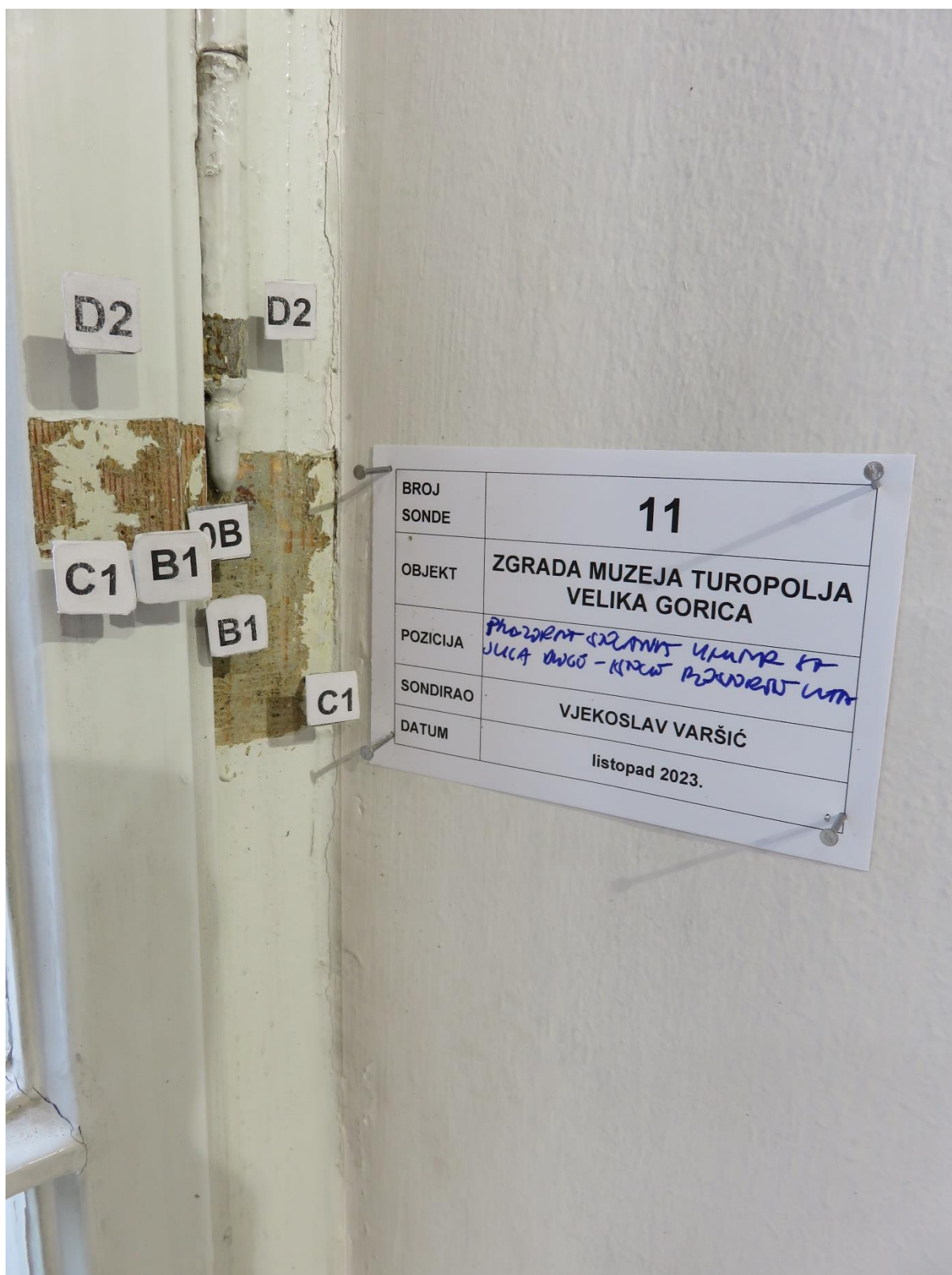

FOTO broj 42 – TOTAL SONDE broj 11

FOTO broj 43 – DETALJ SONDE broj 11

0B kod prozorske stolarije interijera = Drveni nosilac kod sada zatečene prozorske stolarije interijera, nastale prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća.

B1 kod prozorske stolarije interijera = Najstariji nađeni, moguće prvobitan monokroman oslik sada zatečene prozorske stolarije interijera, nastale prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća.

C1 kod prozorske stolarije interijera = Monokroman svijetlo sivo - „oxidrot – ocker“ oslik, koji je prva naknadna intervencija u osliku prozorske stolarije interijera, na drvenom nosiocu 0B.

D2 kod prozorske stolarije interijera = Recentan monokroman bijeli oslik prozorske stolarije interijera prostorijski kata prvobitnog volumena zgrade.

SONDA BROJ 12

**POZICIJA: KORITASTI SVOD I ELEMENTI ARH. PLASTIKE U TJEMENU SVODA
UNUTAR SREDIŠNJE – ISTOČNE PROSTORIJE KATA**

FOTO broj 44 – POLOŽAJ SONDI broj: 12 i 13

FOTO broj 45 – TOTAL SONDE broj 12

FOTO broj 46 i 47 – DETALJI SONDE broj 12

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješćana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješćanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješćanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješćanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

B2 i B3 = Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 13

POZICIJA: SJEVERNA PLOHA ZIDA IZNAD VRATNOG OTVORA I ISTAKNUTI
PROFILIRANI RAZDJELNI VIJENAC U BAZI KORITASTOG SVODA SREDIŠNJE –
ISTOČNE PROSTORIJE KATA

FOTO broj 48 – TOTAL SONDE broj 13

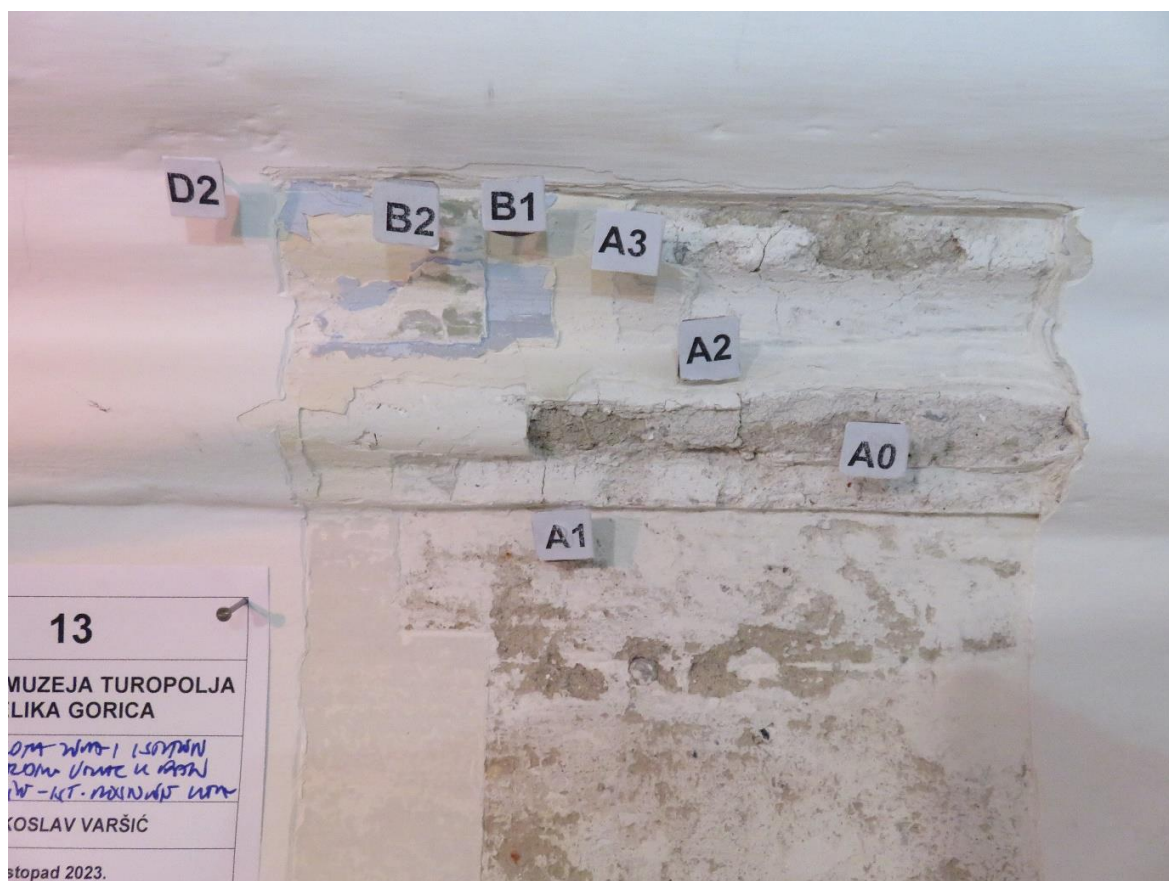

FOTO broj 49 i 50 – DETALJI SONDE broj 13

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

B2 i B3 = Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0.

C0 = Produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većih mehaničkih oštećenja prethodnih vapneno pješčanih žbuka A0 i B0, te vezana uz elektrifikaciju objekta, nastalu vrlo vjerojatno u prvoj četvrtini ili prvoj trećini 20. stoljeća.

C1 = Monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta.

D1 = Monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 14

**POZICIJA: KORITASTI SVOD UNUTAR SA SJEVERA DRUGE – ISTOČNE
PROSTORIJE KATA**

FOTO broj 51 – POLOŽAJ SONDE broj 14

FOTO broj 52 i 53 – TOTAL I DETALJ SONDE broj 14

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

C1 = Monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 15

**POZICIJA: KORITASTI SVOD I UPUŠTENO KAZETIRANO POLJE U TJEMENU
SVODA SREDIŠNJE – ZAPADNE PROSTORIJE KATA**

FOTO broj 54 – POLOŽAJ SONDE broj 15

FOTO broj 55 – TOTAL SONDE broj 15

FOTO broj 56 i 57 – DETALJI SONDE broj 15

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 16

**POZICIJA: JUŽNA PLOHA ZIDA IZNAD VRATNOG OTVORA I ISTAKNUTI
PROFILIRANI RAZDJELNI VIJENAC U BAZI KORITASTOG SVODA SREDIŠNJE –
ZAPADNE PROSTORIJE KATA**

FOTO broj 58 – POLOŽAJ SONDE broj 16

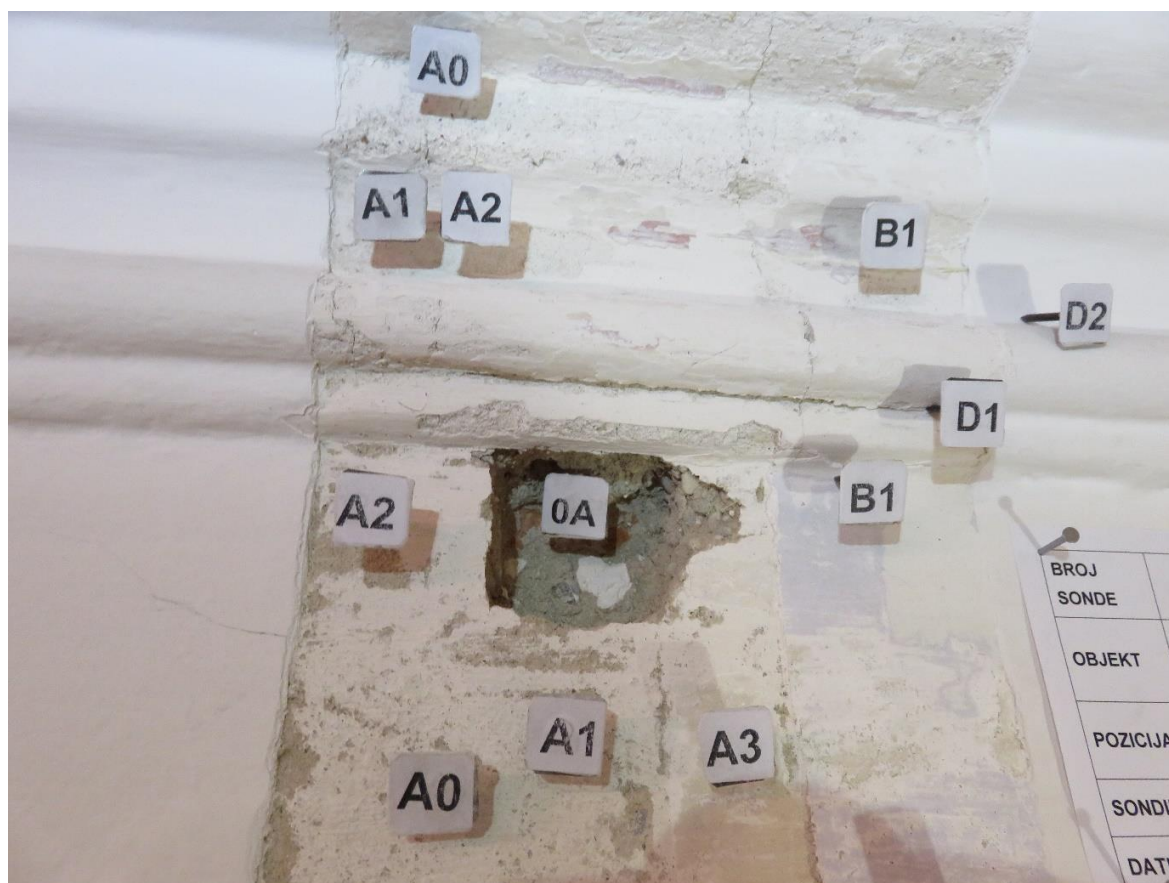
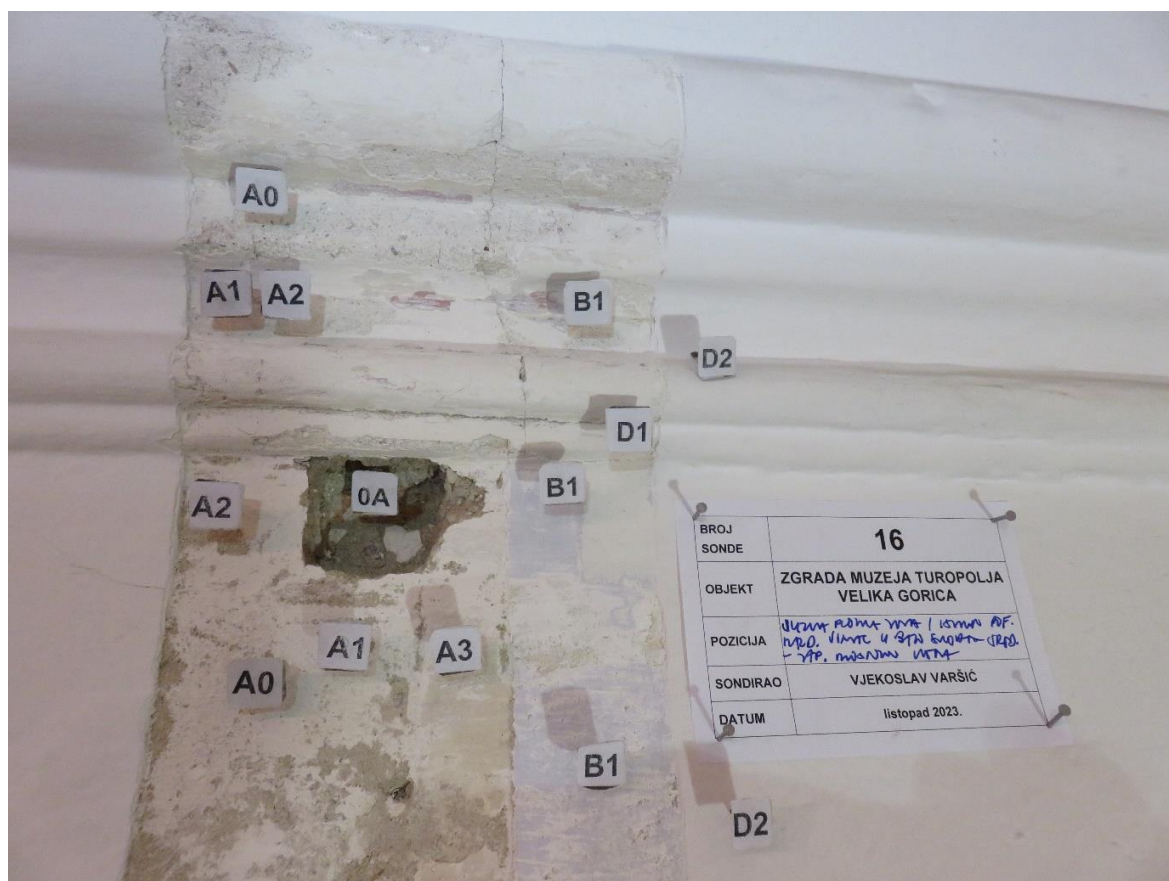

FOTO broj 60 i 61 – DETALJI SONDE broj 16

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Također ovom oznakom označena je i prvobitna građa rasteretnih hrastovih „planjki“ ugrađenih u opečnu građu perimetralnih zidova iznad vratnih otvora

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

D1 = Monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 17

**POZICIJA: KORITASTI SVOD I UPUŠTENO KAZETIRANO POLJE U TJEMENU
SVODA SA SJEVERA DRUGE – ZAPADNE PROSTORIJE KATA**

FOTO broj 62 – POLOŽAJ SONDI broj: 17 i 18

FOTO broj 63 – TOTAL SONDE broj 17

FOTO broj 64 – DETALJ SONDE broj 17

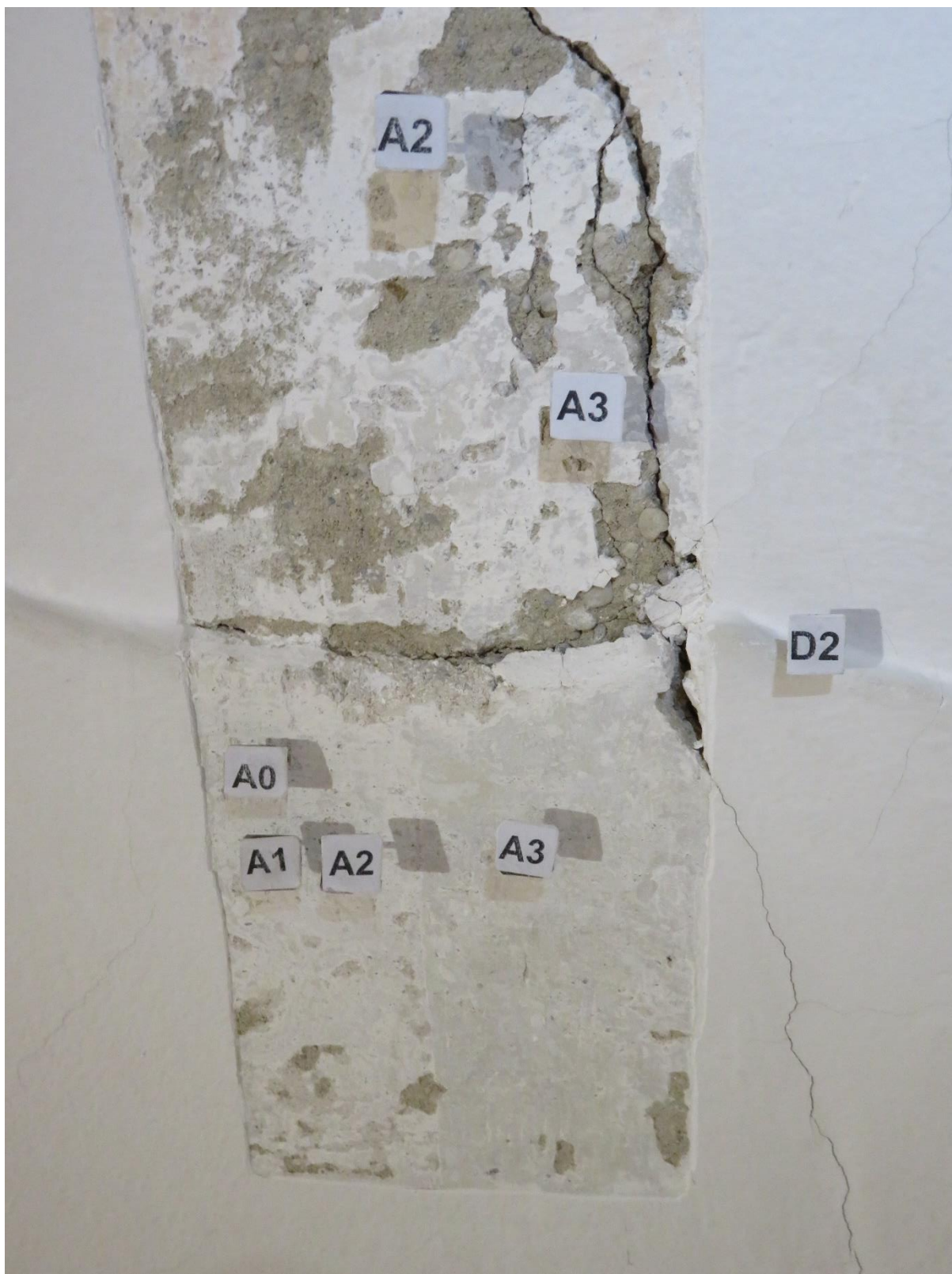

FOTO broj 65 – DETALJ SONDE broj 17

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješćana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješćanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješćanoj žbuci A0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

**SONDA BROJ 18 - POZICIJA: KORITASTI SVOD I UPUŠTENO KAZETIRANO
POLJE U TJEMENU SVODA SA SJEVERA DRUGE – ZAP. PROSTORIJE KATA**

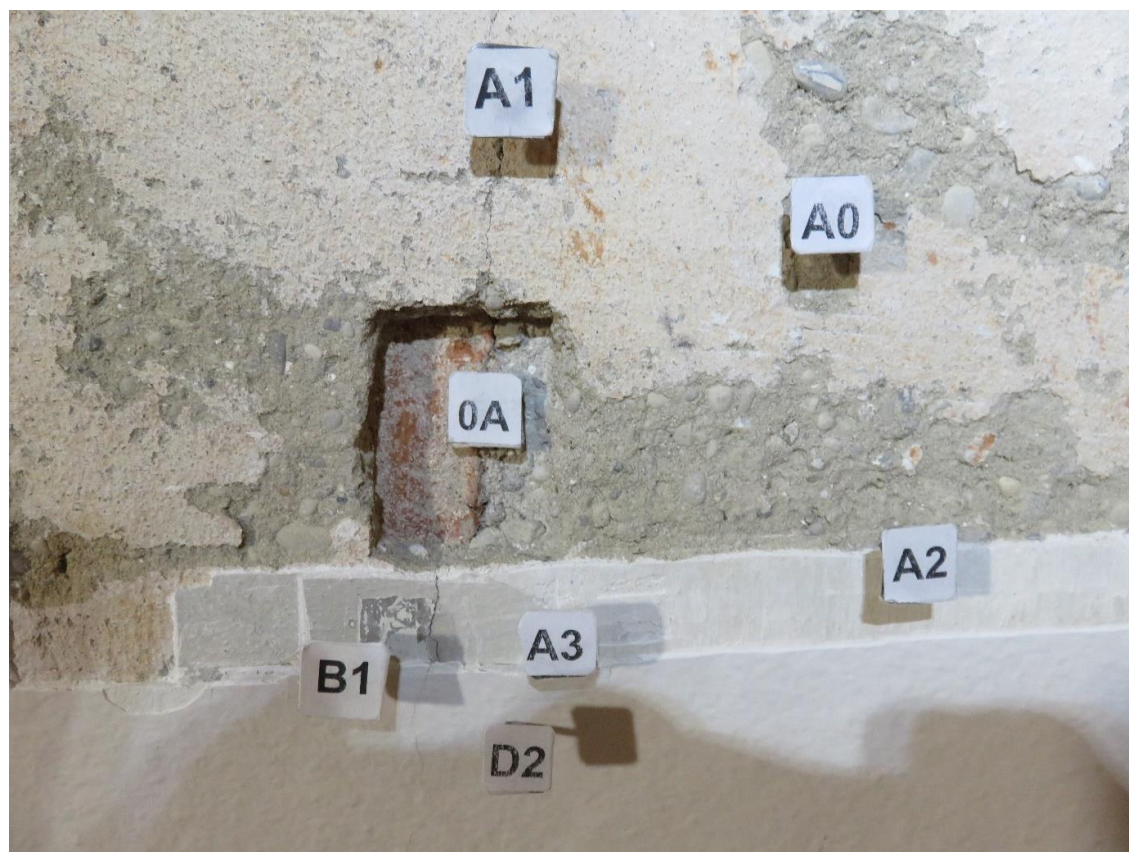

FOTO broj 66 i 67 – TOTAL I DETALJ SONDE broj 18

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 19

**POZICIJA: JUŽNA PLOHA ZIDA IZNAD VRATNOG OTVORA I ISTAKNUTI
PROFILIRANI RAZDJELNI VIJENAC U BAZI KORITASTOG SVODA SA SJEVERA
DRUGE - ZAPADNE PROSTORIJE KATA**

FOTO broj 68 – POLOŽAJ SONDE broj 19

FOTO broj 69 – TOTAL SONDE broj 19

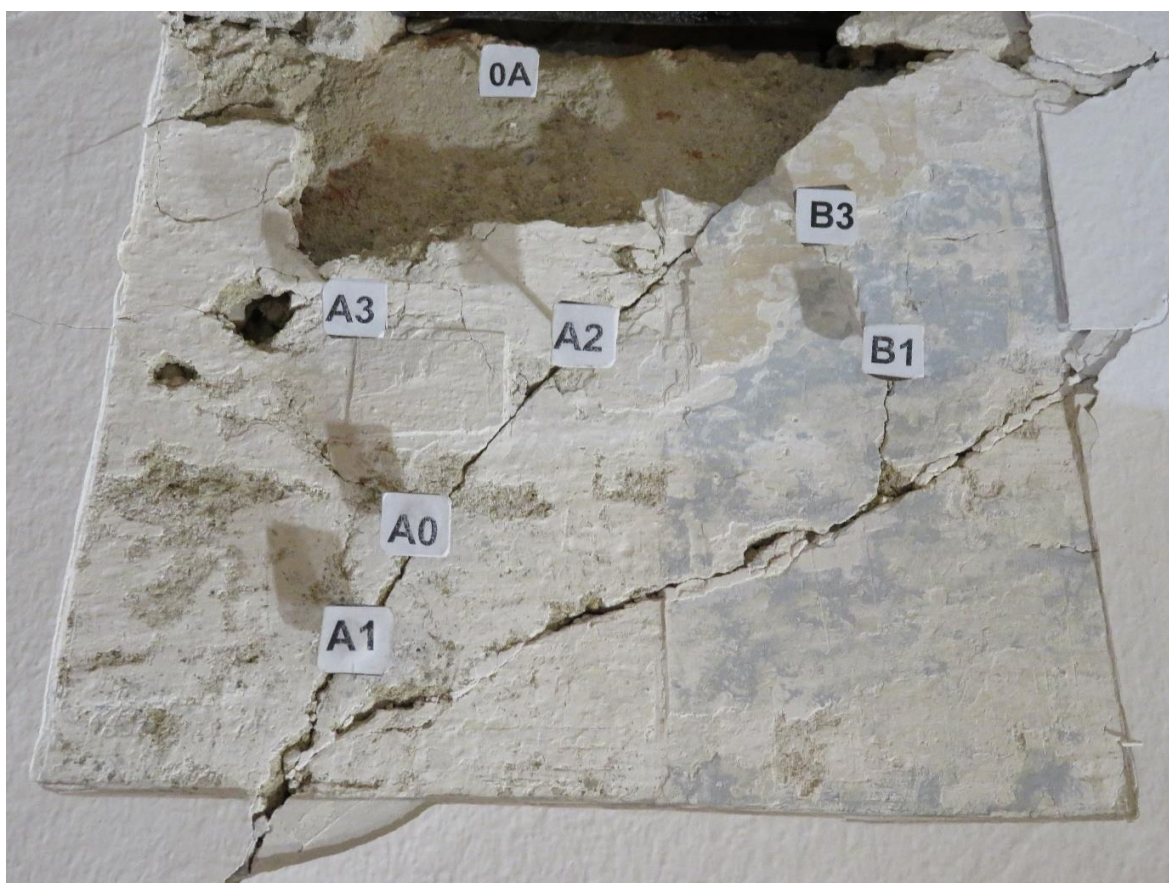

FOTO broj 70 i 71 – DETALJI SONDE broj 19

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

B2 i B3 = Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0.

C0 = Produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većih mehaničkih oštećenja prethodnih vapneno pješčanih žbuka A0 i B0, te vezana uz elektrifikaciju objekta, nastalu vrlo vjerojatno u prvoj četvrtini ili prvoj trećini 20. stoljeća.

C1 = Monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

SONDA BROJ 20

**POZICIJA: ISTOČNA PLOHA ZIDA I KRIŽNO – BAČVASTI SVOD SREDIŠNJEG
HODNIKA KATA POZICIONIRANOG U SMJERU SJEVER - JUG**

FOTO broj 72 – POLOŽAJ SONDE broj 20

FOTO broj 73 – TOTAL SONDE broj 20

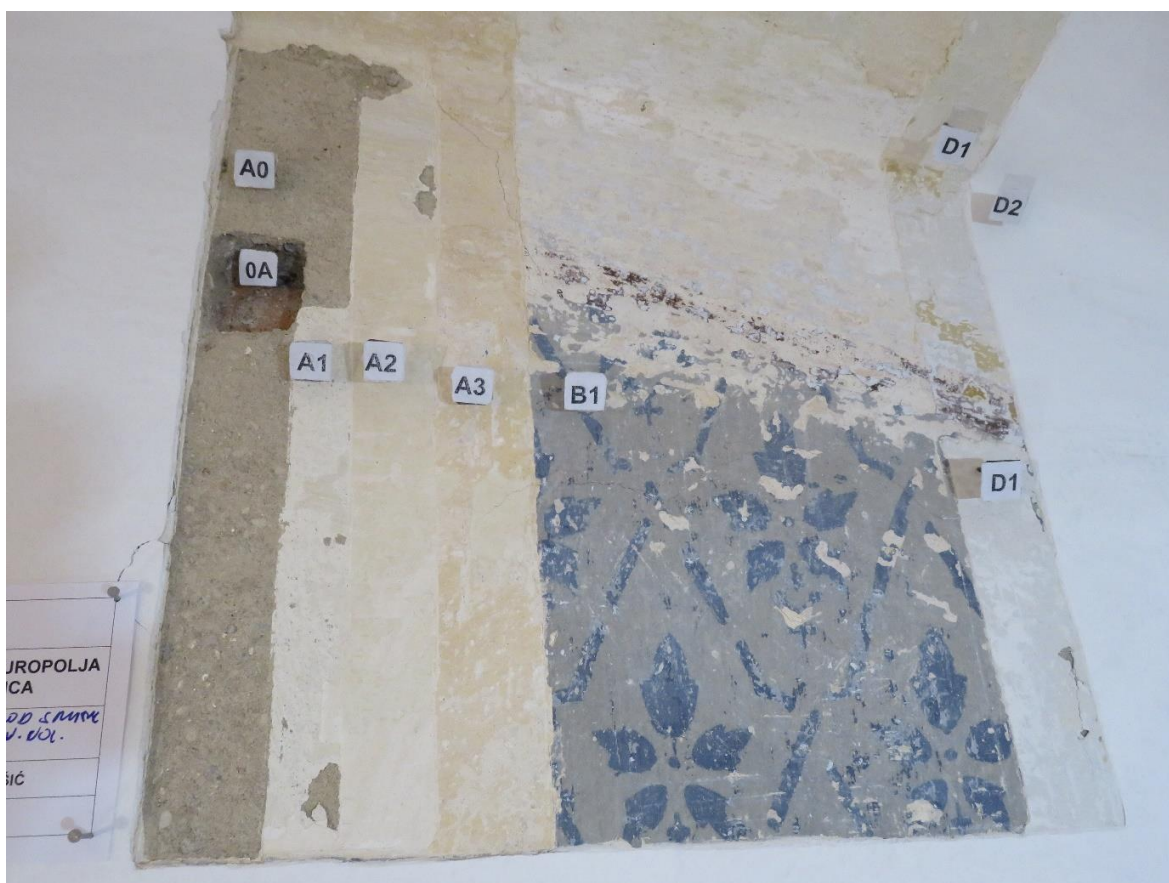

FOTO broj 74 i 75 – DETALJI SONDE broj 20

0A = Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata.

A0 = Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine.

A1 = Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0.

A2, A3 i A4 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0.

B1 = Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču.

D1 = Monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

D2 = Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0.

B. OPIS PO SLOJEVIMA I REKONSTRUKCIJA FAZA NANOSA TE INTERPRETACIJA I MOGUĆA DATACIJA NALAZA

PRVOBITNA GRAĐA 0A I VAPNENO PJEŠČANA ŽBUKA A0 TE MONOKROMAN I POLIKROMAN OSLIK – NALIČ A1 INTERIJERA KATA PRVOBITNOG VOLUMENA BAROKNE JEDNOKATNICE SAGRAĐENE U TREĆOJ ČETVRTINI 18. STOLJEĆA – 1765. GODINE KAO VIJEĆNICE PLE MENITE OPĆINE TUROPOLJSKE

Interijer kata prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske, bio je relativno složene barokne koncepcije i forme te relativno jednostavnog monokromnog i polikromnog oslika – naliča. Prostorije kata prvobitnog volumena zgrade prvobitno su ožbukane vapneno pješčanom žbukom relativno žive i organske forme karakteristične za vrijeme nastanka, te glatko zaribane tekture jednake na svim pozicijama; na ploham zidova, unutar konusno upuštenih – ravno zaključenih prozorskih niša (konusno upuštene segmentno zaključene vratne niše između velike jugozapadne i male jugoistočne prostorije kata), na koritastim svodovima manjih prostorija uz istočnu i zapadnu stranu, križno – bačvastom svodu (bačvastom sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika, modificiranom bačvastom svodu sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiriju strana) unutar reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, te na svim istaknutim – profiliranim i upuštenim – ravnim elementima arh. plastike interijera, „zanatski dorađena“. Na istaknutim – profiliranim razdjelnim vijencima; u bazama koritastih svodova, na svodu velike jugozapadne prostorije (u obliku složenog „rocailla“) te na svodu središnje – istočne prostorije kata (kod uzdužno pravokutnog kazetiranog polja u tjemenu svoda). Prvobitni oslici – naliči, na ploham zidova i križno – bačvastom svodu središnjeg uzdužnog hodnika kata, te na; ploham zidova, unutar konusno upuštenih – ravno zaključenih prozorskih niša, koritastom svodu i istaknutom – profiliranom razdjelnom vijencu u bazi svoda, unutar sa sjevera druge – istočne prostorije kata, monokromni su, tonski i kromatski jednaki na svim pozicijama. Unutar prostora hodnika, to je nešto tamniji monokroman „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniran i koloriran slonokosno bijeli oslik – nalič, dok je unutar sa sjevera druge – istočne prostorije kata bitno svjetliji monokroman „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniran i koloriran slonokosno bijeli oslik – nalič. Unutar velike jugozapadne prostorije kata – vijećnice, te unutar manjih prostorija kata uz istočnu i zapadnu stranu, to je polikroman oslik – nalič ograničenog kolorita na po dvije tonski i kromatski različite boje (u pojedinim ili više pojedinim prostorijama). U spomenutoj većoj jugozapadnoj prostoriji kata, kao i manjim prostorijama uz zapadnu stranu (središnjoj – zapadnoj, te sa sjevera drugoj – zapadnoj prostoriji kata), plohe zidova, konusno upuštene – ravno zaključene prozorske niše, svodovi i istaknuti – profilirani razdjelni i svodni vijenci (razdjelni u bazama koritastih svodova manjih prostorija i svodni u obliku „rocailla“ na svodu

velike jugozapadne prostorije) bili su oslikani – ličeni monokromnim svjetlijim ili tamnijim „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniranim i koloriranim slonokosno bijelim oslicima – naličima, dok su upuštena kazetirana polja neprofiliranih rubova u tjemenu svodova (u obliku „rocailla“ kod jugozapadne, te uzdužno pravokutnih „laticastih“ kod središnje – zapadne i sa sjevera druge – zapadne prostorije kata) bila oslikana tamnijom „oxidrot – ocker“ bojom. Unutar spomenutog upuštenog kazetiranog polja u obliku „rocailla“ u tjemenu veće jugozapadne prostorije kata, vidljiva su mjesta sidrenja prvobitnog središnjeg - kružnog istaknutog el. arh. plastike u obliku prstena, sa istaknutim stiliziranim vijugavim zrakama sunca, koji nisu sačuvani. Ti elementi su bili vrlo vjerojatno ili ličeni bojom kakva je na plohi zida, ili, što je vjerojatnije, metalizirani zlatnim listićima (na mixtionu). Unutar prostorija kata uz istočnu stranu, plohe zidova, konusno upuštene – ravno zaključene prozorske niše, koritasti svodovi i istaknuti – profilirani razdjelni vijenci u bazama svodova (te istaknuti profilirani elementi okvira uzdužnog – pravokutnog kazetiranog polja u tjemenu svoda središnje – istočne prostorije), bili su oslikani – ličeni monokromnim svijetlim „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniranim i koloriranim slonokosno bijelim oslicima – naličima, dok su upuštena pravokutna kazetirana polja (sa laticastim vanjskim elementima ili kazetirana polja u obliku „rocailla“, bila oslikana – oličena sivim, sivo - „oksidrot – ocker“ oslicima – naličima. Prvobitni elementi arh. plastike interijera prostorija kata klesani u sedimentnoj stijeni; okviri otvora ložišta u uzdužnom središnjem hodniku, te vratni okvir između velike jugozapadne i male jugoistočne prostorije kata, moguće prvobitno nisu bili ličeni, jer na njima ne nalazimo prvobitnog, niti ijednog drugog oslika – naliča, niti u tragovima.

Oznakom 0A označena je prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. To je opečna građa relativno pravilnog i ujednačenog sloga i rastera, vidljiva kod soni broj: 1, 2, 3, 7, 8, 13, 16, 19 i 20. Iako prvobitno relativno čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana, sada je fragmentarno znatno mehanički oštećena razornim potresom 2020. godine. Na pregradnim zidovima između jugoistočne i druge sa juga – istočne prostorije kata, druge sa juga i središnje istočne prostorije, te središnje i veće sjeveroistočne prostorije kata (većim dijelom iznad anfiladno položenih prvobitnih vratnih otvora), nalazimo manje i veće dijagonalne i vertikalne pukotine bez, te sa manjim i većim rasjedima. Nalazimo ih i na pregradnim zidovima između velike jugozapadne prostorije kata i središnje – zapadne, te središnje zapadne i druge sa sjevera – zapadne prostorije kata. Fragmentarne manje dijagonalne i vertikalne pukotine bez rasjeda, nalazimo i na pregradnim zidovima spomenutih prostorija i središnjeg hodnika kata pozicioniranog u smjeru sjever – jug (većim dijelom iznad prvobitnih vratnih otvora). Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog

sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata. To je također opečna građa relativno pravilnog i ujednačenog sloga i rastera, vidljiva kod sonde broj: 3, 4, 5, 9, 12, 14, 15, 17, 18 i 20. Iako prvobitno relativno čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana, sada je fragmentarno znatno mehanički oštećena, djelomično narušene statike, razornim potresom 2020. godine. Na južnoj i istočnoj strani svoda velike jugozapadnoj prostoriji kata, nalazimo manje i veće pukotine bez većih rasjeda, izuzev na poziciji sonde broj 4, gdje je rasjed nešto veći. U sjeverozapadnom dijelu svoda veće sjeveroistočne prostorije kata nalazimo raster manjih i većih pukotina bez, te sa manjim i većim rasjedima, vidljiv kod sonde broj 14. Uzduž tjemena koritastog svoda iste prostorije, nalazimo nekoliko manjih pukotina bez rasjeda. Uzduž tjemena križno - bačvastog svoda središnjeg hodnika kata (pozicioniranog u smjeru sjever – jug), također nalazimo manje i veće pukotine bez rasjeda, znatnije izražene u njenom krajnje sjevernom dijelu. U sjeverozapadnom dijelu koritastog svoda središnje – zapadne prostorije kata, nalazimo raster manjih i većih pukotina od kojih neke imaju i manje rasjede (sonda broj 15), kakve nalazimo i na ugaonim pozicijama svoda sa sjevera druge – zapadne prostorije kata. To je i prvobitna kamena građa istaknutih – ravnih, ravno zaključenih okvira otvora ložišta u prostoru uzdužnog hodnika kata, klesanih u sedimentnoj stijeni, od koji oni sjeverniji, imaju konusno upuštene urezne linije uz vanjske rubove. U sedimentnoj stijeni klesan je i prvobitan istaknuti – ravni, ravno zaključeni okvir vratnog otvora između velike jugozapadne i znatno manje jugoistočne prostorije kata. Ne nalazimo većih mehaničkih oštećenja prvobitne kamene građe spomenutih elemenata, izuzev manje pukotine u vršnom dijelu sjevernog bočnog elementa vratnog okvira i oštećenja njegovog unutarnjeg brida, te fragmentarne površinske erozije na svim elementima. Također ovom oznakom označena je i prvobitna građa rasteretnih hrastovih „planjki“ ugrađenih u opečnu građu perimetralnih zidova iznad vratnih otvora (vidljiva kod sonde broj 16), kao i sačuvana prvobitna drvena - hrastova građa elemenata vratne stolarije interijera kata, prvobitnog volumena zgrade, relativno složene barokne forme. Na vratnim krilima i plohama unutar vratnih niša nalazimo vertikalno položena – upuštena kazetirana polja (uklade), profiliranih rubova, dok su vratni okviri visokoistaknuti – profilirani. Nalazimo samo fragmentarna manja i veća mehanička oštećenja drvenog nosioca nastala isušivanjem kroz duže vremensko razdoblje; manje i veće rasjede na spojevima između pojedinih drvenih elemenata.

Oznakom A0 označena je najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine. Sačuvana je velikim dijelom na svim plohama prvobitnih perimetralnih i pregradnih zidova prostorija kata, unutar konusno upuštenih – ravno zaključenih prozorskih niša (unutar konusno upuštene segmentno zaključene vratne niše ulaza iz jugoistočne u jugozapadnu prostoriju kata) i svodovima, dok je u fazama B i C, fragmentarno sanirana tada novonastalim vapneno pješčanim i produžnim žbukama B0 i C0, prilikom ugradnje sada zatečene prozorske stolarije interijera i prilikom elektrifikacije objekta.

Nanesena je u dva nanosa, primarni; srednje fine – fine granulacije pijeska i sivo okeraste boje, sa manjim i većim zrnima pretežito oblog kamena u srednje gustom rasteru, te sa manjim i većim grumenima vapna u rjeđem, u nanosu debljine cca 1,5 – 2,0 cm na ploham a zidova i unutar prozorskih niša, cca 1,0 – 1,5 – 2,0 cm na svodovima, te cca 1,5 – 2,0 – 5,0 cm na istaknutim profiliranim elementima arh. plastike (razdjelnim vijencima u bazama i tjemenu svodnih polja pojedinih svodova), i završni; srednje fine – fine granulacije pijeska i sivo okeraste boje, bez većih zrna kamena i grumena vapna, zariban u nanosu debljine cca 0,3 cm. Relativno je žive i organske forme karakteristične za vrijeme nastanka, te glatko zaribane teksture jednake na svim pozicijama; na ploham a zidova, unutar prozorskih i vratne niše, na svodovima, te na svim istaknutim – profiliranim i upuštenim – ravnim elementima arh. plastike interijera, „zanatski doradena“ (vidljiva kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20). Tamo gdje je sačuvana, relativno je čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana, što je posljedica pravilnog udjela gašenog vapna u osnovi, dok je znatnije mehanički oštećena samo na pozicijama većih mehaničkih oštećenja građe, nastalih razornim potresom 2020. godine.

Oznakom A1 označen je najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0. To je monokroman i polikroman oslik relativno jednostavne barokne koncepcije i forme. Na ploham a zidova i križno – bačvastom svodu (bačvastom sa u tjemenu spojenim susvodnicama) središnjeg uzdužnog hodnika kata (položenog u smjeru sjever jug), te na; ploham a zidova, unutar konusno upuštenih – ravno zaključenih prozorskih niša, koritastom svodu i istaknutom – profiliranom razdjelnom vijencu u bazi svoda, unutar sa sjevera druge – istočne prostorije kata to su monokromni oslici – naliči, tonski i kromatski jednaki na svim pozicijama. Unutar prostora hodnika, to je nešto tamniji monokroman „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniran i koloriran slonokosno bijeli oslik – nalič (vidljiv kod sonde broj 20), dok je unutar sa sjevera druge – istočne prostorije kata bitno svjetliji monokroman „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniran i koloriran slonokosno bijeli oslik – nalič (vidljiv kod sonde broj 14). Unutar velike jugozapadne prostorije kata – vijećnice, te unutar manjih prostorija kata uz istočnu i zapadnu stranu, to je polikroman oslik – nalič ograničenog kolorita na po dvije tonski i kromatski različite boje (u pojedinim ili više pojedinih prostorija). U spomenutoj većoj jugozapadnoj prostoriji kata (vidljivo kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5 i 6), kao i manjim prostorijama uz zapadnu stranu; središnjoj – zapadnoj (kod sonde broj: 15 i 16) , te sa sjevera drugoj – zapadnoj prostoriji kata (kod sonde broj: 17, 18 i 19), plohe zidova, konusno upuštene – ravno zaključene prozorske niše, svodovi i istaknuti – profilirani razdjelni i svodni vijenci (razdjelni u bazama koritastih svodova manjih prostorija i svodni u obliku „rocailla“ na svodu velike jugozapadne prostorije) bili su oslikani – ličeni monokromnim svjetlijim ili tamnijim „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniranim i koloriranim slonokosno bijelim oslicima – naličima, dok su upuštena kazetirana polja neprofiliranih rubova u tjemenu svodova (u obliku „rocailla“ kod jugozapadne, te uzdužno pravokutnih „laticastih“ kod središnje

– zapadne i sa sjevera druge – zapadne prostorije kata) bila oslikana tamnijom „oxidrot – ocker“ bojom. Unutar spomenutog upuštenog kazetiranog polja u obliku „rocailla“ u tjemenu veće jugozapadne prostorije kata, vidljiva su mjesta sidrenja prvobitnog središnjeg - kružnog istaknutog el. arh. plastike u obliku prstena, sa istaknutim stiliziranim vijugavim zrakama sunca, koji nisu sačuvani (sonda broj 6). Ti elementi su bili vrlo vjerojatno ili ličeni bojom kakva je na plohi zida, ili, što je vjerojatnije, metalizirani zlatnim listićima (na mixtionu). Unutar prostorija kata uz istočnu stranu, plohe zidova, konusno upuštene – ravno zaključene prozorske niše, koritasti svodovi i istaknuti – profilirani razdjelni vijenci u bazama svodova (te istaknuti profilirani elementi okvira uzdužnog – pravokutnog kazetiranog polja u tjemenu svoda središnje – istočne prostorije), kao što je vidljivo kod sonde broj: 7, 8, 12 i 13) bili su oslikani – ličeni monokromnim svijetlim „oxidrot – ockerom“ i sivom bojom toniranim i koloriranim slonokosno bijelim oslicima – naličima, dok su upuštena pravokutna kazetirana polja (sa laticastim vanjskim elementima – kod sonde broj 12) ili kazetirana polja u obliku „rocailla“ (sonde broj: 9 i 10), bila oslikana – oličena sivim, sivo - „oksidrot – ocker“ oslicima – naličima. Tanjeg i debljeg je nanosa vapnene boje, nanese neposredno na osnovu bez vapnenog podslika. Živog je nanosa i nejednoliko raspoređenog pigmenta unutar vapnene boje, vrlo dobro vezan pošto je nanašan dok je žbuka bila još svježija, te je djelomično penetrirao i okamenio uslijed djelovanja CO₂ iz zraka. Sačuvan je na svim pozicijama gdje je sačuvana i prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera A0, tj. gdje nije znatnije mehanički oštećena i površinski erodirala. Fragmentarno je velikim dijelom apsorbiran prvom naknadnom intervencijom u osliku – naliču interijera na vapneno pješčanoj žbuci A0, monokromnim i polikromnim oslikom označenim sa A2.

PRVA, DRUGA I TREĆA NAKNADNA INTERVENCIJA U OSLIKU – NALIČU PROSTORIJA KATA PRVOBITNOG VOLUMENA ZGRADE NA PRVOBITNOJ VAPNENO PJEŠČANOJ ŽBUCI A0 – MONOKROMNI I POLIKROMNI OSLICI – NALIČI A2, A3 I A4

Oznakama A2, A3 i A4 označeni su monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0. Nastali su tijekom druge polovine 18. i prve polovine 19. stoljeća. Ovi oslici – naliči, koriste zatečenu formu i ponavljaju monokromnu i polikromnu koncepciju prethodnih oslika – naliča, ali su tonski i kromatski nešto ili bitno drugačiji. A2 je tanjeg i debljeg nanosa vapnene boje nanese preko tanjeg i debljeg vapnenog podslika, dok su oslici – naliči A3 i A4 tanjeg i debljeg nanosa vapnene boje, nanese neposredno jedan na drugi, te neposredno na prethodni oslik – nalič. Živog su nanosa i nejednoliko raspoređenog pigmenta unutar vapnene boje, većim dijelom vrlo dobro vezani iako su rađeni seco tehnikom (na suho). Oslik – nalič A4 nalazimo samo unutar veće jugozapadne prostorije kata dok su ostale dvije naknadne intervencije u oslicima – naličima

(A2 i A3) nađene u svim ostalim prostorijama kata. A2 je vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20, A3 kod sonde broj: 1, 2, 3, 7, 9, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 10 i 20, a A4 kod sonde broj 1, 2, 3 i 5. Na pozicijama sonde broj 15, 17 i 18, vidljivo je da je prilikom nanašanja oslika A2 i A3, tonski i kromatski promijenjena prvobitna „oksidrot – ocker“ boja upuštenih kazetiranih polja u tjemenu koritastih svodova središnje – zapadne, te sa sjevera druge – zapadne prostorije kata, u sivu.

SANACIJSKA VAPNENO PJEŠČANA ŽBUKA B0 TE MONOKROMNI I POLIKROMNI OSlici – NALIČI B1 INTERIJERA PROSTORIJA KATA NASTALI PRILIKOM OBNOVE U FAZI B – VRLO VJEROJATNO POLOVINOM ILI TIJEKOM DRUGE POLOVINE 19. STOLJEĆA

Oznakom B0 označena je vapneno pješćana žbuka koja je prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća, u interijeru prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većim mehaničkih oštećenja prvobitne vapneno pješćane žbuke A0, te vezana uz ugradnju u ovoj fazi novonastale prozorske stolarije interijera (vidljivo kod sonde broj: 2 i 7). Od tada su se u prostorijama kata počela održavati „spravišća“, dok je u prizemlju bio zatvor. Srednje je fine – fine granulacije pijeska i sive, sivo – okeraste boje, sa manjim i većim zrnima pretežito oblog kamena u srednje gustom rasteru, te sa manjim grumenima vapna u rjeđem, u jednom nanosu debljine cca 1,5 – 2,0 – 2,5 cm neposredno na građi, te u nanosu debljine cca 0,3 – 0,5 cm preko prethodne žbuke i oslika – naliča. Nešto je slabije strukture i konstitucije od prvobitne vapneno pješćane žbuke A0, što je posljedica manjeg udjela gašenog vapna u osnovi. Iako je i ona glatko zaribane teksture, manje je „zanatski dorađena“ od prvobitne.

Oznakom B1 označeni su monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješćanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču. Tamo gdje je polikroman, relativno je jednostavne i složene koncepcije i forme, te ograničenog kolorita na nekoliko pastelnih i intenzivnijih boja. U svim prostorijama kata, izuzev središnjeg uzdužnog hodnika, sačuvan je u manjim površinama ili samo u tragovima, tako da mu ne možemo očitati koncepciju, formu niti potpuni kolorit. Unutar velike jugozapadne prostorije kata, na plohamo zidova i unutar konusno usječenih – ravno zaključenih prozorskih niša, nalazimo monokroman zeleno – sivo - plavi oslik – nalič ove faze (vidljiv kod sonde broj: 1, 2 i 3), dok je na svodu i plohi zida neposredno pod svodom, bio bitno složenije polikromne koncepcije i forme, što je vidljivo u tragovima kod sonde broj 3, 4 i 5. Najsadržaniji nalazi koncepcije, forme i kolorita ovog polikromnog oslika – naliča, nađeni su na križno - bačvastom svodu i plohi zida pod svodom, uzdužnog središnjeg hodnika kata, vidljivi kod sonde broj 20. Tu su plohe zidova oslikane – oličene tamnijom sivo – „oksidrot“ bojom, sa rasterom geometrijsko – florealnih

uzoraka nanašanih šablonama, dok je svod i ploha zida pod svodom vrlo svijetle sivo – „oxidrot – ocker“ boje a šira bordura na prelazu u oslik zida tamne „oxidrot“ – sive boje. Tanjeg je i debljeg nanosa vapnene boje nanese neposredno na sanacijsku vapneno pješčanu žbuku B0, te neposredno, bez vapnenog podslika, na prethodne oslike – naliče. Relativno dobro je vezan tamo gdje je prvobitan, a znatno slabije tamo gdje je seco tehnikom nanesen preko prethodne žbuke vi oslika – naliča. Tu se ljušti i osipa. Živog je nanosa i nejednoliko raspoređenog pigmenta unutar vapnene boje, vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 8, 10, 12, 13, 14, 16, 18, 19 i 20. Na pozicijama sonde broj 12, 13, i 16, unutar središnje – istočne i središnje – zapadne prostorije kata, to je monokroman, svijetlo ultramarin plavi oslik – nalič.

DRVENI NOSILAC 0B TE MONOKROMAN OSLIK B1 STOLARIJE INTERIJERA KATA NASTALI PRILIKOM OBNOVE U FAZI B – VRLO VJEROJATNO POLOVINOM 19. STOLJEĆA – 1848. GODINE

Oznakom 0B označen je drveni nosilac kod sada zatečene prozorske stolarije interijera, nastale prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća. Tada je prvobitna prozorska stolarija zamijenjena novonastalom. Drveni nosilac prozorskog krila i okvira rađen je u drvu četinaru, vidljiv kod sonde broj 11. Ne nalazimo većih mehaničkih oštećenja drvenog nosioca, već manja mehanička oštećenja na spojevima pojedinih elemenata, nastala isušivanjem kroz duže vremensko razdoblje.

Oznakom B1 označen je najstariji nađeni, moguće prvobitan monokroman oslik sada zatečene prozorske stolarije interijera, nastale prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća. To je monokroman sivo – „oxidrot – ocker“ oslik, tanjeg i debljeg nanosa uljane boje, nanese neposredno na drveni nosilac bez uljanog podslika ili uljane glet mase (vidljiv kod sonde broj 11). Iako je relativno dobro vezan, znatno se „strapira“ prilikom uklanjanja naknadnih intervencija u oslicima označenih sa C1 i D2. Sačuvan je u manjim površinama ili samo u tragovima, ali čitak i prepoznatljiv.

PRVA I DRUGA NAKNADNA INTERVENCIJA U OSLIKU – NALIČU INTERIJERA PROSTORIJA KATA NA SANACIJSKOJ PRODUŽNOJ ŽBUCI B0 – MONOKROMNI I POLIKROMNI OSLICI – NALIČI OZNAČENI SA B2 I B3

Oznakama B2 i B3 označeni su monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0. Većim dijelom sačuvani su u manjim površinama ili samo u tragovima, tako da im ne možemo očitati koncepciju, formu niti potpuni kolorit. U većem dijelu prostorija karta, ili su monokromni ili ograničene polikromije na dvije boje; jednu na plohi zida, unutar prozorskih

niša i na istaknutom – profiliranom razdjelnom vijencu u bazama koritastih svodova, a drugu na svodovima, izuzev unutar središnje – istočne prostorije kata gdje je polikroman oslik – nalič B2, na svodu, relativno složene koncepcije i forme, te kolorita pastelnih i intenzivnijih boja (vidljiv kod sonde broj 12). Oslici – naliči B2, tanjeg i debljeg su nanosa vapnene boje nanese neposredno na prethodne, dok su oslici – naliči označeni sa B3, tanjeg i debljeg nanosa djelomično polu - uljane boje (sa umiješanim ugušćenim lanenim uljem u vapnenu boju) nanese također neposredno na prethodne, bez vapnenog podslika. B2 je vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 7, 8, 10, 12 i 13, a B3 kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 10 i 19.

SANACIJSKA VAPNENO PJEŠČANA ŽBUKA C0 I MONOKROMAN OSLIK – NALIČ C1 INTERIJERA PROSTORIJA KATA NASTALI PRILIKOM OBNOVE U FAZI C – U PRVOJ ČETVRTINI ILI PRVOJ TREĆINI 20. STOLJEĆA

Oznakom C0 označena je produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većih mehaničkih oštećenja prethodnih vapneno pješčanih žbuka A0 i B0, te vezana uz elektrifikaciju objekta, nastalu vrlo vjerojatno u prvoj četvrtini ili prvoj trećini 20. stoljeća. Većim dijelom, nalazimo je naneseu na pozicijama ugrađivanja „bužira“ električnih vodova (vidljivo kod sonde broj: 1, 2, 13 i 19), dok je izuzetno nalazimo i na poziciji sonde broj 8, unutar u ovoj fazi dislociranog prvobitnog vratnog otvora između jugoistočne i druge sa juga – istočne prostorije, koji je izvorno bio infaladno povezan sa vratnim otvorima prostorija uz istočnu stranu kata. Srednje je fine – fine granulacije pijeska i sive boje, bez većih zrna kamena i grumena vapna. Zaribana je u jednom nanosu debljine cca 1,5 – 2,5 cm neposredno na građu, te fragmentarno u nanosu debljine cca 0,3 – 0,5 cm preko prethodnih žbuka i oslika – naliča. Relativno je čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana, ali i ona fragmentarno mehanički oštećena.

Oznakom C1 označen je monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta. Debljeg je nanosa polu uljane boje (sa umiješanim ugušćenim lanenim uljem u vapnenu boju), nanese preko tanjeg i debljeg vapnenog podslika. Tonski i kromatski jednak je na svim pozicijama, vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 8, 10, 13, 14 i 19.

PRVA NAKNADNA INTERVENCIJA U OSLIKU – NALIČU INTERIJERA PROSTORIJA KATA NA SANACIJSKOJ PRODUŽNOJ ŽBUCI C0 – MONOKROMAN OSLIK – NALIČ C2

Oznakom C2 označen je monokroman sivi oslik – nalič, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču prostorija kata, na sanacijskoj produžnoj žbuci C0. Debljeg je nanosa vapnene

boje, nanese neposredno na prethodni oslik – nalič C1, bez vapnenog podslika. Tonski i kromatski jednak je na svim pozicijama, najbolje vidljiv kod sonde broj 8.

PRVA NAKNADNA INTERVENCIJA U OSLIKU PROZORSKE STOLARIJE INTERIJERA NA DRVENOM NOSIOCU 0B - MONOKROMAN OSLIK C1, NASTAO PRILIKOM OBNOVE U FAZI C U PRVOJ ČETVRTINI ILI PRVOJ TREĆINI 20. STOLJEĆA

Oznakom C1 označen je monokroman svijetlo sivo - „oxidrot – ocker“ oslik, koji je prva naknadna intervencija u osliku prozorske stolarije interijera, na drvenom nosiocu 0B. Nastao je prilikom obnove u fazi C, u prvoj četvrtini ili prvoj trećini 20. stoljeća. Tanjeg i debljeg je nanosa uljane boje, nanese neposredno na prethodni, bez uljanog podslika. Iako je većim dijelom vrlo dobro vezan znatno je mehanički oštećen (vidljiv kod sonde broj 11). Velikim dijelom „strapira se“ prilikom mehaničkog uklanjanja recentnog preslika debljeg nanosa laka, označenog sa D2.

GRAĐA 0D, TE PRODUŽNA SANACIJSKA ŽBUKA D0 I MONOKROMAN OSLIK – NALIČ D1 PROSTORIJA KATA PRVOBITNOG VOLUMENA ZGRADE, NASTALI PRILIKOM DJELOMIČNIH GRAĐEVINSKIH PREINAKA I OBNOVE U FAZI D – TIJEKOM DRUGE POLOVINE 20. STOLJEĆA

Oznakom 0D označena je građa koja je vezana uz djelomične građevinske preinake u interijeru kata prvobitnog volumena zgrade, nastale prilikom obnove u fazi D, tijekom druge polovine 20. stoljeća. Tada se opečnim zazidom zatvara tada zatečen vratni otvor između jugoistočne i druge od juga – istočne prostorije kata, koji je u prethodnoj fazi C, dislociran u smjeru zapada od svoje prvobitne pozicije, gdje je bio infaladno povezan sa vratnim otvorima prostorija uz istočnu stranu kata. To je opečna građa relativno pravilnog i ujednačenog sloga i rastera, te relativno čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana (vidljiva kod sonde broj 8). Iako unutar same građe zazida nema vidljivih većih mehaničkih oštećenja, nalazimo manje pukotine bez rasjeda, na spojevima sa starijom opečnom građom.

Oznakom D0 označena je produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata vezana uz djelomične građevinske preinake i obnovu u fazi D, nastalu tijekom druge polovine 20. stoljeća. Kao što je rečeno, tada se opečnim zazidom zatvara tada zatečen vratni otvor između jugoistočne i druge od juga – istočne prostorije kata, koji je u prethodnoj fazi C, dislociran u smjeru zapada od svoje prvobitne pozicije, gdje je bio infaladno povezan sa vratnim otvorima prostorija uz istočnu stranu kata. Na tada novonastaloj opečnoj građi 0D prvobitna je (vidljiva kod sonde broj 8), dok je na ostalim pozicijama nanašana samo fragmentarno, na mjestima većih mehaničkih oštećenja prethodnih vapneno pješčanih - A0 i

B0, te produžne – C0 žbuke. Nanesena je u dva nanosa, primarni; srednje fine – fine granulacije pijeska i sivo – okeraste boje, sa manjim i većim zrnima oblog kamena u srednje gustom rasteru, te bez većih grumena vapna, u nanosu debljine cca 1,0 cm (na opečnom zazidu), i završni; srednje fine – fine granulacije pijeska i sivo okeraste boje, bez većih zrna kamena i grumena vapna, zariban u nanosu debljine cca 0,3 cm. Glatko je zaribane teksture. Relativno je čvrste i stabilne strukture i konstitucije, dobro vezana.

Oznakom D1 označen je monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0. Tanjeg je i debljeg nanosa boje, nanesene neposredno na osnovu, te neposredno na prethodne oslike – naliče, bez podslika. Tonski i kromatski jednak je na svim pozicijama, te većim dijelom dobro vezan, ne samo tamo gdje je prvobitan, već i tamo gdje je seco tehnikom (na suho) nanašan preko prethodnih oslika – naliča (vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 8, 13, 16 i 20).

RECENTAN MONOKROMAN OSLIK D2 INTERIJERA KATA PRVOBITNOG VOLUMENA ZGRADE

Oznakom D2 označen je recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0. Debljeg je nanosa boje nanesene neposredno na prethodni. Monokroman je, tonski i kromatski jednak na svim pozicijama, vidljiv kod sonde broj: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 19 i 20. Na poziciji sonde broj 6, unutar upuštenog kazetiranog polja u obliku „rocailla“ u tjemenu svoda velike jugozapadne prostorije kata, ovom oznakom označen je recentan „oxidrot – ocker“ oslik, koji je retuš i rekonstrukcija prvobitnog na toj poziciji, rađen prilikom recentnog restauratorskog zahvata.

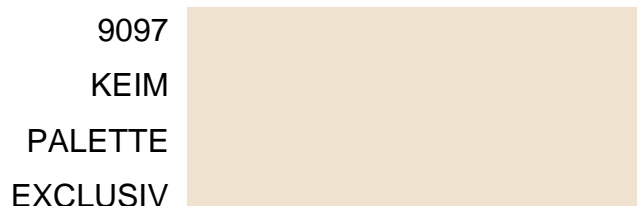
RECENTAN MONOKROMAN OSLIK D2 PROZORSKE STOLARIJE INTERIJERA PROSTORIJA KATA PRVOBITNOG VOLUMENA ZGRADE

Oznakom kod prozorske stolarije interijera prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, označen je recentan monokroman bijeli oslik. Debljeg je nanosa laka, nanesenog neposredno na prethodne uljane oslike. Većim dijelom dobro je vezan.

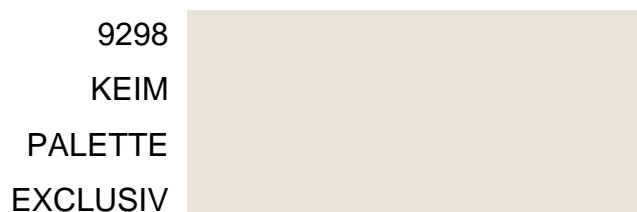
C. TON KARTA OSLIKA - NALIČA

PRVOBITAN MONOKROMAN I POLIKROMAN OSLIK – NALIČ **A1** INTERIJERA KATA PRVOBITNOG VOLUMENA BAROKNE JEDNOKATNICE SAGRAĐENE U TREĆOJ ČETVRTINI 18. STOLJEĆA – 1765. GODINE KAO VIJEĆNICE PLEMENITE OPĆINE TUROPOLJSKE

Prvobitan monokroman oslik – nalič A1 središnjeg uzdužnog hodnika kata:

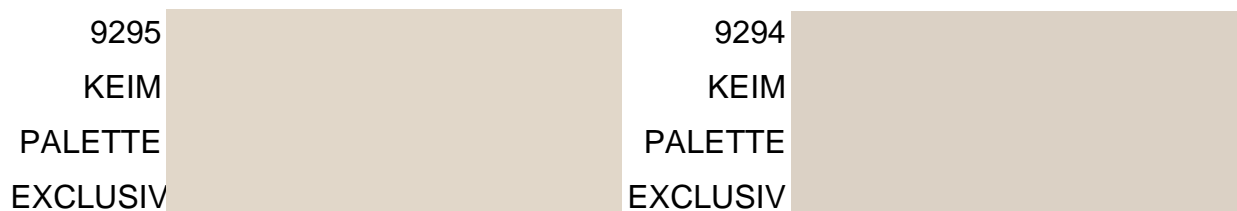

Prvobitan monokroman oslik – nalič A1 sa sjevera druge – istočne prostorije kata:

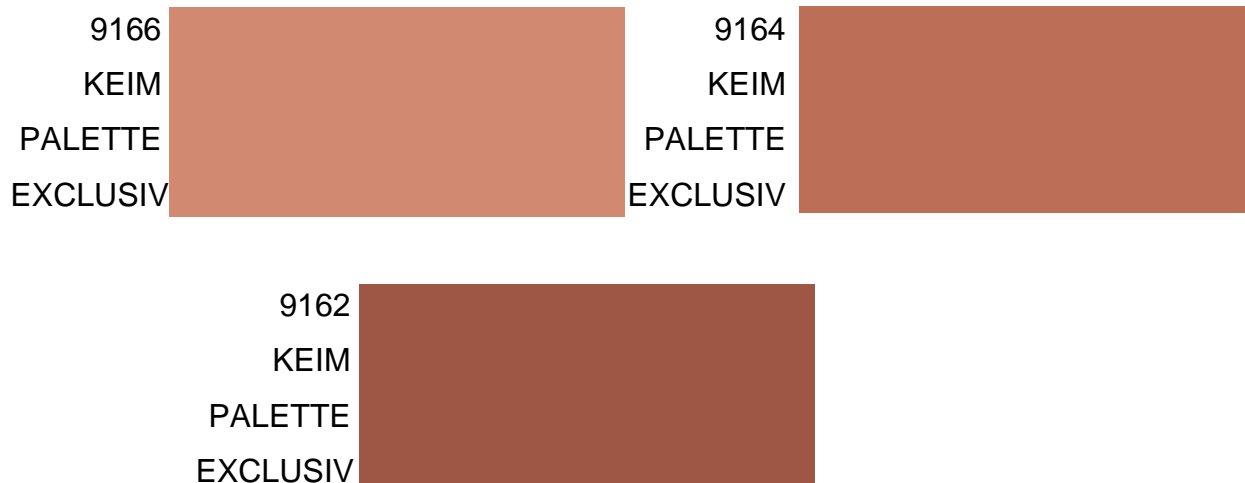

Prvobitan oslik – nalič A1 ploha zidova, konusno upuštenih – ravno zaključenih prozorskih niša, svoda i istaknutih – profiliranih el. arh. plastike u obliku „rocailla“ na svodu jugozapadne prostorije kata:

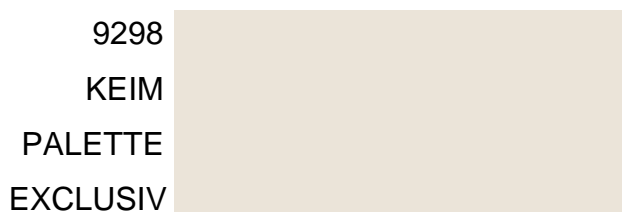
između:

Prvobitan oslik – nalič upuštenog kazetiranog polja u obliku rocailla u tjemenu svoda jugozapadne prostorije kata, te upuštenih uzdužno – pravokutnih kazetiranih polja „laticastog“ vanjskog ruba u tjemenu koritastih svodova u središnjoj – zapadnoj i sa sjevera drugoj – zapadnoj prostoriji kata:

Prvobitan oslik – nalič ploha zidova, konusno upuštenih – ravno zaključenih prozorskih niša, koritastih svodova i istaknutih – profiliranih razdjelnih vijenaca u bazama svodova (te istaknutog – profiliranog okvira uzdužno – pravokutnog kazetiranog polja u tjemenu središnje – istočne prostorije) kod; središnje – zapadne, druge sa sjevera – zapadne, druge sa juga – istočne, te središnje – istočne prostorije kata:

Prvobitan oslik – nalič upuštenog kazetiranog polja u obliku „rocailla“ u tjemenu koritastog svoda druge sa juga – istočne prostorije kata:

Prvobitan oslik – nalič uzdužno – pravokutnog upuštenog kazetiranog polja sa „latičastim“ vanjskim elementima u tjemenu koritastog svoda središnje – istočne prostorije kata - između:

MONOKROMNI I POLIKROMNI OSLICI – NALIČI **B1** PROSTORIJA KATA PRVOBITNOG VOLUMENA ZGRADE, NASTALI PRILIKOM OBNOVE U FAZI B – VRLO VJEROJATNO POLOVINOM ILI TIJEKOM DRUGE POLOVINE 19. STOLJEĆA

POLIKROMAN OSLIK B1 UZDUŽNOG HODNIKA KATA:

Oslík – nalič plohe zida:

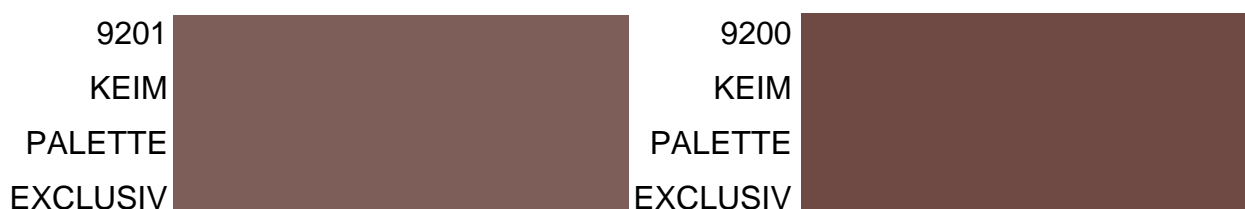
Oslík geometrijsko – florealnog uzorka na plohi zida nanašanog šablonama:

Oslík svoda i plohe zida pod svodom:

Slikana bordura na spoju plohe zida i prelaza zida u svod - između:

MONOKROMAN OSLIK **B1** STOLARIJE INTERIJERA KATA NASTAO PRILIKOM OBNOVE U FAZI B – VRLO VJEROJATNO POLOVINOM ILI TIJEKOM DRUGE POLOVINE 19. STOLJEĆA

0935
BAUMIT
PALETTE

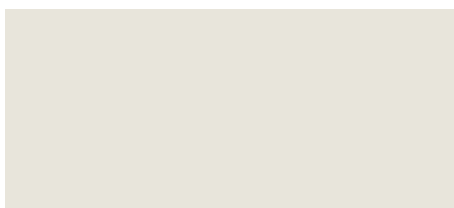
MONOKROMAN OSLIK – NALIČ **C1** INTERIJERA PROSTORIJA KATA NASTAO PRILIKOM OBNOVE U FAZI C – U PRVOJ ČETVRTINI ILI PRVOJ TREĆINI 20. STOLJEĆA

9473
KEIM
PALETTE
EXCLUSIV

MONOKROMAN OSLIK – NALIČ **D1** PROSTORIJA KATA PRVOBITNOG VOLUMENA ZGRADE, NASTAO PRILIKOM DJELOMIČNIH GRAĐEVINSKIH PREINAKA I OBNOVE U FAZI D – TIJEKOM DRUGE POLOVINE 20. STOLJEĆA

9398
KEIM
PALETTE
EXCLUSIV

D. TABELA SA KRONOLOŠKIM PRIKAZOM NALAZA

PRVA GRAĐEVINSKA FAZA - FAZA A	
0A	Prvobitna građa perimetralnih i pregradnih zidova prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, kao vijećnice Plemenite općine turopoljske. Ovom oznakom označena je i prvobitna građa svodova prostorija kata prvobitnog volumena zgrade; modificiranog bačvastog svoda sa susvodnicama (koje se pružaju sa sviju četiri strana) reprezentativne jugozapadne prostorije vijećnice, koritastih svodova u manjim prostorijama uz istočnu i zapadnu stranu prvobitnog volumena zgrade, te križno bačvastog svoda (bačvastog sa u tjemenu spojenim susvodnicama) uzdužnog središnjeg hodnika kata. To je i prvobitna kamena građa istaknutih – ravnih, ravno zaključenih okvira otvora ložišta u prostoru uzdužnog hodnika kata, klesanih u sedimentnoj stijeni, od koji oni sjeverniji, imaju konusno upuštene urezne linije uz vanjske rubove. U sedimentnoj stijeni klesan je i prvobitan istaknuti – ravni, ravno zaključeni okvir vratnog otvora između velike jugozapadne i znatno manje jugoistočne prostorije kata. Također ovom oznakom označena je i prvobitna građa rasteretnih hrastovih „planjki“ ugrađenih u opečnu građu perimetralnih zidova iznad vratnih otvora, kao i sačuvana prvobitna drvena - hrastova građa elemenata vratne stolarije interijera kata, prvobitnog volumena zgrade, relativno složene barokne forme
A0	Najstarija nađena – prvobitna vapneno pješčana žbuka interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine
A1	Najstariji nađeni oslik – nalič interijera prostorija kata, prvobitnog volumena barokne jednokatnice sagrađene u trećoj četvrtini 18. stoljeća – 1765. godine, prvobitan na vapneno pješčanoj žbuci A0
A2, A3 i A4	Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prva, druga i treća naknadna intervencija u osliku – naliču na prvobitnoj vapneno pješčanoj žbuci A0
B0	Vapneno pješčana žbuka koja je prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća, u interijeru prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većim mehaničkih oštećenja prvobitne vapneno pješčane žbuke A0, te vezana uz ugradnju u ovoj fazi novonastale prozorske stolarije interijera
B1	Monokromni i polikromni oslici – naliči prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji su prvobitni na sanacijskoj vapneno pješčanoj žbuci B0, dok su na A0, treća ili četvrta naknadna intervencija u osliku – naliču
0B - prozorska stolarija interijera	Drveni nosilac kod sada zatečene prozorske stolarije interijera, nastale prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća
B1 - prozorska stolarija interijera	Najstariji nađeni, moguće prvobitan monokroman oslik sada zatečene prozorske stolarije interijera, nastale prilikom obnove u fazi B, vrlo vjerojatno polovinom ili tijekom druge polovine 19. stoljeća
B2 i B3	Monokromni i polikromni oslici – naliči interijera prostorija kata, koji su prva i druga naknadna intervencija u osliku – naliču, na sanacijskoj produžnoj žbuci B0
C0	Produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata, nanašana u službi sanacijske, na mjestima manjih i većih mehaničkih oštećenja prethodnih vapneno pješčanih žbuka A0 i B0, te vezana uz elektrifikaciju objekta, nastalu vrlo vjerojatno u prvoj četvrtini ili prvoj trećini 20. stoljeća
C1	Monokroman sivi, sivo – oker oslik – nalič, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci C0, vezanoj uz elektrifikaciju objekta
C1 - prozorska stolarija interijera	Monokroman svijetlo sivo - „oxidrot – ocker“ oslik, koji je prva naknadna intervencija u osliku prozorske stolarije interijera, na drvenom nosiocu 0B
C2	Monokroman sivi oslik – nalič, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču prostorija kata, na sanacijskoj produžnoj žbuci C0

DRUGA GRAĐEVINSKA FAZA - FAZA D	
0D	Građa koja je vezana uz djelomične građevinske preinake u interijeru kata prvobitnog volumena zgrade, nastale prilikom obnove u fazi D, tijekom druge polovine 20. stoljeća
D0	Produžna žbuka koja je u interijeru prostorija kata vezana uz djelomične građevinske preinake i obnovu u fazi D, nastalu tijekom druge polovine 20. stoljeća
D1	Monokroman vrlo svijetlo sivo – zeleno – smeđi oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prvobitan na sanacijskoj produžnoj žbuci D0
D2	Recentan monokroman bijeli oslik – nalič prostorija kata prvobitnog volumena zgrade, koji je prva naknadna intervencija u osliku – naliču na sanacijskoj produžnoj žbuci D0
D2 - prozorska stolarija interijera	Recentan monokroman bijeli oslik prozorske stolarije interijera prostorija kata prvobitnog volumena zgrade